உ

கணபதி துணை.

திருக்கரச்சின்ன ஸ்தல புராணம்.

என்னும்

கணிகாரவநமாஹாத்மியம் ॥

இஃது

கும்பகோணம் அத்வைதஸபாபண்டிதர்
பிரம்மஸ்ரீ க. ச. கிருஷ்ணசாஸ்திரிகளவர்களால்
மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தமிழ்வசனத்துடன்கூட
பல சிவநேசர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி

பொன்னிரை

K முத்துராமசிவாசாரியார் குமாரர்
M இராமநாதசிவாசாரியார் அவர்களால்

"சாரதா விலாஸ அச்சுக்கூடத்தில்"

கும்பகோணத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டது
பிரமாதீச வருஷம் வைகாசி-மீ

1913.

இதன் விலை ரூபாய் 1—0—0.

அறிவிப்பு.

திருச்சோழநாட்டில் வில்வாரண்ணியமென்கிற திருத்துறைப்பூண்டிக்கடுத்த பாம்புகுந்தநல்லூரில் வஸிக்கும் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கனம் பஞ்சநத முதலியாரவர்கள் இவ்வருமை வாய்ந்த ஸ்தலபுராணத்தை ஸகல ஜனங்களுடைய உபகாரத்திற்க்காக தமிழின் வசன நடையாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த வேணுமென்றெம்மை கேட்டுக்கொண்டபடியால் இஸ்தலபுராணம் 9-அத்தியாயம் இருந்ததை எடுத்தெழுதி வேதாரண்ணியம ஸ்தலபுராணம் தமிழுரைசெய்தச்சியற்றிய கும்பகோணம் அத்துவைத ஸபா பண்டிதர் பிர்மஸ்ரீ க. ச. கிருஷ்ணசாஸ்திரிகள் அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அநேகம் பிரபுக்களுடைய திரவியஸஹாயத்தை முன்னிட்டு . ஸம்ஸ்கிருதமும் தமிழ் உரையும் இரண்டும் சேர்த்து அச்சியற்றிய எனது சிரமத்தை சிவநேசச்செல்வர்களிதை வாங்கிப் பார்த்து சிவபுண்ணியத்தை அடைந்துய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

M. இராமநாதசிவாசாரியார்.

திருக்காச்சின்னஸ்தலபுராணம், ரூ 1—0—0,

இப்புஸ்தகம் வேண்டுமென்பவர்கள் அடியில் கண்ட விலாஸதாரிடம் நேரிலாவது வி. பி. மூலமாயாவது பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

M. இராமநாதகுருக்கள்,
பாம்புகுந்தநல்லூர்,
ஆலத்தம்பாடி போஸ்ட்,
திருத்துரைப்பூண்டித்தாலூகா.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைச்சின்னம் பண், சீகாமரம்.

தையலோர் கூறுடையான் றண் மதிசேர் செஞ்சடையான்
மையுலாமணிமிடற் றான் மறை விளங்கு பாடலா
னெய்யுலாமூவிலை வேலேந்தி நிவந்ததொளிசேர்
கையுடையான் மேவி யுறை கோயில் கைச்சினமே. (1)

விடமல்கு கண்டத்தான் வெள்வளையோர் கூறுடையான்
படமல்கு பாம்பரையான் பற்றாதார் புரமெரித்தா
னடமல்கு மாடலினா னன்மறையோர் பாடலினான்
கடமல்கு மாவுரியா னுறை கோயில் கைச்சினமே. (2)

பாடலார் நான்மறையான் பைங்கொன்றை பாம்பினொடுஞ்
சூடலான் வெண்மதியந் துன்று கரந்தையொடு
மாடலா னங்கை யனலேந்தி யாடரவக்
காடலான் மேவி யுறை கோயில் கைச்சினமே. (3)

பண்டமரர் கூடிக்கடைந்த படுகடனஞ்
சுண்டபிரானென்றிறைஞ்சியும்பர் தொழுதேத்த
விண்டவர்கடொன்னகர மூன்றுடனே வெந்தவியக்
கண்ட பிரான் மேவி யுறை கோயில் கைச்சினமே. (4)

தேய்ந்துமலி வெண்பிறையான் செய்யதிருமேனியினான்
வாய்ந்திலங்கு வெண்ணீற்றான் மாதினையோர் கூறுடையான்
சாந்தமரர் வேண்டத் திடங் கடனஞ்சுண்ட னங்கைக்
காய்ந்த பிரான் மேவி யுறை கோயில் கைச்சினமே. (5)

மங்கையோர் கூறுடையான் மன்னு மறை பயின்றா
னங்கையோர் வெண்டலையா னாடரவம் பூண்டுகந்தான்
திங்களொடு பாம்பணிந்த சீரார் திருமுடிமேற்
கங்கையினான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே (6)

வரியரவே நாணாக மால்வரையே வில்லாக
வெரிகணையான் முப்புரங்களெய்துகந்த வெம்பெருமான்
பொருசுடலை யீமப்புரம் காட்டான் போர்த்ததோர்
கரியுரியான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே (7)

போதலவு கொன்றை புனைந்தான் றிருமுடிமேன்
மாதுமையாளஞ்சமலையெடுத்த வாளரக்க
னீதியினாலேத்த நிகழ்வித்து நின்றாடுங்
காதலினான் மேவி யுறை கோயில் கைச்சினமே. (8)

மண்ணினை முன் சென்றிரந்த மாலுமறையவனு
மெண்ணறியா வண்ணமெரியுருவமாயபிரான்
பண்ணிசையாலேத்தப் படுவான் றன் னெற்றியின் மேற்
கண்ணுடையான மேவி யுறை கோயில் கைச்சினமே (9)

தண் வயல் சூழ் காழித் தமிழ் ஞானசம்பந்தன்
கண்ணுதலான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினத்தைப்
பண்ணிசையா லேத்திப் பயின்ற விவை வல்லரா
விண்ணவரா யோங்கி வியனுலகமாள்வாரே. (10)

ஸ்ரீ சுவேதவலயாம்பாஸமேத

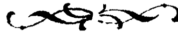
கரச்சின்னமூர்த்தயே நம:

உ

சிவமயம்

சிவாலய ஜீர்ணோத்தாரண பிரகடன பத்திரிகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சுவேத வலயாம்பா ஸமேத கரச்சின்ன மூர்த்தயே நம:.

சைவத்தினை மேற்சமயம் வேறிலை யதிற்சார் சிவமாம்
தெய்வத்தின் மேற்றெய்வமில்லெனு நான்மறைச்செம்பொ
மைவைத்த சீர் திருத்தேவாரமுந் திருவாசகமும், [ருள்வாய்
ப் பணைக்கரசசெய்தநாலவா பொறுளெமுயிர்த் துணையே

உலகெலா முணர்ந்தோதற்கரிய ஸ்ரீசச்சிதானந்த ஸர்வக்ஞத்வாதிஷாட்குண்யபரிபூர்ண வாக்கு மனோதீத கோசர ஸ்வரூப சிவஜோதியானது ஸ்ரீ வன்மீகநிருவருட் பெருஞ்சோதியாய் ஸகளீகரித்து அத்திருவருட்குறியின்றும், ஸ்ரீ வீதிவிடங்க தியாகராஜமூர்த்தப்பசுபதியாய் ஆவிர்ப்பவித்தும், பாற்கடலுறைவோன் மார்ப்பகம்பமாந்தும், கற்பகநாட்டார்களிப்புற விருந்தும், பொன்னுட்டாரும் பொலிவுறுமாரூரின் தென் திசையில் மூன்றுலகங்களும் புகழ்பெற்றோங்கிய சந்திரநதிஸமீபத்தில் கோங்குவனமென்றும், கைச்சின்னமென்றும் வழங்காநின்ற திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில் இந்திராணி கேள்வனான தேவேந்திரமகாராஜாவுக்கு கௌதமமகரிஷியால் நேரிட்ட சாபத்தை விலக்கியதும், அகஸ்தியமுனிவருக்கு பிர்ம்மஹத்திதோஷத்தை விலக்கியதும்,

இதுபோலின்னமனேக வைபவங்களோடு கூடினதாயும், ஸம்மந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகளால் பாடல் பெற்றதாயுமுள்ள ஸ்ரீ வெள்வளைநாயகி ஸமேத கரச்சின்னமூர்த்தியாலயம் தீர்த்தங்கள் மிகவும் ஜீர்ணமாயிருக்கின்றது. நாம் பெருதற்கரிய மானிடயாக்கையைப் பெற்றதற்கான பயன் சிவபெருமானைத் துதித்துப் பாடியும், சிவகைங்கரியங்களைச்செய்தலே விசேஷம். இதற்குப்பிரமாணம்:- திருவலஞ்சுழிதேவாரம

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்
பண், இந்தளம்.

என்னபுண்ணியஞ்செய்தனைநெஞ்சமேயிருங்கடல்வையத்து
முன்னைநீபுரிநல்வினைப்பயனிடைமுழுமணித்தரளங்கள்
மன்னுகாவிரிசூழ்திருவலஞ்சுழிவாணனைவாயாரப்
பன்னியாதரித்தேத்தியும் பாடியும் வழிபடுமதனாலே.

அத்தகைய சிவபணிகள் செய்யில் சிவபெருமான் நமக்கு இவ்வுலகத்துள்ள இனிமையை விளைவிக்கும் உயிர்த்தோழர்களைப் பார்க்கிலும் இனிமையை விளைவித்து நீங்காத உயிர்த்தோழராயிருந்து இனிமையை விளைவிப்பார். இதற்குப்பிரமாணம்:— திருவிடைமருதூர் தேவாரம்,

திருநாவுக்கரசு நாயனார்
திருக்குறுந்தொகை.

கனியினும் கட்டிபட்ட கரும்பினும்
பனிமலர்க்குழற் பாவை நல்லாரினுந்
தனிமுடி கவித்தாளுமரசினு
மினியன்றன்னடைந்தார்க்கிடை மருதனே.

இவ்வாறு ஈசுவரகைங்கர்யங்களைச் செய்து சிவநேசத்தைப் பெறுவதேனும் கரச்சின்னேசராலயம் தீர்த்தங்களை ஜீர்

ணோத்தாரணஞ் செய்தவன் பயன் முன் ஆலயநிர்த்தார ணஞ் செய்தவர்களடையும் பயனைப்பார்க்கிலும் ஆயிரம டங்கதிகபலனை யடையப் பெறும். இதற்கு பிரமாணம்,

சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

மாதவர் மடங்களாதி வரதன் மந்திரங்களாதி
நாதமாமிலிங்கமாதி நளினபுட்கரணியாதி
சேதமுற்றிடின் முன்போல் செய்கின்றோர்க்குருபலன்தா
னோதுமுன் செய்தோர்தம்மிலாயிரங் குணிதமோங்கும்.

புண்ணியங்களில் மிக்க உன்னத ஸ்தானம் பெற்ற சிவாலய ஜீர்ணோத்தாரண சிவகைங்கரியமானது பக்தியிற் சிறந்த தனவான்களுக்கும் அரிதாயிருப்ப மார்க்கநெறியை அறியாத என்னை இச்சிவபணிசெயச்சொல விழுத்தது ஸ்ரீகரச் சின்னேசுவர திருவருளேக்கட்டிறனே யன்று மற்றொன் றன்றெனக சிவபணிசெய்வாரும் செய்தற்குப்பொருளுதவி புரிவாரும் முக்தியடைவார். இதர்க்கு பிரமாணம்,

சைவ சமய நெறி.

"திருப்பணிசெய்வாரும் சிவனையுன்னிச செம்பொன்
விருப்புடனீவார் பெறுக வீடு."
"உய்வாருதவு நிதி வாங்கித் திருப்பணியைச்
செய்வார்பெறுக சிவம்."

இத்தகைய க்ஷேத்திரத்தில் ஆலயம் தீர்த்தம் முதலிய ஜீர்ணோத்தாரணஞ் செய்யும் சைவாபிமானசிலர்கள் அடையும். பலனை சிவபெருமானலன்றி, ஏனையோர்களால் சொல்லுந் திறனன்றாம். ஆதலால், சிவகைங்கரியங்களைச் செய்வார் பெறுவது சுத்தமாயாபுவபோகமாகிய சிவபதமேயாம். அதனை யித்தன்மையதென அளவை முகத்தால் ஒருவாறு கூறின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுக்கு சமணர்களால் நேர்ந்த தீங்கானது நன்மையாய் முடிந்து நகர்ந்த இன்

பத்தை ஒக்கும். இதற்கு பிரமாணம்,

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசுதென்றலும் வீங்கிளவேனிலும்
மூசுவண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
யீசனெந்தை இணையடி நீழலே.

சைவாபிமான சீலர்காள்! ஈசுவரன் மானிடசரீரத்தை ஆன்மாக்களுக்கு அநுக்கிரகிபபது தனதுபணியின் நிமித்தமாம்.

"மானிடப்பிறவிதானும வகுத்தது மனவாக்காய
தானிடத்தைந்துமாடுமரன் பணிக்காக வன்றோ
வானிடத்தவருட் மண்ணில்வந்தரன்றனை யர்ச்சிப்பர்"

என வரும் சிவஞானசித்தியாரினும நன்கு விளங்கும்.

சிவநேசர்கள் தங்களிடத்துள்ள திரவியத்தில் மூன்றிலிரண்டு மடங்கு செலவிடவேண்டுமாகலான் அவ்வாறு செலவிடுங்கால் உடன்படுவோர் முதற்கண் எவினவர் பொருளுதவிபுரிபவர் முதலிய ஒன்பதின்மரும தம்முள் சமத்துவமாகி புண்ணியத்தை அடைவார்கள்.

இரப்பவர்க்கீயவைத்தா ரீபவர்க்கருளும் வைத்தா
கரப்பவர் தங்கட்கெல்லாம் கடு நரகங்கள் வைத்தார்
பரப்புநீர் கங்கைதன்னை படர்சடைமேலும் வைத்தா
ரரக்கனுக்கருளும வைத்தாரையனை யாறனாரே.

என வருப திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாக்கின்படி உதவி புரிவதினும் சிவதர்மங்களுக்கு செலவிடின் மிக்க புண்ணியமாதலான் தாமும் தங்கள் தங்கள் சிவனடிச் செல்வர்களுக்கு இச்சிவாலயப்பணி நடைபெறுமாறு செய்தல் வேண்டுமென்று தி ரு வ டிளைச் சிந்திக்கப்படுகிறது. சுபம் சுபம

பொன்னினை முத்துராமசிவாசாரியார் குமாரர்,
இராமநாத சிவாசாரியார்.
பாம்புருந்தநல்லூர் வாஸி.

உ

ஶ்ரீஸாம்பாய பரதேவ ப்ரஹ்மணே நம:

ஶ்ரீ: ப்ராரம்ப: ॥

ப்ரதமோऽத்யாய: ॥

உபோத்காத

ஶுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்புஜம் । ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்நோபஶாந்தயே ॥ வாகீஶாத்யா: ஸுமநஸ: ஸர்வார்த்தாநாமுபக்ரமே । யம் நத்வா க்ருதக்ருத்யா: ஸ்யு: தம் நமாமி கஜாநநம் ॥ குரவே ஸர்வலோகாநாம் பிஷஜே பவரோகிணாம் । நிதயே ஸர்வவித்யாநாம் தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம: ॥ குருர்ப்ரஹ்மா குருர்விஷ்ணு: குருர்தேவோ மஹேஶ்வர: । குரு: ஸாக்ஷாத் பரப்ரஹ்ம தஸ்மை ஶ்ரீ குரவே நம: । கர்ணிகாரவநாதீஶம் கரசிஹ்நேஶ்வராஹ்வயம் । கலயே ஹ்ருதயே ஶ்வேதவலயாம்பிகயா ஸஹ ॥

நைமிஶாரண்யநிலயா தந்யா: ஶௌநகாதய: । ஸூக்ஷ்ம ஶ்ரேயோபிரதா ப்ரஹ்மஜ்ஞாநைகதத்பரா: ॥ ௧ ॥ ஸூதஸூக்ஷ

உ

திருக்கைச்சின்ன மாகாத்மியம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

கதையின் வரலாறு.

முன்காலத்திலொருக்கால் மிகவும் பரிசுத்தமான நை

வோ மஹாத்மானோ நிர்த்வந்த்வா ப்ரஹ்மவாதின: । யஜ்ஞாங்க
ஸம்பந்நாஸ்ஸத்யதத்வபராயணா: ॥௨॥ ஜிதேந்த்ரியா ஜித
க்ரோதா யாஸ்ஸர்வபூததயாபரா: । பக்த்யா பரயா விஷ்ணு
மேவ யஜந்த ஸந்ததம் ॥௩॥ தபோதநா மஹாபுண்யா
நித்யம் ஸத்க்ரியாபரா: । ஸநகாத்யா மஹாத்மாநஸ்ஸநகாதஜ
ஜநார்த்தநா: ॥௪॥ ஸம்யக் மஹாபுண்யா: ஸுராஸுரபூ
ஜிதா: । ஸத்கிம் ஸத்கதாபரா ஜிஜ்ஞாஸந்தேவர
ஸ்பரம் ॥௫॥ ஷட்விம்சதி ஸஹஸ்ராணாம் ருஷீணாம் பாவிதாத்ம

மிசாரணியமென்கிற தபோவனத்தில் வேதஜன்மங்கள் கொண்டு வேதங்களை நியமத்துடன் அத்தியயனஞ்செய்து அவைகளினர்த்தங்களை உள்ளபடியுணர்ந்து அவைகளில் விதிக்கப்பட்ட நித்தியநைமித்திககாமியகர்மங்களை நிஷ்காமமாக அனுஷ்டித்து ஈஸ்வரனுக்கர்ப்பணம் பண்ணி ஈசனுடைய அனுக்கிரகத்தால் காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாத்ஸரிய மென்கிற மனதின்மலங்களையகற்றிச்சித்த சுத்தியையடைந்து விஷயங்களில் வெறுப்புற்று மோக்ஷத்தில் விசேஷவிருப்பங்கொண்டு அதற்குச் சாதனமான அதனை தபோமசாக்ஷாத்காரத்திற்காகச் சித்தவிருத்தியின ஒருமை பெற யமம், நியமம், ஆஸநம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தியானம், தாரணம், ஸமாதி யென்கிற அஷ்டாங்கயோகங்களை யப்பியசித்து ஆதியந்தமற்ற சுத்த சித்தான பரமாத்மாவே அகிலலோகங்களையுமாதரிக்கவேண்டி அளவற்ற நித்தியகல்யாணகுணங்களுடன் திவ்வியமங்களசரீரத்தோடாவிர்ப்பவித்த ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய செந்தாமரைமலரடியைச்சிந்தையிலிருத்தித்தவஞ்செய்யும் சௌநகர் முதலான மகாமுனிவர்கள ஸபைகூடி ஈசுவரனுடைய விசித்திரங்களான சரித்திரங்களைச்சொல்லிக்கொண்டுவருஞ் சமயத்தில் முக்தியின் ஸ்வரூபத்தையும், அதின் சாதனத்தையும் விசாரித்துக்கொண்டுவந்தார்கள். அத்தருணம்

𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌨𑍍
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 ॥௬॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋
𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌃 𑌪𑍌𑌰𑌾
𑌣𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥௭॥ 𑌤𑌮𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌾𑌵
𑌕𑌂 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌮𑍁𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍍𑌨𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍
𑌯𑌃 ॥௮॥ 𑌸𑍋𑌪𑌵𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌮𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌵𑌰𑌮𑍇
𑌶𑍁𑌭𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾
𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥௯॥ 𑌋𑌷𑌯𑌃 — 𑌸𑍂𑌤 𑌸𑍂𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗
𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑌃
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥௰॥ 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾
𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍇 । 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌵
𑌯𑌾𑌨𑌘 ॥௧௧॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁

அகிலாண்டகோடிப் பிரமாண்டநாயகனை நாராயணனே திருவுருவாய் வந்த வியாஸமகாமுனிவராலாதரவோடுபதே சிக்கப்பட்ட பதினெண்புராணங்களையுமந்தந்தத் தபோவ னங்களிலிருக்கின்ற உத்தமமனமுள்ள முனிவர்களுக்குப தேசித்துக்கொண்டு சஞ்சரிக்கும் சிவபக்தசிகாமணியாகிய சூதமுனிவரந்த நைமிசவனம் வந்தார். அப்பொழுது அக் கினிபோல விளங்காநின்ற சூதமுனிவரைக்கண்டு திடுக்கிட் டெழுந்திருந்து எதிர்கொண்டழைத்து வந்து ஆஸனத்தி லிருத்தி அர்க்கிய பாத்திய ஆசமனங்கள் கொடுத்து ஓ! மகானுபாவா! ஜீவேசுவரஜகத்துக்களின் தத்துவத்தை நன்றாயுணர்ந்து அவைகளுக்கதிஷ்டானமான சச்சிதாநந்த ஸதாசிவத்தைத்தானாகத்தியானித்துத் தன்மயமாய் ஜீவன் முக்திநிலைபெற்ற சூதமகாமுனிவரே! நல்வரவா, நாங்கள் செய்த தவத்தின் பலத்தால பக்குவமுள்ள சிஷ்யனுக்குப் பக்கத்தில் குருவென்கிற பழமொழி தவறாவண்ணம் தா னாகவே வந்த தயாநிதியே! முன்னும்மானுபதேசிக்கப்பட்ட மகாதீர்த்தங்கள் யாவற்றிலும் ஸ்னானஞ்செய்தும் மோ

[illegible]

[illegible]

க்ஷேத்திரத்து முக்கியசாதனமான பிரமஸாக்ஷாத்காரமெங்களுக்குண்டாகவில்லை; ஆனதால பாபக்கூட்டங்களாகிற பஞ்சுப்பொதிகளைக்காட்டுக்கனல்போல் நீற்றிக்கருதவரிதான சச்சிதானந்தஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரசாதனமாயுமதிரகசியமாயுமிருக்கின்ற மகாதீர்த்தத்தைக்கேட்கக் குதூகலத்தோடுகூடின வெங்களுக்குபதேசிக்கவேண்டுமென்று சௌநகாதிமுனிவர்கள் வினவ; அவர்களை நோக்கிச் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார்:— ஓ சௌநகாதிமுனிவர்களே! உங்களால் கேட்கப்பட்ட விஷயமானது ஜகத்திற்கு ஹிதமாயுமதிகரகசியமாயுமுள்ளது, இதுவரையொருவருக்குஞ்சொன்னதில்லை. உங்களுடையப் பிரீதிக்காகச் சொல்லப் போகின்றேன். சாவதானமாகக்கேளுங்கள். அதென்னவென்றால் திருவாரூருக்குத்தென்புறமொருயோஜனதூரத்தில் கர்ணிகாரவநமென்றொரு திவ்வியஸ்தலமிருக்கின்றது. அவ்வி

[illegible] । தஸ்யைவ தக்ஷிணே பார்ஶ்வே [illegible] ॥௧௯॥ வஜ்ரதீர்த்தமிதி க்யாதம் வஜ்ரபாணிநிஷேவிதம் । தஸ்யைவோத்தரதிக்பாகே இந்த்ரதீர்த்தமிதி ஶ்ருதம் ॥௨௰॥ [illegible] ॥௨௧॥ ப்ரஹ்மஹத்யாதிபாபானாம் [illegible] ॥௨௨॥ [illegible] ॥௨௩॥ [illegible] ॥௨௪॥ [illegible] ॥௨௫॥ [illegible]

டத்தில் கருச்சின்னமென்கிற பொய்கையோடுகூட ஜகதீசன் விளங்குகின்றான். ஈசனுக்குத்தென்புறத்திலேன்பது தூரத்தில் வச்சிராயுதத்தால் வெட்டப்பட்ட வச்சிரதீர்த்தமொன்றிருக்கின்றது. அதின் வடபாகத்திலிந்திரதீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தமிருக்கின்றது. அது தரிசித்தமாத்திரத்தில பஞ்சமகாபாதகங்களைக்கூடப் பரிகரித்துப் புக்திமுக்திகளையளிக்கும். அதில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்கள் தனக்குமுந்தின பேர்களில் தந்தையின் வம்சத்தில் கோடி, தாயின் வம்சத்தில கோடி, தனக்குப் பிந்தினவர்கள் கோடி, ஆக மூன்று கோடி பந்துக்களுடனீசனோடுகூடக்கைலேயின் சிகரியில் திவ்வியபோகங்களையனுபவித்துப் பிறகு கைவல்யத்தையுமடைவார்கள். முனிவர்களே! இப்பாரிலுள்ள தூளிகளைக்கணக்கிட்டாலும் கணக்கிடலாம். ஆகாசத்திலுள்ள நக்ஷத்திரங்களைக் கணக்கிட்டாலும் கணக்கிடலாம். இந்திரதீர்த்தத்தின் மகிமையா

இந்த்ரதீர்த்தஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஶேஷேணாபி ந ஶக்யதே ॥
॥ ௨௬ ॥ [illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௭ ॥
இந்த்ரதீர்த்தஜலம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே ।
[illegible] ॥
॥ ௨௮ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௯ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௦ ॥ [illegible]
[illegible] ॥
॥ ௩௧ ॥ [illegible] ।

னது ஆதிசேஷனாலுங்கூடக் கணக்கிடமுடியாது. சகலமான தேவர்களுமிந்திர தீர்த்தத்தில் மணலாக வஸித்திருக்கின்றார்கள். இந்திர தீர்த்தத்தைக்கண்ணால் பார்த்தவனுடைய புண்ணியமெண்ணமுடியாது. இந்திர தீர்த்தத்தின் ஜலத்தைத் தொட்டமாத்திரத்தில் சகல பாபங்களும் பறக்கும். அந்த ஜலத்தை ஸ்பரிசித்தவன் கையிலையையடைந்து கைவல்யத்தையடைவான். இந்தக்கோங்குவனம் பரிசுத்தம். முனிவர்களே வெகுவாய்ச் சொல்லுவானேன். இந்த வனத்தை மனதினால் நினைத்தவனுங்கூட மகாபாதகங்களினின்றும் விடுபடுவான். முனிவர்களே! யமலோகத்தில் வெவ்வளவு தண்ணீருந்தினாலுந்தணியாத தாகமென்ன, ஊன் தண்ணீர் நிறைந்த கிணறென்ன, கரை கடக்கமுடியாத வைதரணீநதியென்ன, பசியால் தன்னுடலைப்பிடுங்கித்தின்று தாகத்தால் தன் மூத்திரத்தைக் குடிக்கவேண்டிய நரகமென்ன, மழுவாய்க்காய்ச்சப்பட்ட சூலம் பாற் முதலானதென்ன, அமேத்யக்குளம், இரத்தக்கிணர், முள்ளுமரமேறல், புழுக்களையும் நாய்மாம்

பக்வஶோணிதபாநஞ்ச வஹ்நிஜ்வாலாப்ரவேஶநம் ॥௧௨॥
ஶிலாவ்ருஷ்டிம் வஹ்நிவ்ருஷ்டிம் நாரகம் காலஸூத்ரகம் । க்ஷா
ரோதகம் சோஷ்ணதோயஞ்ச ஶிலாபாதம் ததைவ ச ॥௧௩॥
ஏதாநி நரகாண்யத்ர தீவ்ரது:காநி ஸந்ததம் । வஜ்ர தீ
க்ஷ்ணாங்காரஶாயீ பங்கபாதகவாஸிநீ ॥௧௪॥ தா க்ருத: வி
க்ருதஶராவி ஸந்தப்தாங்காரஸஞ்சித: । க்ஷுத் த்ருஷ்ணாஸம்ஸாரவ
ஶே வஸிஷ்டா ததைவ ஶோணிதே ॥௧௫॥ அமேத்யலேபநம்
சைவ நரகே க்ஷாரலேபநம் । பாஷாணபங்க்திஸம்பாத
ஶோஷணஞ்ச ததா ॥௧௬॥ பாஷாணலேபநம் சைவ த
தா க்ருஷ்ணாவலோகநம் । பாஷாணபோஜநம் சைவ தப்தவாலுகஸ
ம்பிஷ்டம் தாபநம் ॥௧௭॥ அங்காரஸம்பூர்ணம் ததா ஶல்ய
ஶோஷணம் । வன தாநி நரகாண்யத்ர தீவ்ரது:காநி ஸந்ததம் ॥
॥௧௮॥ ஶஸ்த்ரநாம க்ஷாரபங்கநாம க்ஷுத்ருஷ்ணாஸம்ஸர்க
ம் ச । ஶஸ்த்ரேணாம் பாஷாணா நாநாஸம்க்ஷேபணம்
ச ॥௧௯॥ ஸர்வே நாநாவிதா நரா க்ஷாரோதகநிஷேவ

மைக்கையுந் தின்று இரத்தத்தைக் குடித்தலென்ன, அக்கினிப்பிரவேசமென்ன, கல்மழை, கனல்மழை, காலபாசர், மழுவாய்க்காய்ச்சப்பட்ட ஜலம், உப்புத்தண்ணீரிவைகளால் ஸ்நானம், கல்லெறி, தலைகீழாகத் தூக்கிக் கனலில் வாட்டுதல், கல்லால் செய்யப்பட்ட யந்திரத்திலரைத்தல், தண்ணீரில்லாத காட்டில் கொதித்த மணலிலும் கனலிலும் பிரட்டல், அமேத்தியத்தைப் பூசுதல், அமேத்தியத்தைத் தின்று வீரியத்தைக் குடித்தல், கனல் பரக்கக்காய்ந்த மணலாலுழுக்காட்டி, காய்ந்த இறப்பூசிகளையும், கலதுண்டுகளையும் சிலேஷ்மத்தையும் பக்ஷிக்கச்செய்து, பித்தத்தைக் குடிக்கவுஞ் செய்து, மழுனிலும் ஊசிகள் கத்திகள் நிறைந்த படுக்கைகளிலும் படுக்கச்செய்தல், கத்தியால் நாரங்காய்போல் கீறி உப்பைத்திணித்து வாயிலும் மூக்கிலும் காதிலும் காய்ந்த

ந்து । க்ஷாராம்பு³பாநம் நரகம் தத்ர யாஸ்யதி லக்ஷ-
ணம் ॥௨௦॥ யாநி தாநி நரகாண்யத்ர யாதி ஸந்தாபகா: ॥
க்ஷாராம்பு³பூர்ணாந்யத்ர வ்ரஜேத்ஸோ மஹாராஜ
ந்து ॥௨௧॥ ஸ்நாயாச்சேத³த்ர ஸ்நாயாத்தாமஸ்மிந் புண்யே ।
ஶ்ருத்வாபி தீர்த்தா²நம் த்³வைபாயநமஹர்ஷிணம் ॥௨௨॥
ஸர்வாணி தீர்த்தா²நம் தயோர்மத்⁴யே ஸ்தி²தம் । தத்³யஸ்ய
நம் சைவ ஸந்தாநம் ப்ரதிஷ்டி²தம் ॥௨௩॥ ஸப்த
கோடீநாம் சைவ ஸஹஸ்ராணாம் ப்ரயாஸ்யதி । ஸ்ப்ருஶ
ந்தி பாபிநஶ்சைவ ஸஹஸ்ரஶோ நரகாஸ்ம ॥௨௪॥ ஸு
க்ஷாராக்³ரம் பாதகம் சைவ ஸர்வம் ப்ரயாதி ஸுரக்ஷிதே ।
தீர்த்த²யாத்ராப²லம் யாதி பாதகாநாஞ்ச ஸதா ॥ ௨௫ ॥

உப்புத்தண்ணீரை நிறைத்து உலக்கையாலடித்து எலும்பு
களை முறித்து நேத்திரங்களிலும் நகக்கண்களிலும் ஆண்
குறியிலும் விருஷணத்திலும் மார்பிலும் செம்பூசிகளைய
ழுந்து நரம்புகளை வெளியில் தென்னியெடுத்துத் தீயால்
கருக்கித்தொங்கவிட்டு உப்புத்தண்ணீர் நிறைந்த புகரில
புதைத்தல் முதலானவை யென்ன, மறுபடியெடுத்து ப
ரத்திலிருந்து அமேத்தியக்குழியில் தள்ளுதலென்ன இ
வை முதலான நரகங்களை இந்திரதீர்த்தத்திலும் வச்சிர
தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானம்செய்த மகானுபாவன் கண்ணால்
கூடப் பார்க்கமாட்டான் இவ்விரண்டு தீர்த்தங்களிலும்
ஸ்நானம் செய்தவன் பஞ்சமகாபாதகியானாலும் தாய்தந்
தைகளைச்சேர்ந்த அனேகங்கோடிப்பேர்களுடன் மூன்று
கற்பம் கைலையில் வசித்தும் பிறகு கைவல்லியத்தையுமடை
வான். அகோ! யென்ன தீர்த்தவைபவம்; யென்ன க்ஷேத்
திரவைபவம்; யென்ன லிங்கவைபவம்; யாரால் சொல்ல
முடியும். ஆதிசேஷனும் சொல்ல வல்லவனல்ல. முன்கா
லத்தில் இந்திரன் இவ்விரண்டு தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம்செய்

[illegible]

[illegible] 18 [illegible]

[illegible] முனிவரால் [illegible] சாபம் [illegible] அ[illegible]
[illegible] ஸ்வர்க்கராஜ்ஜியத்தை அடைந்தான்.
[illegible] அகஸ்திய முனிவர் இவன்
[illegible] [illegible]தில்
[illegible] ஆகையால் முனிவர்களே! நீங்க
ளும் [illegible] விதிப்படி
[illegible] பக்தியுடன் பூஜிக்கா
[illegible] பூலோகத்தை அடைவீர்கள்.
அதிஷ்டம் [illegible] [illegible] கூடிய
பௌர்ணமியில் பூஜிக்கால் கட்டாயம் [illegible] கை
கூடும். அதிசயமான கர்ணிகார[illegible]த்தையும்

ததः கதிதம் விப்ராः கர்ணிகாரவநஸ்ய வைபவம் ॥ ௫௨ ॥

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தே மஹாபுராணே
ஶதஸஹஸ்ரஸம்ஹிதாயாம் ஸ்ரீஸ்காந்தஶதஸஹஸ்ரஸம்வாதே
பூர்வபாகே யமோத்பாதப்ரஸ்தே
ப்ராச்யப்ராதேஶமாஹாத்ம்யேஷு
ஸ்ரீகர்ணிகாரவநமாஹாத்ம்யே
உபோத்காதப்ரகரணம் நாம
ப்ரதமோऽத்யாயः ॥

த்விதீயோऽத்யாயः ॥

இந்த்ரஸ்ய கௌதமஶாபப்ராப்திः ॥

ஶௌநகः— ஸங்க்ஷிப்தம் பவதா ஸூத லோகமஹாயஶः । வஜ்ரதீர்த்தஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஸமாஸேந ஶ்ருதம் ஸ்மஹே ॥ ௧ ॥ விஸ்தராச்ச்ரோதுமிச்சாமோ பகவந்

களுக்குச் சொன்னேனென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

கர்ணிகாரவநமாகாத்மியத்தில் முதலாவது அத்தியாயம்
கதையின் வரலாறு முற்றிற்று.

இரண்டாவதத்தியாயம்.

இந்திரன் கௌதமசாபம் பெறுதல்.

மறுபடியுஞ்சௌனகாதிமுனிவர்கள் சூதமுனிவரை நோக்கி ஓ! மூவுலகமும் புகழ்பெற்றச் சூதமகாமுனிவரே! வச்சிரதீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சுருக்கமாய்க்கேட்டோம்.

[illegible]

விரிவாய்க்கேட்க விரும்புகின்றோம். முழுமையும் தெளிவாய்ச் சொல்ல வேண்டும். அதற்கு அப்பெயரேற்பட வேண்டிய காரணமென்ன; ஈசனுக்குக் கரச்சின்னமேற்பட்ட விதமென்ன; இந்திரனவ்விடத்தில் ஈசனை யெவ்விதமாராதித்தான். எதற்காக ஆராதித்தான். யென்ன பலத்தைப் பெற்றான். ஓ முனிசிகாமணியே! யெல்லாவற்றையும் பாக்கியன்னியில் விரிவாய்ச் சொல்லுமென்று வினவ சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார்:—கேளுங்கள் முனிவர்களே! உங்களைப்போலெவர்கள் சிரத்தையுடன் கேட்கப் போகின்றார்கள். ஜகத்தினுடைய ஹிதத்தின் பொருட்டு நன்றாகக் கேட்டீர்கள். இந்தப் பழமையான சரித்திரத்தை உங்களுக்குச்சொல்லுகின்றேன். ஆதரவாய் கேளுங்கள். யென்னவென்றால், முன்காலத்தில் மூவுலகங்களுக்குமதிபதியான தேவேந்திரனவன் வானவர்களுடன் கூட மானவலோகத்தைப்பார்க்க விருப்பங்கொண்டு சஞ்சரிக்குஞ் சமயத்தில் கானகத்திலுள்ள மா முனிகளாச்சிரமங்களையடைந்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

து அனேகமோ பாருஷித்து அனேகவிதங்களினாலும் கிரமமாய்ப் பெற்று கிரமமாக இரண்டாவது சகத்ராய் நியாயசாஸ்திரத்திற்கு கர்த்தராயிருக்கின்ற கௌதமமகாமுனிவருடைய தபோவனம் வந்து அதிபரிசுத்தமான அவருடைய பர்ணசாலையினுட்புகுந்து அந்தமகாமுனிவரை நமஸ்கரிக்கக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அவ்விடத்தில் அறமையுத்த தங்கம்போல குற்றமற்ற மேனியும், வட்டபத்திரம்போன்ற வயிறும், ஆகாயம்போன்ற இடையும், வாழைபோன்ற தொடையும், குடங்கள்போன்ற கொங்கைகளும், சங்குபோன்ற கழுத்தும், முத்துக்கள்போன்ற தந்தங்களும், அழகான நாசிகையும், காதுபரியந்தம் நீண்ட கண்களும், மேகம்போன்ற கூந்தலும், கோவைக்கனிபோன்ற பிரகாசமும், பணைக்குன்றுபோன்ற முலைகட்கும், வயிரெட்டுமுடைய மகாபதிவிரதையான அகலிகையென்கிற அந்த மகானுபாவருடைய தர்மபத்தினியானவள் பாதத்தில் சிலம்பொலிக்க, பிற்தட்டிலொட்டியாணமசைந்தாட, இரு கைகளிலும் ரத்

[illegible] ||கச|| [illegible]
[illegible]
[illegible] ||கரு|| [illegible]
[illegible]
[illegible] ||கசு|| இதி [illegible]
[illegible]
[illegible] ||கஎ|| [illegible]

தினக்கங்கணங்கள் கிரீ கிரீரென்று சப்திக்க, அன்னம் போல நடந்து வருகின்றவளை இந்திரன் கண்டு திகைத்து மோகித்த காமன் கணை பாயவுண்டு அஹோ! இதென்ன அம்ருதம்; இவளென்ன ரதியோ, இல்லை; மின்னற்கொடியோ, அல்லது தங்கப்பாவையோ, இவ்வருகிறவளெங்கிருந்து ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டாள் இவளை யநுபவிக்காத நம்முடைய ஜன்மம் வீண். என்ன இந்திரபட்டமென்று பிரமித்துக் கொண்டவனாய் கூட விரைவாய் பூவுலகஞ்சேர்ந்தான் பிறகு முனிவரனே! தேவேந்திரனென்ன அதிருப்தியுடையவனாகி ரிபகத்தாரிணியும் இந்திராணிக்கு இஷ்டனானவனும் இருந்து எப்பொழுதுமோய்விலாத அப்ஸரஸ்திரீகளை யனுபவிக்கின்றவனாகயிருந்தும், பிருகஸ்பதியின் சிஷ்யனாகயிருந்தும், ஸகலசாஸ்திரங்களையுங் கற்றவனாகயிருந்தும், முன் செய்த தீவினையாலகலிகையின் மோகத்திலமிழ்ந்தி விரகதாபமுற்று பக்கத்தாயிளைத்து மெய்பிரான் ஜகதீசனொருவனைத்தவிர மற்றயாவரையும் மதிப்பதகச் செய்யும் மன்மதனுடைய கணையினால் காமவசப்பட்டுக்கொண்டு நடுநிசியில் முனிசிகாமணியாகிய கௌதமமுனிவருடைய பர்ணசாலையின் பக்கத்திலிருக்கின்ற மரத்தின் கிளையிலிருந்து கொண்டு இவளுக்கு நிகரெவளிருக்கின்றாள். ஒருவளுமில்லையென்கிற வுள்ளத்திலுள்ள வுருதியை வெளியிடுவது போல்

[illegible]

கா, கா, கா, கா, என்று கதறினான். அப்பொழுது சுத்தமன முள்ள சித்தமுனியான கௌதமன் ஓகோ! காகம் கத்தி விட்டதே; காலந்தவறிவிட்டதே; தூக்கத்தினாலின்று வை திககர்மத்திற்குக் குறைவு வந்துவிட்டதே; யெனவேக்கங் கொண்டு விரைவாய் யெழுந்திருந்து ஸ்நானத்திற்கு வேண்டு வதையெடுத்துக்கொண்டு கௌதமநதியையடைந்தார். அச் சமயமிச்சையினாலெச்சரிக்கையானவச்சிரதரன் நற்சொரூ பங்கொண்டுள் புகுந்து சிற்றிடைச்சியான வகல்லிகையினரு கில் நிற்க; அவனைக்கண்டு மூவுலகமரசாளும மகவாவென்று முனிமனைவி மோகங்கொண்டாள் அதையறிந்து புரந்தரனும. ஓ பெண்ணரசே! பாருலகிலுன்னைப்போல் பாவையரைப் பார்த்ததில்லை; ஆகையாலுன்னிடத்தில் தையல்லே! நான் மையல் கொண்டேன். காதலுற்றோர் ருதுகாலங்கார்க்க மாட்டார்கள். அகல்லிகையே என் கருத்துக்கிணங்கவேண் டுமென்று வேண்ட; அத்தருணமகல்லிகையுமவனைத்தழுவி ஆசையுடனவனோடு போகஞ்செய்து காமவெறி நீங்கிய பின்னர்த துஷ்டை கணவனது பெருமையை தன்கருத்தில்

[illegible] ‖௨௩‖ [illegible]
[illegible]
[illegible] ‖௨௪‖ [illegible]
[illegible]
[illegible] ‖௨௫‖ இத்யுக்தா தேவராஜேந [illegible]
[illegible]
[illegible] ‖௨௬‖ [illegible]
[illegible]
[illegible] ‖௨௭‖ [illegible]
[illegible]
[illegible] ‖௨௮‖ [illegible]
[illegible]
[illegible] ‖௨௯‖ [illegible]

நண்ணி, அளவற்றசெல்வம்பெற்றவரா? கோவே! உமது டைய வனுபவத்தாலகமகிழ்ந்தேன். நதிசென்ற மாமுனி வாவந்தாலிப்போ நம்மிருவருக்குங்கேடு வருமைய்யமில்லை; விரைவாகச்செல்லுமென்றுசொல்ல; அப்பால் தேவர்கோன் திடுக்கிட்டு நடுநடுங்கி யென்னவருமோவென்று வேகமாகப் பர்ணசாலையிலிருந்தும் வெளியே வந்தான். அக்கணமே முக்கண்ணன் பாதம் போற்றும் தர்க்ககுருவாய் விளங்கும கௌதமர் தன்னுள்ளம்போல் தெளிவானவாற்றில் மிக்கத் தாமதமாய் நீராடித் தலைதுவட்டி ஆவின் பால்போல் வெளுத்த ஆடைகட்டி அங்கத்திலங்கங்க திருநீரிட்டு அருமையுடன் ருத்திராக்ஷமணிகள் பூண்டு அனுஷ்டானஞ்செய்வதற்குக் காலம் பார்க்க; யாமம் மூன்றுச்சுதென்றுகண்டு, காகம கத்தினது யேதென்று யோகக்கண்ணால் யோசித்துத் துர்ப்புத்திகொண்ட தேவன் துர்நடத்தை யிது வென்று கண்டுகொண்டு துருசாக இல்லத்தின் துவாரம் வந்தார். சங்கரர்போலங்குவந்த முனியைக்கண்டு கள்ளன்போல் தி

[illegible] ஷம் விஷ்ணும் [illegible]
[illegible] ॥கூ०॥ [illegible]
[illegible] ஸ்வ [illegible]
[illegible] ஷ்யதி ॥ க க ॥ [illegible]
[illegible] ஷ்யதி । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ க க ॥ [illegible] பரிஷ [illegible]
[illegible]

[illegible] ந்து ப நவி நி த்யா [illegible]
[illegible]
ஞானம் [illegible] பொரிக [illegible]
கைசொண்டு [illegible] கரிக காலை
உள்ளமைடமை [illegible] கனி [illegible]
[illegible]
[illegible] யை சொல்லிட்டு அசரமா
தின படைக்கு நந்துமார அகமே [illegible] துசகதோ
யுள்ள ந [illegible] ஆகான [illegible] பானை
[illegible] குசைக்கவிசை [illegible]
[illegible] தைகளையும [illegible]
காலம் பிற விழுந்து [illegible] சொல்லி சால நகக [illegible]
[illegible] கிருக ஞசிறியாள
செ[illegible] ந கொண்டு கோகவேண்டும
வேறு [illegible] கனறியபட, மாமுனிவா சினம
டங்கித [illegible] கொண்டு [illegible] பிணிமாறற மா
கவனமிப [illegible] ஞ்செடலான. அவா பாத
[illegible] பாபம் நீங்கி [illegible] யுமாசலலிகைமே

[illegible] ॥௧௪॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௧௫॥ [illegible]

யென்னைச்சார்வாய். மயங்காதே; யென்று மறுசாபஞ்செய்து மாமறைகள் காணாத தேவதேவன் தாளடியைத்தியானித்துக் கொண்டிருந்தார். அத்தருணமமரர்கோனங்கமெல்லாமல்குல்களால் நிறைய வண்டம்போக விண்ணுலக ஸ்ரீயசுரர்தன்னைச்சேர வெட்கத்தால் மேருகுகையுள் புகுந்து தன்னுருவை மற்றொருவர் பாராவண்ணம் தலைமுதலாய் மூடி மிகயேக்கங்கொண்டு, தனது குறைவெளியுரைக்க மிக்க வெட்கி, உள்ளத்தில் வைத்துருகி நொந்திருந்தான். அந்காலமசுரர்களமராவதியை அடைமீகாட்டைசெய்து பெரும்போர் புரிந்து, விண்ணோர்கள் யாவரையும் விரட்டிவிட்டு, வானுலகராச்சியத்தைக் கைகொண்டார்கள். அப்பொழுது தேவர்கள் தங்கள் தலைவன் தங்குமிடமெங்கேயென்றோடித் தேடிக் காணாமல் திண்டாடி யசுரப்பண்ணைகண்டடிக்க மனம நொந்து மேருசேர்ந்து, பெருங்குகைகளுட்புகுந்து பதுங்கிக்கொண்டு, வருந்தநகால்வந்த பெருமூச்சைக்கூட விடப்பயந்து தகைந்து பலமில்லாப்பிராணாயாமத்தைப்பண்ணிக்கொண்டிருந்தனர்கள். விஷயத்தில் வெறுப்புற்ற வேதியர்காண் கேளுங்கள் மேல்நடந்த விசித்திரத்தை; களசிகனெங்கொளிந்தானோ அதிலுமப்போவெகுவானவானவர்கள் வங்கொளிந்தார் வாஸவனுமதை யறிந்து மிகவும் வெட்கி வெகு காலம் சுவாஸத்தை யடைக்கிக்கொண்டு உருளாமல் பிரளாமல் பதுங்கிபங்கே விண்ணோர்களறியாமல் வஸித்திருந்தான். பிற்கால மொருஸமயமமரர்தங்கள் குறையெல்லாமொன்றுக்கொன்றுரைத்து நொந்தார். அக்காலமமரர் கோன்னெடு மூச்சிட்டான். யாரோவென்றமரர்களச்சங்கொண்

[illegible] ॥௧௬॥ [illegible] ஶரணம் த்வம் [illegible]
பவிஷ்யஸி ॥௧௭॥ இத்யுக்தா தேவராஜஸ்து தேவைஸ் [illegible] ॥௧௮॥ [illegible]

டார். தர்காலம் வெளி யிழுப்பாரென்று தேவர் நாயகனுந் தானின்றுமென்று சொல்லி முற்காலநதான் செய்த தீங் கால் வந்த முனிவர்கோன் சாபத்தை விரிவாய்ச்சொல்லி நற்காலம் நமக்கினிமேயதென்று நோக, நாகதமேதார் ஸு௱கது க்கமிரண்டுங்கொண்டார். கேட்டீர்களா மதிநுடிய மகா தேவன் மலரடியை மறவாத மகாதவதமேதார்களே இவ்விதம் வாஸவன் வருந்தத்துடனுரைத்த வார்த்தையைக்கேட்டுவா னவர்கள் மனம் வருந்தி தங்களுக்குத்தாங்களே தைரியம் செய்து கொண்டு தங்களரசனடிபணிந்து ஓ! யெங்கள் நாய கமே, தங்களை யடுத்த யெங்களைத்தாங்களிங்கொளித்துக் கொண்டிவ்விதம்மோசஞ்செய்யலாமோ? உங்களுக்கென்ன குறைவந்ததிப்போ? சங்கரனைத்தவிர வங்கஜன் கைவசப்ப டாதவர்கள் யார்கள்? களசிகமுனிவன் கானகத்தில் மேனை கையின் வசமாகித்தவத்தை யெல்லாந்துலைத்தானல்லோ; பராசரரும் பருலகில்க்கரை யாளர் கன்னிகையைக்கருதி ச்சேர்ந்தார். ஓ! வானவர் வேந்த; விரிவாகச்சொல்லுவதிலெ ன்ன பலன்? சதுர் முகனுந்தன் பெண்ணைப்புணர்ந்தாரென் றால் மற்றவர்கள் மன்மதனுக்கிடென்றுநவிலுவானேன். சா பந்தீரு முபாயத்தைச்சொல்லுகின்றோம். நாரணனும் நான் முகனுந்தேடிக்காணு அடிமுடியை யுடைத்தான நமது தெ ய்வ மன்பாகள் வசயாக விருக்க யெங்களரசே யேன்கவலே

[illegible] ॥ ௩௯ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௦ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௧ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௨ ॥ [illegible]
[illegible]

யுனக்கென்றியம்ப. அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து தேவர் கோமான தைரியங்கொண்டிருந்து வெளியே வந்து, தன தெய்வா தியானக்கசன வலியானின்ற வானரிலிருந்தவதைதை ச்செய்து வந்தான். ஆண்டையபாயிர மமரா க்காமான செய்த அருந்தவத்தால் தியானேசன தையுகந்து செஞ்சடையின் முன்னிரண்டாம் பிறை சொலிக்கச்செவிகளிலே மணி மயமாந்தோடு மின்ன விரிமார்பில் முத்து வடம்படிந்து தொங்க, வடபாகம் பருமையாள் மயிலி நின்றும் தனது படியடைந்து மறுபடியுஞ்சென்ற. விளையாடு மாறுமுகன் முன் முளைத்த பல்லிரண்டை வெளிக்காட்டிச்சிரித்துப்போ சுபமபுனச்சொல்லிருத்தால் மனம மகிழ்ந்து புன்னகைபொழிந்திரன் கன் முன்னே நின்றார். அதுகண்டு திடுக்கிட்டுத்தேவர் நதன் கண்டம்போல் பாதத்தில் பணிந்து நின்று முகமலர்ந்து மெய்சிலிர்த்து உடல் பூரித்து சென்னியின் மேல் கரமிரண்டுகளையும்வைத்து அடுத்தோர்களாபத்தைத்துலைத்துக்காக்க க்கருணையையே திருவுருவாய்க்கொண்ட தேவ; குருதாரகமனத்தால் குறைவடைந்த.மதியைக்கார்த்தருள் செய்த மகாதேவ ஆதியே பராபரமே

ஸர்வ ॥௪௩॥ தயா ஸம்வித்கநாநந்தஸந்தோஹாஸ்வாதகோ நிரஞ்ஜந: ।
உவாச பரயா ப்ரீத்யா தேவராஜம் ததாऽநகராட் ॥௪௪॥
வத்ஸ ஶக்ர த்வயா காஞ்சீக்ஷேத்ரே ப்ரஹ்மியஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தம்
தவ । இதி ஸாதரோபதிஷ்ட: ப்ரவக்ஷ்யே ॥
॥௪௫॥ நமோ ஶம்பவே தஸ்மை ஸாம்பநாதாய ஹத:
ப்ரஹோ । ஜநஸ்ய ஸர்வம் நாஶயேத் ஸ நிவேத்ய ॥
॥௪௬॥ நித்யகோவோ நிர்விஶேஷஸ்ய நிராத
வாந் । தஸ்ய ஸாம்பஸ்ய ஸத்யஜ்யாஜ்யம் வேதேந விஷ
ஜ: ॥௪௭॥ ஸாத்யஸாகம் ஶதிரிதி நாஸ்த்யந்ய: ஸாதிந: ப
ரஸ்ய । இதி ஸஞ்சிந்த்ய ஸஹஸா பாதௌ ப்ரணம்ய காத: ॥
॥௪௮॥ இத: பரம் ஸர்வேந ஶரணம் ஸ்யாதிதிஸ்தத்ய ।
பாதயோ: பதிதம் ஶக்ரம் த்ருஷ்ட்வா ஸாம்ப தயாநிதி: ॥௪௯॥
ஸர்வ பத்வம் நிர்ஜேஶ்வபுராதிபுமேதா ஸ்வத்வேத
ந: । ஶக்தம் தம் ஸமாதாநம் த்யக்த்வா ஸ்வரூப ॥ ௫௦॥ த
ப்ரேதே ஶஸ்பத்யேவம் ஸ்நேஹா விஶ்வபதிஹர: । விஹிதம் தம்

தேவதேவ ஆனந்தஸாகரமே மகாதேவ கௌதமரின் சாபத்தை நிவிருத்தி செய்து காத்தருள்வாய். காரணமே காலகால ஏழை பங்காளனே யானென்னசெய்வேன். வேறெனக்குக்கதியொன்று மில்லையென்று பலவாராய்த்துதித்தீசன் முன்னே நின்றான். அதைக்கேட்டுத்தியாகேசன் இவன் தன் செல்வ மதத்தாலே கௌதமரை யவமதித்து அவர் செய்த சாபத்தாலளவிறந்த துக்கத்தால் தபிக்கின்றானென்று காமநாசனனும் தயவுடனே அவனை நோக்கி, மிருதுவாக

ஸரோஜாக்ஷஸ்ய வசநேனோத்ஸவேந ச ஶக்ர: ॥ ருக ॥

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தே மஹாபுராணே

அகஸ்த்யஸம்ஹிதாயாம் ஸ்ரீஸ்கந்தாகஸ்த்யஸம்வாதே

பூர்வபாகே மஹேந்த்ரஸ்ய

ஶாபஸ்ய ஸம்ப்ராப்திர்நாம

கஎ

இந்த்ரஶாபப்ராப்திர்நாம

த்விதீயோऽத்யாய: ॥

த்ருதீயோऽத்யாய: ॥

இந்த்ரஶாபவிமோசநம் ॥

ஸௌநக உவாச — ஸ்வாமின் ஜகத்பதே ...

தஸ்ய மஹாதபா: । ப்ரஹ்ருஷ்டா மஹாத்மா ...

மொருவசனம் புகலுகின்றார்.

கர்ணிகாபுரமாகாத்மியத்திலிரண்டாவது அத்தியாயம்

இந்திரன் சாபமடைந்த சரித்திரம்

முற்றிற்று.

மூன்றாவதத்யாயம்.

இந்திரனுடைய சாபவிமோசனம்.

அன்பர்களருந்துயரமகற்றி யாதறிக்க வல்லோன்

ஆரூருத்தியாகேசனமரேசன் தன்னை நோக்கி அளவில்லாத்

[illegible]

தவமுடைய கௌதமரை யவமதித்து அவர் மனைவி பதிவிருதை யகலிகையைப் புணர்ந்ததினால் உன் பாபமனைச இங்கு விலகாது கண்டாய். ஆனாலுமுபாயமொன்றுரைக்கின்றேனென்னவென்றால்:- இவ்வூருக்குத் தென்புறத்திலொரு யோசனைக்கிரக்கப்பால் சந்திரநதியென்று மிகு மகிமைவாய்ந்த நதியொன்றுண்டு. அதனருகில் திருக்கோகுவனமென்று பெயரோங்கும் மகத்தான சிவஸ்தலமொன்றிருக்கின்றது. அதையடைந்து அவரை நமஸ்காரங்களைத் தொடாராதிப்பாயாகில், சாபத்தைத் தொலைத்துன்னை யாதரிப்போம். அவ்விடத்தில் கிருதயுகத்திலகஸ்தியமுனி யருந்தவத்தை யனுஷ்டித்து இல்வல வாதாபிகளின் ஹத்தியினாலுண்டான பாபத்தைப்பரிகரித்துப் பரிசுத்தமானார் பின் தேவர்கள் தவஞ்

[illegible] ॥௯॥ [illegible]
[illegible] ॥௧௦॥ [illegible]
[illegible] ॥௧௧॥ [illegible]
[illegible] ॥௧௨॥ [illegible]
[illegible] ॥௧௩॥ [illegible]
[illegible] ॥௧௪॥ [illegible]
[illegible] ॥௧௫॥ [illegible]
[illegible] ॥௧௬॥ [illegible]
[illegible] ॥௧௭॥ [illegible]

செய்து சிறப்புற்றாகையினால் அவ்விடமே செல்லென்று சொல்லிவிட்டுத்தியாகேசன் அமரர்கோன் பார்த்திருக்கவந்தபத்தில் தான் மறைந்தார். இந்திரனுமத்திசையை நோக்கி மிகத்தண்டனிட்டு அகமகிழ்ந்து அப்பொழுதே தேரொன்றை யுண்டுபண்ணி அதின்மேலேறித்தென்றிசையைநோக்கி வருஞ்சமயத்தில் அசுரர்கள் செய்த பெருங்குறையெல்லாம் மனதிலெண்ணி வருத்தத்தால் திருக்கோங்குவனம வந்ததறியாமல் தேரோடு செல்லவச்சுத்தடியுடனே முறிந்தது. பின்னமரேசனதையறிந்து கால் நடையாய் வநமடைந்தான். முனிவர்களே! அது முதலந்தக் கற்ணிகாரவ

லோகே தத்ர மஹோத்ஸவ இதி ஸர்வத: । ததஸ்ஸுரேஶோ மஹத்
க்ஷேத்ரம் ப்ரவேஶநம் ॥ ௧௮ ॥ நாநாவ்ருக்ஷஸமாக்ராந்தம்
நாநாபக்ஷிஸமாகுலம் । நாநாபுஷ்பஸமாகீர்ணம் நாநா
ம்ருகநிஷேவிதம் ॥ ௧௯ ॥ க்ஷேத்ரம் த்ருஷ்ட்வா ஸுராதீஶ: ஸ்நா
ஹ்ருஷ்டஸ்ஸமாஹிதம் । தபஶ்சர்தும் மநோ சக்ரே ஸ்நா
நாய ஶஸ்த்ரவித் ॥ ௨௦ ॥ ஸ்நாதும் தத ஜலே தா த்ருஷ்ட்வா
தீர்த்தம் வைநாயகம் ஶுபம் । ததா விவிந்த்ய வேகாது க்ஷணம்
தத்ஷீர்ணவாமிஸக ॥ ௨௧ ॥ சத்ராந்தரே நஹஸ்தஸ்ய ஶா
த்ராவ ஶயாநாம் ஶிரம் । தேவஸ்ய தக்ஷிணே பார்ஶ்வே பா
ராஜம் தீர்த்தம் ததம் ॥ ௨௨ ॥ கேநாபி ஹேதுநா ஶக்ர
பாம்ஸுவர்ஷேண பூரிதம் । தத்ர வஜ்ர வஜ்ரேண

னத்திற்கு யுகபங்கமென்று பெரும்புகழ்ச்சி யுண்டாயிற்று. பிறபாடு இந்திரன் நெருக்கமாக முளைத்து மேகமண்டலம் வரை யோங்கி வளர்ந்து கிளைகளினால் திக்குகளெட்டிங்களையும் வியாபித்து யெப்பொழுதும் புஷ்பங்களாலும், காய்களாலும், கனிகளாலும் நிறைந்திருக்கும் விருக்ஷஜாலங்களோடும், அவைகளில் கூடுகட்டிக்கொண்டு கிளி, சங்கரா, சரபோ வென்று சப்திக்குங்கிளிகள் முதலான பக்ஷிஜாலங்களோடும், அம்மரங்களின் நிழல்களிலும், அங்குள்ள புதர்களிலும், பால் குடிக்குங்குட்டிகளோடு கூடப் படுத்திருக்கும் யானை, புலி, சிங்கம கரடி, மான் முதலான மிருகஜாதிகளோடுங்கூடிய திருச்கோங்குவநத்தைப் பார்த்து மனமகிழ்ந்து தவஞ்செய்ய வெண்ணங்கொண்டு ஸ்நானம் பண்ண ஜலமகப்படாமல் தயங்கும்பொழுது அவனை நோக்கி ஓ வானவவேந்தா! இந்த மகாலிங்கத்திற்குத்தென் பக்கத்தில் திருக்குளமொன்றிருந்தது. அந்த மண் மாரியால் தூர்ந்துவிட்டது. அதை வச்சிராயுதத்தால் வெட்டியதில் ஸ்நா

𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 ॥ ௨௩ ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾-
𑌧𑌿𑌪𑌃 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌘𑌾𑌤𑌾𑌯
𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌵𑌨𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥ 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌭𑍀𑌰𑌸𑍀𑌮𑌂
𑌹𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍀𑌘𑍍𑌰𑌵𑍇𑌗𑌤𑌃 । 𑌪𑍂𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌵𑌿-
𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌯𑌾𑌪𑌯𑌾 ॥ ௨௫ ॥ 𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 । 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾-
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍 ॥ ௨௬ ॥ 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌧𑌕
𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 । 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌿𑌵-
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௭ ॥ 𑌪𑌾𑌣𑍌 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌨 𑌲𑌾𑌰𑌾𑌧𑌯𑌤𑍍 । 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮
𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌮𑍇𑌷𑍇 𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌶𑌾-
𑌖𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍇 । 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿𑌨𑍇𑌵𑌚

னஞ்செய்யக்கடவாயென்றுகாயத்திலொருவாக்குண்டாயிற்று. அதைக்கேட்டு அமரர்கோமான் வச்சிரத்தால் குளத்தைவெட்டிக் கங்காதேவியைத் துதித்து அவளாலதைப் பெருக்கி, அதினருகிலிந்திர தீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தத்தையுமுண்டுபண்ணி அவைகளில் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு தவஞ்செய்தான். வச்சிராயுதத்தால் வெட்டப்பட்டபடியாலந்த தீர்த்தத்திற்கு வச்சிர தீர்த்தமென்று பெயரேற்பட்டது. இவ்விதந் தவஞ்செய்துகொண்டு லிகதலிங்கத்தைக் கரத்தில் வைத்துச் சிரத்தையுடனாராதித்தான். அப்படி யாராதித்துவருங்காலத்திலைந்துமாதஞ்சென்று ஆறாவதுமாதம் வைசாகமாதத்தில்விசாகநக்ஷத்திரக்கோடுகூடிய பௌர்ணிமையில் பக்தியுடன் பரமனுடைய லிங்கத்தையாராதித்துத் துதித்துப் பூஜையை முடித்து லிங்கத்தைத்திருக்குளத்தில் விசர்ச்சனஞ் செய்யவேண்டி வாஸவன் கரத்தாலணைத்துயெடுக்குங்கால் லிங்கமானது பூமியில் பற்றிக்கொண்டது.

ண்ய ஸாக்ஷாத்தேவோ மஹேஶ்வர: ॥௨௯॥ ததா ப்ராது
ரபூத்தேவ: ஸர்வஜ்ஞ ஸநாதந: । வ்ருஷபாரூஹ்ய ஸ
ஹஸா ஜகதம்பாஸமந்வித: ॥ ௩௦ ॥ தம் த்ருஷ்ட்வாऽத
ஸாம்பமீஶம் ப்ரஹ்ருஷ்டா க்ருதாஞ்ஜலி: । ஜயதேவ மஹே
ஶாந ஜய நாகாஜிநாம்பர ॥௩௧॥ ஜய த்ரிபுரதாஹக ஜய வ
ஹ்ராக்ஷேஶ்வர । ஜய க்ருத்திவாஸ ஜய மாயவிமோச
ந ॥௩௨॥ ஜய வாமீய தர்ணீர ஜய ஶேஷாஶநாஸந । ஜய
கஹாரஶேஷாஷ்ய ஜய ஸர்வ திகம்பர ॥ ௩௩ ॥ நமஸ்தே வாம
ஸம்ஹர்த்ரே நமஸ்தே வ்ருஷத்வஜ । நமஸ்தே பஶுபதே
நமஸ்தே காருண்யாகர ॥ ௩௪ ॥ நமஸ்தே பார்வதீநாத நமஸ்
தே த்ரைலோக்யநாயக । த்வத்பதே ஸந்ததம் பக்திர் த்வத்பதே ஸ
ந்ததம் ரதி: ॥ ௩௫ ॥ த்வத்பதே ஸந்ததம் த்யாநம் ஸம்போக
வதாபஹாரக । இதி ஸ்துத்வா ஸ்தோத்ரம் தேவேஶம் த்ருஷ்ட்வா விஸ்
மயாந்ஹ ஹர: ॥ ௩௬ ॥ உவாச பரயா ப்ரீத்யா த்யாஸ்
மேகநாயக: । ஸம்ஸ்ரவ: — ஸர்வதேவேஷ்டார்ஜஸ்ரீ ஸஹஸ்ரம்

இந்திரனுடைய வலதுகைவிரல்களும் லிங்கத்தில் பதிந்து கரச்சின்னமேற்பட்டது. அது கண்டு தேவேந்திரன் ஆச்சரியத்தால் பிரமித்து நிற்க, வப்பொழுது ஜகதீசனம்பிகையோடு கூட விருஷபாரூடராயாவிர்ப்பவித்தார். உடனே வாஸவனும் மனம்மகிழ்ந்து இருகரங்களையுங் குவித்துக் கொண்டுஜயசங்கரா!சம்போ! மஹேசாந! மகாதேவ! தேவதேவ! கிருத்திவாஸ! காலகாலா! காமநாசநா! புரஹரா புராந்தகா! பாலலோசநா! பார்வதீவல்லபா! சந்திரகலாதரா! காளகண்டா! பாபவிநாசநா! கங்காதரா! மேருகோதண்டா! விஷ்ணுவல்லபா! திகம்பரா! திரைலோக்கியநாயகா! விருஷபத்துவஜ! ஏழைபங்காளா! யெந்தனைக்காத்தருள்செய்வாய். கௌதமன் சாபத்தாலுருவழிந்து அமரா

ते कथं ते तवाश्चर्यदृश्यम् ॥१७॥ इत्युक्तस्सहस्राक्षः प्रत्युवाच कृताञ्जलिः । शक्रः— यदेतद्दृष्टवान् कृतकृत्योऽस्मि संसारसागरोत्तीर्णश्च नाथ ॥१८॥ तद्दृष्टे ते सततं श्रेयः प्राप्तमेव न संशयः । पादारविन्दयोर्जगद्वन्दितयोस्तव ॥१९॥ भक्तवत्सलतो ईश्वरेण ईशानं प्रतिलोकतः । इतीशं प्रार्थ्य देवेशोऽप्सरोगणसङ्गतः ॥२०॥ विवश्च नानागृहान्नीतवन्तं सततं । सततं ते देवा भवेत्सौख्यं ॥२१॥ ईशानेन च देहमात्रं सहस्राक्षः । तदा नीतं ईशानेन यत्पुण्यं कृतं ॥२२॥ शक्रेण दयावता दृष्टं सर्वं सहस्राक्षं भवेत् भविष्यति ॥२३॥ सहस्राक्षः सहस्राक्षो भविष्यसि । तवास्त्वेव तथा देवराजवरानुवर्णन ॥२४॥ इत्युक्तस्सहस्राक्षः प्राञ्जलिः पुनस्तथा । यथा वै स्तुत्वा देवं सम्भोगेन ॥२५॥ ततः शक्रो देवं वा

வதியுமிழந்தேன். அடியேனை ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென றுகதறினான். அத்தருணத்தில் சகலமான தேவர்களும் அப்ஸரஸ்ஸுக்களும் கூடிக்கொண்டு ஜகதீசனை யனேகவிதமாகத் துதித்தார்கள். உடனே ஜகதீசனிந்திரனை நோக்கி ஹே தேவேந்திரா! பயப்படவேண்டாம், யென்னுடைய அனுக்கிரகத்தாலுன்னுடைய சரீரத்திலுண்டான ஆயிரம் யோநிகளுமாயிரங்கண்களாக பவித்து இதுமுதல் நீ ஸஹஸ்ராக்ஷனென்று பெயரோடுகூடப் புகழ்ச்சியடையக்கடவாய். மேலுனக்குவேண்டிய வரத்தைக் கேளென்று சொல்லவப்பொழுது இந்திரனீசனை நோக்கி ஹே ஜகதீசா, யென்னிடம்

திஷ்ண்யம் கர்துமர்ஹஸி । இதி ஸம்ப்ரார்த்தித: ஶம்பு: ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ய
த்ர்யக்ஷஸ்திரோஹித: ॥௨௫॥ யதா ஶக்ரஶ்ச கரேஷ்டிகாவ-
ஜாம் ஜக்ராஹ ஶக்ர: । ததா ப்ரப்ருதி தத்க்ஷேத்ரம் கரசி
ஹ்நமிதி ஶ்ருதம் ॥௨௭॥ ஐராவதவிஷாணேந காரபூ-
ஷணம் க்ருதம் । காரயித்வா ஸுராதீஶோ தேவ்யா: பது-
ப்ரதிஷ்ட யத் ॥௨௮॥ தத: ப்ரப்ருதி தஸ்யா ஸா ப்ரோக்தவ
லயாபிதா । தேவராஜோऽபி ஸம்ஹ்ருஷ்ட: ஸர்வஸம்பத்ஸம
ஹாவ்ருத: ॥௨௯॥ தீர்த்தயோரநயோஸ்ஸ்நாத்வா கரசிஹ்நம் ஹ
ரேஶ்வரம் । ஸம்பூஜ்ய ஸகலாந்போகாநிஹைவ புக்த்வா ப்ர
ஜேத் ॥௩௦॥ வரம் லப்த்வா மஹாதேவாத்தேவைர்ப்ருஷிபிஸ்ஸமா
கத: । ஸ்வராஜ்யம் ப்ராப்ய தத்க்ஷேத்ரே ப்ரதிஸம்வத்ஸரம்

பரிபூரணகிருபை யிருக்குமேயானு லென்னுலாராதிக்கப்பட்
ட இந்த ஸிகதலிங்கத்தில் நித்தியவாஸஞ்செய்துகொண்டு
தெரிசித்தவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களையளித்துக்கொண்
டிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, ஈசனுமப்படியே ஆக
ட்டுமென்று அனுக்கிரகித்துவிட்டு மறைந்தார். அதுமு
தலீசனுக்குத் திருக்கைச்சின்னேசனென்று பெயரேற்பட்
டது. இந்திரனைராவதத்தின் தந்தத்தினால் கங்கணங்கள்
செய்து தேவியினுடைய கரங்களை யலங்கரித்து ஆராதித்த
படியாலம்பிகைக்குசுவேதவலயாம்பிகையென்று பெயரேற்ப்
பட்டது. பிற்பாடு தேவராஜனிந்த இரண்டு தீர்த்தங்களி
லும் ஸ்னானஞ்செய்து கரச்சின்னலிங்கத்தைப் பூஜித்தவர்
களிகத்தில் சகலபோகங்களையுமனுபவித்துவிட்டு முடிவில்
முக்தியை யடையவேண்டுமென்றீசனிடம் வரம்பெற்று
தேவர்களோடும் முனிவர்களோடும் அப்ஸரஸ்ஸுக்களோ
டு மமராவதியை யடைந்து அசுரர்களைத் துரத்திவிட்டு தே
வராச்சியத்தை யடைந்து ஒவ்வொருவருஷமும் வைகாசி

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

[illegible] ॥௩௧॥ [illegible] ॥௩௨॥ [illegible] ॥௩௩॥ [illegible] ॥௩௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇
[illegible]
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌨𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑌵𑌿𑌮𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

மாதம் பௌர்ணிமையில் திருக்கைச்சின்னம் வந்து கைச்சின்னேசனுக்கு மஹோத்ஸவத்தை நடத்திக்கொண்டு வந்தான். முனிவர்களே இப்படிப்போலெவர்களந்த தினத்திலுத்ஸவத்தை நடத்திவருகின்றார்களோ அவர்களுமிகத்தில் மகாபோகங்களையனுபவித்துவிட்டு முடிவில் கைவல்லியத்தை யடைவார்கள் சந்தேகமில்லை. இந்தச் சரித்திரத்தைச் சிரத்தையுடன் கேட்டவர்களும் பரிசுத்தமான விடங்களில் படித்தவர்களும் திவ்வியபோகங்களையனுபவித்துவிட்டு முடிவிலீசனுடைய ஸாயுச்சியத்தை யடைவார்களென்று ஸூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

கர்ணிகாரவநமாகாத்மியத்தில்மூன்றாவது அத்தியாயம்

இந்திரனுடைய சாபவிமோசன சரித்திரம்

முற்றிற்று.

अथ चतुर्थोऽध्यायः ॥

अगस्त्यस्य ब्रह्महत्यानिवृत्तिः ॥

[illegible]

நான்காவது அத்தியாயம்.

அகஸ்தியருக்கு பிரம்மஹத்தி விலகியது

இவ்விதம் கதை சொன்ன சூதமுனிவரை நோக்கிச் சௌநகர் முதலான முனிவர்கள் ஓ மகானுபாவா, சூதமகாமுனிவரே, வச்சிரதீர்த்தத்தின் மகிமையும் காசின்னேசுவாருடைய மகிமையுந்தங்கள் முகமாக நாங்கள் விரிவாய்க் கேட்டு விட்டோம். இனி அகஸ்தியமுனிவருக்குப் பிரம்மஹத்திவந்தவிதமென்ன. அதெப்படி நிவிருத்திக்கதென்றுவினவச்சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார். கேளுங்கள் முனிவர்களே! முன்காலத்தில் தக்ஷனுக்குப் புத்திரியாயிருந்த தாக்ஷாயணீதேவியானவள் சிவத்துரோகியானதக்ஷனுடைய சம்பந்தத்தை விலக்கவேண்டி ஹிமவானுக்குப் புத்திரியாயாவிர்ப்பவித்துச் சகதீசனைப் பதியாக அடையவேண்டித்தீ

३० ||सा|| कालान्कतिचनव्यग्रा फलमूलजलाशना । ती-
व्रेण तपसा पापा तोषयामास पावकम् ||३१||
सर्वान्तर्यामिणं देवं सगुणं निर्गुणं तथा । त-
थापि देवः प्रसन्नात्मा समयान्समुपागतः ||३२|| जि-
ज्ञासया चित्तं गौर्याः ब्रह्मचर्यं समाश्रितः । ब-
टुरूपं तथा गौर्याः पर्णशालां प्रविवेश ह ||३३|| ब्रह्मचारिणमायान्तं दृष्ट्वा तेजस्विनं । दृ-
ष्ट्वा विनयसंयुक्ता समुत्थाय पार्वती ||३४|| स्वा-
गतं परिपृच्छ्य अर्घ्यपाद्यादिभिः पूजितः । फलमू-
लादिकं दत्त्वा भोजयित्वा ततः परम् ||३५|| उवाच वि-
नयेनैषा पार्वती । इति पृष्टस्त-
दा स तु विप्रात् कुतः आगतः ||३६|| सदाशिव
ब्रह्मचारी तत्र वाक्यं । ब्राह्मण किमर्थं

விரமாய் தவஞ்செய்தாள். அதெவ்விதமானால் சிலகாலம் பழத்தையும், சிலகாலம் கந்தமூலங்களையும், சிலகாலம் ஜலத்தையும், சிலகாலம் வாயுவையுமாகாரஞ் செய்துகொண்டு அகண்ட பரிபூரணமான சதாசிவத்தைத் 'தியானஞ்செய்து கொண்டு தவஞ்செய்தாள். அப்பொழுது சகலலோகங்களுக்கும் மங்களகரமான ஜகதீசன் மலைமகளின் மனதையறியவேண்டிப் பிரம்மசாரியின் வேஷங்கொண்டு பர்ணசாலைக்குள் பிரவேசித்தார். உடனே பர்வதராஜபுத்திரியான பார்வதியானவள் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து வணக்கத்துடன், அர்க்கியபாத்திய ஆசமனங்கள் கொடுத்து பலமூலாதிகளையருந்தச்செய்து ஆராதித்து ஓ பிராமணசிகாமணியே; நல்வரவா, யெங்கேயிருந்துவருகிறீர்கள். யென்னாலாகவேண்டியதென்னவென்று வினவ, அப்பொழுது ஜகதீசன் பார்

[illegible] தபஶ்சரஸி து³ஶ்சரம் ॥ ௧௧ ॥ இதி ப்ருஷ்டா ஶி
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௨ ॥ [illegible]
[illegible] । இதி [illegible]
[illegible] ॥ ௧௩ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௪ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௫ ॥ [illegible]

வதியைநோக்கி அடிபாலையான பர்வதராஜன்மகளே, சில
நற்கதைகளைச் சொல்லிச் சம்பாஷணைஞ்செய்யவந்தேன். நல
லதிருக்கட்டும் இவ்வளவுமிருதுவான சரீரத்தையுக்கிரமா
ன தவத்தாலேன் வருத்தப்படுத்துகிறாயென்று கேட்க, உ
டனே கௌரியானவள் அவரை நோக்கி ஓ முனிசிகாமணி
யே! சகலலோகநாயகனான சந்திரகலாதரனைப் பதியாக அ
டையவேண்டித் தீவிரமாகத் தவஞ் செய்கின்றேனென்று
சொல்ல, அதைக்கேட்டு ஜகதீசன் புன்னகைசெய்து
பார்வதியை நோக்கி, அகோ இதென்னமோகம்? அந்த
மகாமாயாவியின் மயக்கத்தில் நீயுமகப்பட்டு விட்டா
யோ, உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகக்கடவது. அடி மலையரசன்
பெற்ற செல்வமே, மண்டையோட்டில் பிக்ஷையெடுக்குமந்
தப்பிச்சைக்காரனுனக்குநிகரோ, கறுமுகில்போல் கறுத்துக்
காளஸர்ப்பம்போல் நீண்டகூந்தலையுடையவளே, செஞ்சடை
யோடுகூடிய அந்தச் சடையாண்டியை நீ சாரலாமோ, கறு
நீலபுஷ்பம்போல் காதுபரியந்தம் நீண்டகண்களையுடையவ
ளே, அந்தக் கொள்ளிக்கண்ணனை நீகவனிக்கலாமோ, முத்
துவடமணிந்தமோகினியே, முண்டமாலைபூண்டவனை நீ மரு

ஸம்வ்ருதம் । ஜநநீஜநகஜ்ஞாதிபாந்தவைரபி வர்ஜிதம் ॥
॥௧௬॥ கோத்ரம் ஹீநஶோசாஸ்திகவாஸ்வயஸ்திநம் । கதம்
வ்ருணோஷி நஹி தே பாக்யஸ்ய ஹாநிர்ந ॥௧௭॥ கரோ
கரோதி கிம் பாமே ஜநகஸ்ய தீக்ஷ்ணம் । ஶ்ரேயஸ்கர
மே ஜாதா ஸர்வமேவாஸ்ய ஸ்வயம் கதம் ॥௧௮॥ ஶிக்ஷாவர
ணஶீலமாயஸ்த்வேஷ்ட க்வாம் ஸம்ப்ரதாயஸ்யதி । தஸ்யாதிஹா
ய தம் ஶிக்ஷாம் வ்ருணீஷ்வ ஸத்ருஶம் வரம் ॥௧௯॥ இதி பா

வரோமோ? சறகுலத்திலுதித்த சந்திரமுகி! தாய் தந்தையற்ற அந்தத்தனியோனை நீ தழுவலாமோ? பட்டுடுக்கும் பாவையே! நீ புலித்தோலுடுத்திக் கெஜத்தோல்போர்த்திய திகம்பரனை தெரிசிக்கலாமோ? பேறறிவுபெற்ற பெண்ணரசே! அந்தப் பெறும்பித்தனைப் பற்றி நீபேசலாமோ? அமிருதமருந்துமன்னமே! நீ ஆலகாலவிஷமுண்டவனை யடுக்கலாமோ? கனகதண்டிகையேறுங் கன்னிகையே! அந்த ஒற்றக்காளை மாட்டுக்காரனை நீ கருதலாமோ? மணிமாடியிலுலாத்தும் பெண்மயிலே! மயானத்திற்கு நீ குடிபோகலாமோ? சாந்திட்டுச்சவ்வாது பூசுகின்ற சண்பகமே! அந்தச்சாம்பலாண்டியை நீ சேரலாமோ? நல்ல வணக்கத்தோடு கூடிய வான்முகிலே! தன்னைததவிர வேறொன்றுமில்லை, தானே ஒருவனுளோமென்று மஹாஹங்காரங்கொண்ட மாயாவியை நீ மதிக்கலாமோ? சிலத்தாலுயர்ந்த ஸ்திரீநாயகமே! வேள்வியழித்த வேதியனை நீ வணங்கலாமோ? சுசி ருசியுடைய சுந்தரியே! வேடனெச்சிலையுண்டவனை நீ விரும்பலாமோ? குலத்தாலுயர்ந்த பெண்குயிலே! கொடிய வேடனை நீகுறிக்கலாமோ? இது வுனக்கழகில்லை. நீ உனக்குச்சரியானவரனை வரிக்கக்கடவாய் உனக்குக்கொஞ்சங்கூடபுத்தியில்லையே; நல்லது உன்னுடைய பிதாவான மலையரசன் இந்த தரித்

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௦॥
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥௨௧॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥௨௨॥ [illegible]
[illegible]

திரசிகாமணியான சிவனுக்கு உன்னை விவாகஞ்செய்துகொடுப்பானு? நீயே யோசித்துப்பாரென்று சொல்ல, வப்பொழுது மதியிலுயர்ந்த மாதுமையாள் சினங்கொண்டு கண் சிவந்து வேதியனை நோக்கி ஓ பிர்ம்மசாரியே! நீ அதிதியென்று கோபத்தை யடக்கிக்கொண்டேன். உமக்கொன்றுந்தெரியாது. மௌனமாயிரும். ஜகதீசன் தத்துவத்தை யாரறிவார். மாலயன் முதலான வானவர்கள் மகாதேவன் தாளடியைப் பூஜித்துப் பெரிதான அதிகாரம் பெற்றுப் பின்பு மோகத்தாலகங்கொண்டாரதையறிந்து பிரமன் தன் தலையோட்டில் ரக்தபிக்ஷை செய்தந்த கர்வத்தை மாற்றியதோர் ஜகதீசன் பிக்ஷுகனு ரவாரோதான். ஞானத்தைக் கனல்கண்ணுய்க் கொண்ட ஈசன் ஞாலத்தை நீறுக நீற்றி யந்தத் திருநீற்றைத் தேகத்தில் பூசிக்கொண்டு தான் தனியாயானந்தக் கூத்தாடி பெரியவகங்கொண்டதினுல் பித்தனுைதான். கையிருப்புத்தங்கமலையாமே யானுல் குடியிருப்பும் வெள்ளிமலையாமே யானுல் அருகிலமர்மித்திரனளகேசனுனுல் மைத்துனரும் ஸ்ரீபதியேயானுலந்தச்சகதீசன் தரித்திரராயாவாரோதான். ஆலகாலத்தை யவரருந்தாவிட்டால் ஞாலமெல்லாம் நசித்துவிடும், பித்தா கேளும்; மேலுமுரைத்தால் கேடுவருஞ்செல்லுமென்றாள். ஜகதீசன்

निजरूपं दर्शयामि ॥ २३ ॥ तस्याः शैलकन्यायाः पाणिग्रहणकौतुकम् । ततस्तु निखिला देवास्सेन्द्रास्समहर्षयः ॥ २४ ॥ श्रीरुद्रस्य सुतायास्तु पाणिग्रहणदीक्षिताः । [illegible] ॥ २५ ॥ सर्वेषामेव देवानां महर्षीणां च [illegible] ॥ २६ ॥ [illegible] ॥ २७ ॥ [illegible] ॥ २८ ॥ [illegible] ॥ २९ ॥ [illegible] ॥ ३० ॥ इति [illegible]

திகைத்துத்தன்னுருவங்காட்டிக்காலதகதில் கரங்கிரகிப்பேனுமையே! நீ உன் தந்தயிடம் செல்லென்று சொல்லிவிட்டு சிலத்திலுயர் முனிவர் மூலமாகத்திருக்கலியாணத்தைத் தானுருதி செய்து காலத்தில் பார்வதியை மணமுஞ் செய்தார். பாரத்தால் வடபூமி தாழ்ந்ததப்போ. வானவர்கள் முதலானோர் பயமுற்றேங்கி வார்சடையோன் பாதத்தில் பணிந்து நின்று பாருலகின் மோசத்தை மொழிய, ஈசன் முன்னிற்கும் கும்பமுனி தன்னை நோக்கி மண்ணுலகைச் சீர்திருத்தஞ்செய்துவைப்பாய். தென்னுட்டில் திருமறைக்காடடைந்து பின்பு திருக்கோலந்தெரிசிப்பாய் போ வென்றேவ, ஜக

நிஶ்ஶாஜ்ஞயா ஸோऽயம் த³க்ஷிணாம் தி³ஶமப்⁴யகா³த் ॥ ௩௧ ॥
மஹாதே³வோऽபி ஸாநந்த³ஹ்ருஷ்ட: பார்வதீபதி: । கும்
ப⁴யோநிர்மஹாதேஜா ஜகா³ம த³க்ஷிணாம் தி³ஶம் ॥ ௩௨ ॥ மா
ர்கே³ த்³ருஷ்ட்வா பாபிஷ்டௌ² வாதாபீல்வலஸம்ஜ்ஞகௌ । ப்³ரஹ்ம
க்⁴நௌ கோ⁴ரசரிதௌ ஜக்⁴நதுர்ப்³ராஹ்மணாந் ஸ்வகௌ ॥ ௩௩ ॥
தாவுபௌ⁴ கும்ப⁴யோநிம் தம் [illegible] ।
ஸஸ்வீகாராத் க்ரோதே⁴ந மஹர்ஷி: கும்ப⁴ஸம்ப⁴வ: ॥ ௩௪ ॥
ஸ தயோர்ப்³ரஹ்மஹந்த்ருத்வாத் ப்³ரஹ்மஹத்யாநுகா³ந்விதே: ।
மாந்தஸ்தம் விந்த்⁴யயாமாஸ க்ஷணமாத்ரேண ஸம்ப்⁴ரமாத் ॥ ௩௫ ॥
கம்பேஷு ப்³ரஹ்மஹத்யா தாம் விஸ்ருஜ்ய நிஜதேஜஸா । கா
ஞ்சீக்ஷேத்ரே [illegible] ॥
॥ ௩௬ ॥ காஞ்சீக்ஷேத்ரே மஹாதே³வ: ப்ரஸாத³யிதுமுத்³யத: ।

ஈசனுத்திரவைச்சிரமேல்கொண்டு கும்பமுனி தென்றிசை
யை நோக்கிச் சென்றான். இடைவழியில் விந்தியனும்பிறை
யூறாக வானுலகம் வியாபித்து வளர்ந்து நின்றான். ஹித
வசனங்கேளாமல் கோபங்கொண்ட விந்தியனை யகமகறக்
கீழிருத்தி மறுபடியும் மாமுனிவன் சென்றான். பின்பு
ஆயிரத்தெட்டண்டங்களனுபவித்த சூரனுக்குச்சோதரியா
மஜாமுகியாள் துர்வாசமாமுனியை வசப்படுத்தி வெகுகால
மவரோடு புணர்ந்து பெற்ற இல்வலன் வாதாபி யென்னும்
பாபிகள் தன் தந்தைக்குக்கதியென்று சொல்லி யகத்தமுனி
வரைத் தன்னில்லத்திற்கழைத்துவந்து கொல்ல வொரு தந்
திரத்தைச்செய்யக்கண்டு முனிவர்கோனிருவரையுந் தன்
தவத்தால் யெறித்துவிட்டு மறுபடியும் தெற்கே சென்றார்.
அத்தருணமவர் பின்னே பிர்மஹத்தி தொடர்ந்து வர; மு
னிவர் கண்டுளம் வருந்தி என் செய்வோமிதற்கென்று கவ

[illegible] ॥
॥ ௧௭ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௮ ॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௯ ॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௦ ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௨ ॥ [illegible]
[illegible]
॥ ௨௩ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௪ ॥ [illegible]

லேயுற்று திருக்கோகநதக் காடு சென்று கவலை நீங்கி அரிகான சந்திரநதிக்கரையில் பின்பு குளம் வெட்டிக் குண்டிகை நீரால் பெருக்கி கொடியகலஞ்செய்து திருக்கைச் சின்னேசன் பாதமலர் பூஜித்துப் பாபம நீங்கி தீர்த்தத்தின் தென்புரத்தில் தனது பெயரால் அகஸ்தியநதியென்று மொரு நதியைச்செய்து திருமறைகள் வாழ்கின்ற வநமடைந்து மாமறைகள் பூஜித்த மறைக்காட்டீசன்றன்னருளால் திருக்கலியாணக்கோலத்தை கண் குளிரத்தெரிசித்து மனமகிழ்ந்து தினந்தோறுந் தெரிசித்துக்கொண்டே யங்கே சிறப்புடனே கும்பமுனி வாழ்கின்றாரே, முனிவர்களே!

ஸ்நாநம் க்ருʼத்வா ஸ்வயம் । தாவத்³போ⁴க்³யம் ஸமயாந்தாவஸம்ப்ரேக்ஷ்ய
மந்நிவாஸவ: ॥ ௬௫ ॥ ப்ருʼத்²வ்யாம் ஸம்ப⁴ஜ்ய ஜந்ம
ஸர்வமேவாவஹம் । தாவத்³ஸ்வாஸ்யாஷ்டமீ தீர்த்²யே க்ஷ
க்ஷ்வா யஶ்ராமதம் ॥ ௬௬ ॥ ஜக³த: க்ஷேமயாநிஶ்ச ஜயம்
ஸஹஸ்ரதா: । வேதா³ரண்யமவாப்நோதி விரஜ்யவாந்
ஸ்யே ஸ்தித: ॥ ௬௭ ॥ ஸந்தேநவாஸமக்ஷேத்ராக க்ஷேம
யோநிமஹாமநி: ॥ ௬௮ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே³ மஹாபுராணே
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம் ஶ்ரீஸ்காந்த³ஸநத்குமாரஸம்வாதே³
ப⁴க்திமார்கே³ யுதி⁴ஷ்டி²ரஸம்வாதே³
வ்யாஸவாஸுதே³வமாஹாத்ம்யாந்தர்க³த
ஶ்ரீ கர்ணிகாரவநமாஹாத்ம்யே
அக³ஸ்த்யப்³ரஹ்மஹத்யாநிவாரணம் நாம
சதுர்தோ²த்⁴யாய: ॥

இது தான அகஸ்தியமுனிவரின சரிததிரம; இதைபபடித தவர்களும கேட்டவாகளும இகபரசுகமடைவாகளெனறு சூதா சொலலி முடிததார.

கர்ணிகாரவநமாகாதமியததிலநாலகாவது அததியாயம
அகஸ்தியருடைய பிரமஹததியின்
முற்றிறறு

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌧𑍂𑌰𑌶𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥

[illegible]

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

விதூரமன் பிரமசாபம் பெறுதல்.

இவ்விதம் ஸூதமுனிவரிடமிருந்து விசித்திரமான சரித்திரத்தைக்கேட்டு மிகவும் மனமகிழ்ந்து சௌநகாதிகள் மறுபடியும் தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷமென்னும் நான்குவித புருஷார்த்தங்களையும் நன்றாயுணர்ந்த ஸூதமுனிவரைநோக்கி ஓமகானுபாவா ! நாங்கள் அதிபரிசுத்தமான கர்ணிகாரவனத்தின் சரித்திரத்தை விரிவாய்க்கேட்க விரும்புகின்றோம். அப்படியே சொல்லவேண்டுமென்று வினவச் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார். ஓ முனிசிகாமணிகளாகிய சௌநகாதிகளே ! பரிசுத்தமாயும் பாபங்களைப்பரிகரிக்கின்றதாயும் ஆச்சரியகரமாயுமிருக்கின்ற ஒரு சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றேன், கேளுங்கள்; யென்னவென்றால், முன் காலத்தில் விதூரமாவென்கிறவஸுவும் அலம்புஸையென்கிற தேவஸ்திரீயும் அதிகோரமான பிரமனுடைய சாபத்தால் மானிடர்களாகிப்பிரகு அதிபரிசுத்தமான இந்திரதீர்த்தத்தில்

ஸம்பவா ॥ ௩ ॥ ப்ரஹ்மஶாபாந்மஹாகோராத் பாபா
ப்ராப்தா உந்மோக்ஷ்யதாம் । கதம் தீர்த்தே மஹாபுண்யே
ஸ்நாத்வா ஶாபாத்விமோசிதா: ॥ ௪ ॥ ருஷய:— ஸூத ஸூத
மஹாப்ராஜ்ஞ புராணார்த்தவிஶாரத । ப்ராஜ்ஞஸ்ய வ்யாஸ
ஶிஷ்யஸ்யாஜ்ஞாதம் தே ந கிஞ்சந ॥ ௫ ॥ ப்ரஹ்மா கேநா
பராதேந ஸஹஸம்பவயா வதூ: । பாபா விப்ர
மநோமநம் ஸர்வாம்ஶ்ச தாந்நந: ॥ ௬ ॥ ப்ரஹ்மஶாபேந
போரேண கல்யாஸ்தா பாதகாம் கதா: । ஶாபஸ்ய
தே: கதம் முக்தா: ப்ரஹ்மணா ஸ்ருஷ்டயோஷித: ॥ ௭ ॥ கதம்
மோக்ஷ்யதாம் ப்ராப்தா விஸ்தராத் கதயஸ்வ மே । ஸூ
த:— புரா ஹி முநயோ ப்ரஹ்மா ஸ்வயம்பூர்ஜகதாம்ப்ரபு
ந: ॥ ௮ ॥ ஸாவித்ர்யா ச ஸரஸ்வத்யா வாக்தேவ்யா: பரி
ராஜித: । ஸநகஶ்ச ஸநந்தஶ்ச ஸநாதநஶ்ச யோகிந: ॥ ௯ ॥
ஸநத்குமாரோ பகவாந் ஸநத்ஸுஜாதகஸ்ததா । ஸநந்தாதிபி

ஸ்ஞானபண்ணி சாபத்தில் நின்றும் விடுபட்டார்களென்று ஸூதர் சொன்னவுடனே சௌனகாதிமுனிவர்களவரைநோக்கி மதியிலுயர்ந்த மகாநுபாவ! ஸூத! புராணங்களின் அர்த்தங்களைத்தெளிவையுணர்ந்த புனிதனே! வியாஸசிஷ்யனானஉமக்குத்தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. பிரமனானவர் அவர் புஸையையும் ஸௌவையுமென்ன குற்றத்திற்காகச் சபித்தார்? அந்தச்சாபத்தாலவர்களாருக்குப்பிறந்து மனுஷியர்களானார்கள்? யெப்படிச்சாபம் நிவிருத்தித்தது? விரிவாய்ச்சொல்லுமென்று கேட்கச் சூதர் சொல்லுகிறார்:—யென்னவென்றால், முனிவர்களே! முன்காலத்தில் ஒருக்கால் சத்தியலோகத்தில் நான்முகனான பிரமதேவன் ஸநக ஸநந்தன ஸநாதந ஸநத்குமார ஸநத்ஸுஜாதர்களென்கிற யோகிகளும், நா

[illegible] ॥௧௦॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௧௧॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௧௨॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
॥௧௩॥ [illegible]
[illegible] ॥௧௪॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௫ ॥ [illegible]
[illegible]

ரதர் முதலான தேவரிஷிகளும், வஸிஷ்டர் முதலான பிரம்ம ரிஷிகளும், இந்திரன் முதலான தேவர்களும், ஆதித்தியன் முதலான கிரஹங்களும், கபிலர் முதலான ஸித்தர்களும், சித்திரஸேநன் முதலான கந்தர்வர்களும, ஸப்தமருத்துக்களும், அஷ்டவஸுக்களும், ஏகாதசருத்திரர்களும், துவாதச ஆதித்தியர்களும, ஸாத்தியர்கள், கின்னரர்கள், கிம்புருஷர்கள் முதலானவர்களும் விநயத்துடன் சிரத்தில் கரத்தை வைத்துக்கொண்டு துதிக்க, வீணை, வேணு, மிருதங்கம் முதலான வாத்தியங்களொலிக்க, ரம்பை, ஊர்வசி, மேனகை, திலோத்தமை, கிருதாசி, புஞ்சிகஸ்தலை, வஸுமதீ, ஸஹஜந்நியை, சித்திரலேகை, அலம்புஷை முதலான தேவதாசிகள் நடிக்க; அன்பர்கள் மனம்களிக்க, ஸாவித்திரி, ஸரஸ்வதியென்றிரண்டுநாயகிகளோடும ஸபை நடுவில் ரத்தினசிங்காஸனத்தில் கொலுவீற்றிருந்தார். அப்பொழுது கங்கையினலைக்காற்றுக்குளிர்ச்சியாக மெள்ளமெ

க்ருதா ஸர்வா ந ந்ருத்தசேஷ்டாவிஶோபிதாஃ ||௧௬|| ந்ருத்தஶ்ரே
ணீ விநாஶஸ்ய வைஶ்யாஸ்யந்யாஸ்ய ஸாதரம் | அலம்
புஸா தேவநாரீ ரூபலாவண்யஶாலிநீ ||௧௭|| நர்தயந்தீ
ஜநாந் ஸர்வாந் ஸம்மோஹ்ய நநர்த ஸா | தஸ்மிந்நவஸ
ரே தஸ்யா ந்ருத்யந்த்யா [illegible] ||௧௮|| வஸ்த்ரா
ஞ்சலம் வாயுநா [illegible] | ஊருமூலம்
ஸம்த்ருஷ்ட்வா ப்ரஹ்மாத்யா லஜ்ஜிதா ஹ்யபி ||௧௯|| தயோர்மத்யே
தாம் த்ருஷ்ட்வா ஸர்வே ப்ரஹ்மாதயோ ஹ்ரியா | ஸஹஸா
நேத்ராணி ஸம்மீல்ய தஸ்து: ||௨௦|| விதூமோ
நாம வஸு: காமபாணவஶீக்ருத: | தாமேவ ப்ர
ஹ்ருஷ்டமநா த்ருஷ்ட்வா ஸாஹ்லாதம் சகார ஹ ||௨௧|| ஹ
ஷ்டசித்தமதோ ப்ரஹ்மா த்ருஷ்ட்வா ரோஷாத்ததா | அஷ்ட
வஸூநாம் தஸ்ய ஜாதகாமம் விலோக்ய ச ||௨௨||

ள்ள வீசிற்று. அத்தருணம் தேவதாசிகள் யெல்லாருமொவ்வொருவராக நடனஞ்செய்தார்கள். அப்படி நடனஞ்செய்வதில் மற்ற தாசிகள் சிறமத்தாலொழிவடைய, அதிரூபலாவண்ணியசௌந்திரியத்தோடு கூடின அலம்புஸையாளவள் சலிக்காமல் சபையில் சகல ஜனங்களையும் மயங்கும்படி செய்துகொண்டு நடனஞ்செய்தாள். அச்சமயம் தற்செயலாய் சொர்க்கநதியலைக்காற்றால் நர்த்தனமிடுமலம்புஸையினறையாடை யுலைந்ததப்பால், அழகிலுயரப்ஸரஸ்ஸின்னடித்துடையும் வெளித்தெரிய, லச்சையினாலயன் முதலோர் கண்மூடிக்கருத்து நொந்தார். அஷ்டவஸுக்களிலொருவனத்தருணம் விதூமனென்பான் அங்கஜன் கைவசமாகி யலம்புஸையின்னடித்துடையைக் கண்ணுற்றுக் கருத்திருத்தி யவளிடத்தில் காதல்கொண்டான். அதையறிந்து திசைமுகனும் சினம்மீறி யவனைநோக்கி வானவர்கள் தான

ஸர்வம் விப்ரேணாநேந ஶஶாப சதுராநந: । யஸ்மா
த்தீக்ஷ்ணம் த்யக்த்வா விப்ரேஷு க்ருதவாநஸி ॥ ௨௩ ॥ த
ஸ்மாத்வம் மர்த்யலோகே த்வம் மநுஷ்யத்வமவாப்ஸ்யஸி । இயம்
ச ஹ்ருதயவாஸிநீ தே தத்ர பார்யா பவிஷ்யதி ॥ ௨௪ ॥
ஏவம் ஸ ப்ரஹ்மணா ஶப்தோ விப்ரோ விந்நோதநஸ: । ப்ர
ணாமயாமாஸ ஸர்வப்ரஹ்மாணம் ப்ரணிபத்ய ச ॥ ௨௫ ॥
விப்ர:— ஸர்வஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய வேதஸ்ய ஸம்ஸ்கர்த்தர்க்ஷ்ய ।
நாஹமேவம் ஶத்ருபாவமேவ கர்த்தும் ந ஶக்நோமி ॥
॥ ௨௬ ॥ ஏவம் ப்ரஸாதிதஸ்தேந ஶாபதீர்வ்யய: ।
க்ருபயா பரயா யுக்தோ விப்ரேந்த்ரமிதமப்ரவீத் ॥ ௨௭ ॥
மயி ஶாபோ மயா தத்தோ நாந்யதா பவிதா த்ருவம் । த
தோऽவதீர்ய மநுஷ்யாணாம் ஸர்வஸ்யாஸ்ய தவாஜ்ஞயா ॥ ௨௮ ॥
த்ருஷ்டாவம் ஸர்வேந்த்ரஸம்ப்ரஹ்மவாஸ்யாऽநயா । த
த்ருஷ்ட்வா தேஹாராஜஸம்ஸ்க்ருத்வா ச விரம் தேஹீ ॥ ௨௯ ॥
த்ருதீயம் லோகே ஜநயித்வா தேஹீபதி । ஈஹிதிவ்ய ச

வர்கள் மாமுனிகள் வீற்றிருக்கும் இச்சபையில் லச்சை
யற்றுத் தாச்சமதி கொண்டதாலே பாருலகில் மானிடனாய்
ப்பிறந்திடுவாய், விதூமனே உன்உள்ளத்தில் குடிகொண்ட அ
லம்புஸையும் அங்குனக்குப் பத்தினியாய்ப் பவித்திடுவாளெ
ன்று கடுஞ்சாபமிட்டார் நான்முகனின் சாபத்தால் ம
னமிடிந்து நடுநடுங்கி காலபதறிக் கையுதறிக் கண்ணீராறும்
வடித்து தாளடியில் தண்டபோல்பணிந்து கமலாஸனன்
முன் கரங்குவித்துக்கொண்டு வஸு நயவசனஞ்சொல்லலு
ற்றான். பல்லாயிரமுயிரைப்படைத்துக் காத்தழிப்பவனே
கல்லாத தமியன் செய் சிறுகுறையைப் பெரிதெண்ணிப்
பொல்லாதசாபமிட்டீர். தாங்கவசமல்லேன்நான். செல்லா
மல் பாருலகில் பாதுகாப்பதுன்பாரம். இந்தவித மந்தவ

तं राज्ये राज्यलक्षणैः ॥ १० ॥ [illegible]
[illegible] कर्णिकारवने शुभे । [illegible]
[illegible] इन्द्रतीर्थे [illegible] ॥ ११ ॥ अनया [illegible]
कं यदा स्नानं करिष्यसि । तदा त्वं मानुषं भावं
जीर्णां त्वचमिवोरगः ॥ १२ ॥ विसृज्य शापनिर्मु-
क्तः स्वं लोकं प्रतिपत्स्यसे । इन्द्रतीर्थे विना स्ना-
नं न नश्येत् [illegible] ॥ १३ ॥ इति ब्रह्मवचः श्रुत्वा
[illegible] । स्वं देवलोकं प्राविश

[illegible] கொந்தமிக விதியைவேண்ட சந்திரனுமிந்திரனும் கலைமறையப் புரமொதுங்க, சுந்தரியாள் பாரதியும் பதியினிடமுதவிசெய்ய சிந்தைதனில் தயவுகந்து வேதியனும் விதிக்கலுற்றான் என்னவென்றால், அடே விதூமனே என்னுடைய சாபம் வீண்போகாது. ஆனாலுமுனக்குச்சாபமுடிவை விதிக்கின்றேன். என்னவென்றால், நீ இந்த அலம்புஸையுடன் கூட மண்ணுலகில் மானிடனாகி நீண்டகாலம் முடிசூடி மண்டலத்தை அரசாக்ஷிசெய்து இவளிடத்திலுப் மைபற்ற புத்திரனை யுண்டுபண்ணி பாருலகைப்பாலிக்கப் பருவமுள்ள தருணத்தில் ராசசியத்தின் ரக்ஷணத்தில் சக்திபெற்ற புத்திரனைச் சக்கிரவர்த்தியாக நியமித்து உடனே இந்த சாபத்தின் நிவிருத்திக்காக கர்ணிகாரவநமென்ற திவ்வியஸ்தலத்தில் சந்திரநதியினருகிலிருக்கிற இந்திரதீர்த்தமென்கிற மகாதீர்த்தத்தில் இந்த அலம்புஸையுடன்கூட எப்பொழுது ஸ்னானஞ்செய்வாயோ அப்பொழுது சர்ப்பமானது சட்டைகழட்டுவது போல் மானிடஜன்மத்தைவிட்டுவிட்டு உன்னுடைய லோகத்தை நீ அடையக்கடவாய். இந்திரதீர்த்தத்தில் ஸ்னானஞ்செய்யாதவரை இந்த சாபம் விலகாதென்று வேதியன் சொல்ல விதூமா கேட்டு அதிகசந்தோ

த்³ருஹிணாநுரோதே⁴ந ஸ ஜகா³ம நிஜம் க்³ருஹம் ॥௧௪॥ வித்³யாத⁴ரோऽத² ஸ
த்ராவஸே ஏகாந்தே மாநுஷத்வம் யாஸ்யதோ மே । கோ வா பிதா ப⁴
வேத்³ பு⁴வி கா வா மாதா ப⁴விஷ்யதி ॥௧௫॥ ஏவமே
வம் ஸஞ்சிந்த்ய சிந்தயந் நிஶ்சிநோதி ஸ: । கௌஶாம்
பீ³நக³ரே ராஜா ஶதாநீக இதி ஶ்ருத: ॥௧௬॥ ஸத்த்வவீ
ரோ மஹாஸாரோ ஸாயுதோ வாணி பதிவ்ரதா । தஸ்ய வி
ஷ்ணுமதீ நாம்நீ விஷ்ணோ: ஶ்ரீரிவ வல்லபா ॥௧௭॥ தமேவ பித
ரம் க்ருத்வா மாதரம் ச ப்ரியாம் ததா² । ஸம்ஸவிஷ்யாமி மாநு
ஷ்யலோகே ஸம்ஸாரேவநிவாஸத: ॥௧௮॥ மாநுஷ்யஸம்ப⁴வாய
ஜாதம் பாஷண்ட³ம் ப³ந்தோ⁴ த³ப்⁴ய । ஶ்ரீநாஸஹாயா த்³வேநா

க்ஷமில்லாம லயனிடமனுமதிபெற்றுவிரைவாகத்தன்னுடைய இல்லம் சேர்ந்தான். பிரகு அந்த வித்தியாதரனானவன் யேகாந்தத்திலிருந்துகொண்டு மானிடஜன்மத்தை யடையப்போகின்ற நமக்குப் பூமியின்கண்ணே யார்பிதாவாகயோக்கியன்? எந்தப் பதிவிருதையின்னுந்தியிலே ஜனித்திடுவோமென்று சிந்தைதனில்பலவாராய்ச்சிந்தித்து உருதி செய்தான். யெவ்விதமென்றால், கௌசாம்பியென்னும் நகரத்தில் சதாநீகனென்றுபுகழோங்கிஅளவற்றசெல்வம்பெற்ற சத்தவீரனொருவனிருக்கின்றான். அவனுக்கு மாலுக்கு மலர்மகள் போல் விஷ்ணுமதீயென்ற பதிவிருதையான பாரியை யொருவளிருக்கிறாள். நாமூழ்வினைப்பயனால் மானிடனாக ஜனித்தாலும் அந்தமாதரசின்னுந்தியிலே பிறக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்துத்தனது சகலகாரியங்களிலும்தந்திரமறிந்துசகாயஞ்செய்கின்ற மாலியவான், புஷ்பவான், பலோத்கடனென்று பேருடைய மூன்று வேலைக்காரர்களையு மழைத்து தனது கிருத்தியத்தைத் தெரிவித்தான். யெப்படியானால் ஓ நமது ஆசிருதர்களே உங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகக்கடவது. யெ

[illegible]

னைக்கு மகாபயங்கரமான பிரமன் சாபமேர்ப்பட்டபடியால் நான் விண்ணுலகம் விட்டு மண்ணுலகஞ்சென்று சதாநீகனுக்கு விஷ்ணுமதியினிடம் புத்திரனாகப்பிறக்கப் போகின்றேனென்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட அவனுடைய தொண்டர்கள் திடுக்கிட்டுத் திகிலடைந்து கண்ணீர்விட்டுக் கதறி விதூமாவை நோக்கி ஓ யெங்கள் நாயகனே! உங்களுயிர்போலெங்களை யாதரித்த தங்களை விட்டு அரைக்கணங்கூட நாங்களிங்கு தங்கமாட்டோம். ஆகையினால அந்த அரசனுடைய யுகந்தரனென்கிற யாதொரு மந்திரியும், விப்பிரதீகனென்கிற யுத்தத்தில் சூரனான யாதொரு ஸெநாபதியும், மகாமதிமானான வல்லபனென்கிற யாதொரு நர்மஸுகிருத்துமிருக்கின்றார்களோ; அவர்களுக்கு நாங்கள் புத்திராளாகப் பிறக்கப்போகின்றோம்; சந்தேகமில்லை; அப்படிப்பிறந்து ச

[illegible] ॥௪௫॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௪௬॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௪௭॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௪௮॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௪௯॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௫௦॥ [illegible]

தாரீகனுக்குப் புத்திரனை உங்களுக்கு அந்த அந்தக்காரியங்களில் தொண்டுசெய்வோம்; அனுமதியளிக்க வேண்டுமென்று பாதங்களில் பணிந்து பிரார்த்தித்தார்கள். அதைக்கேட்டு விதூமாவுமவர்களை நோக்கி ஓ யெனது தொண்டர்களே வண்டுகுழலாளலம்புஸையைக்கண்டு மோகங்கொண்டதினால அண்டமெலாமீன்ற பிரானளித்திட்ட சாபத்தாலே அவனிதனில் மானிடனாய் அவதரிக்கக்கடமைப்பட்டேன்; உங்களுக்கு மிகவுமிழிவான மனிதஜன்மமேன்? அது உசிதமில்லை; அது மிகவும் கஷ்டம்; நான் சாபத்தையனுபவித்துவிட்டு மறுபடிவரும்வரையிலென் வியோகத்தை ஸகிக்கக்கடவீர்களென்று சொல்ல அப்பொழுது அவர்களெல்லோருமவனுடைய பாதத்திலடிக்கடிபணிந்து தங்கள் விரஹத்தைக்காட்டினுமெங்களுக்கு மனுஷியப்பிறவி பெரியகுறைவன்று; ஆகையாலெங்களைக் கைவிடாமலங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று வேண்டினார்கள். இவ்விதம் நயத்துடன் யாசித்த

[illegible]

வர்களான தன்னுடைய வேலைக்காரர்களைத் தன்னுடன் கூட வரும்படி யொப்புக்கொண்டு விதூமாவானவன் கௌசாம்பீநகரத்தை யடைய விருப்பங்கொண்டான். அந்த ஸமயத்திலேயென்றால் அர்ச்சுனனுக்குப் புத்திரனும் கண்ணன் மருமகனுமிருக்கின்ற அபிமன்னியுவுக்குப் பிறந்த பரீக்ஷித்தின் புதல்வனான ஜனமேஜயன் பெற்ற சதாநீகனென்கிற பூபாலன் பூமியைப்பரிபாலித்துவந்தான். புத்திமானான சதாநீகன் ராச்சியமாகிற சுமையை மனுநீதியாகிற சகடத்தில்வைத்துச் செங்கோலாகிற நுகத்தடியில் தன்னுடன் ஒருபக்கம் வகிப்பதனால் போல் யுகந்தரனென்று பெயர்பெற்ற மந்திரியோடு கௌசாம்பீநகரத்திலிருந்துகொண்டு ரத கஜ துரக பதாதி களென்ற நால்வகையான நூறு சைன்னியங்களுக்கு அதிபதியாய் யுத்தத்தில் சுத்தவீரனான விப்பிரதீகனென்கிற தளகர்த்தனோடு கூடச்சென்று ஸாமந்த அரசர்களை வென்று அகண்டமான பூமண்டலம் முழுமையுந் தன்வச

நாந்தீவ்ருத்திக்ருஷ்டஸ்ய வ்யாஹ்ருதஸ்வரஸ்வநே ॥௫௭॥ ந
த்ருக்ஷேத்ருஸ்தஸ்யாஸீத் யுஹாவேத்யா த்விஜோத்தம: । தஸ்ய
விஷ்ணுமதீ நாம்நீ விஷ்ணோ: ஸ்ரீரிவ விஶ்ருதா ॥௫௮॥ ஸ ஸர்வ
குணஸம்பந்நஶ்ஶாஸ்த்ரோக்தாசாரதத்பர: । வ்ருத்தபாவஸ்ய
தஸ்யாபி ஹாயநாயாம் நாநுவிந்தத ॥௫௯॥ ஸுதாநஸோ ந
சிந்தயா ஸந்தப்தஸ் ஸப்ருதப்ய ச । ஸம்பூர்ணாமாத்யமந்த்ரி
ப மந்த்ரிணம் மந்த்ரதத்வஜ்ஞம் ॥௬௦॥ வ்ருத்தமாஹ க்ருபம் ஹே
ஸ்யாதிதி கார்யமேவ பக: । யாகஸ்தோமோஹீவாயுர் வ்
த்ராஸேந வீக்ஷித ॥௬௧॥ ஹர்ஷயந்து வசனா ஸேந
வாக்யே கஹாஷ த । யாகஸ்யாபி: ஸ்வஸ்திஶாண்டில்யநாமா க
ஶ்ரேஷ்டிவ்யாஸ்யாநுஶாஸி: ॥௬௨॥ ஶத்ருமித்ரஸமோ தா
ந்தோ வேதாத்யயநதத்பர: । தபஸ்வீ ஸந்நிதோ ஜ்வலந்நிவ

ஏசெய்து ஒருத்தையினை கீழ் நகரத்தினைக்கிதமான பக்தி ராஜ்யத்தில் பக்ஷிராந்து மன்னுயிரைத்தன்னுயிர்போல பாதுகாத்து வந்தான் அவ்வரசனுக்கு கிரீடையின விஷயத்தில் ஸஹாயமாக வல்லபனென்கிற வொரு வேதியனிருந்தான். விஷ்ணுவுக்கு லக்ஷ்மீதேவிபோல் அவனுக்கு விஷ்ணுமதீ யென்கிற பாரியையிருந்தாள். அப்படிப்பட்ட அவ்வரசன் வெகுகாலம் புத்திரனில்லாமல் மனவருத்தமுற்று ஒரு சமயம் யுகந்தரனென்கிற தனது மந்திரியை யழைத்து யெந்தவுபாயத்தாலெனக்குப் புத்திரனுண்டாகுமென்று ஆலோசனைசெய்தான் அப்பொழுது மந்திரியானவன் புகல்வனில்லாமல் பரிதபிக்கும் பூபதியை நோக்கி ஓ அரசனே! சாண்டிலியரென்கிற ஒருமகாரிஷியிருக்கின்றார். அவர் சத்தியவான்; மிகவும் சுத்தர்; சத்துருவையும் மித்திரனையுமொன்றுபோல் பார்க்கின்றவர்; இந்திரியங்களை ஜயிக்குந் தவத்தில்முயன்று யெப்பொழுதும் வேதாத்தியனத்தில் பற்றுதலுள்ளவர். அக்கினிபோல ஜ்வலிக்கின்ற அந்த மகானுபாவ

பாபகம் ॥௩௩॥ புத்ரோத்பத்திம் ராஜந் ப்ராப்யஸேயாவி
நீதவாந் । கந்யாவாந் ஸத்ஸமீபஸ்த்த புத்ரம் தேதா
ஸ்யதி த்ருவம் ॥௩௪॥ இதி தத்வசநம் ஶ்ருத்வா ஸஹமந்த்ரிணா
ஸமுத்யயௌ ந்ருப: । ஶீக்ரேண தேந ஸம்யுக்தஸ்ஸம்ராமாதரா
ஶ்ரமம் ஸமேத்ய ஸ: ॥௩௫॥ ததாஶ்ரமே ஸமாஸீநம் ப்ரணநாம ம
ஹீபதி: । ஶாண்டில்யஸ்ய தபோதநா ராஜாநம் ப்ராப்த
மாஶ்ரமே ॥௩௬॥ த்ருஷ்ட்வாऽऽதித்யம் விதாயாத ப்ராஹ ஸாமர
தமோதராந் । ஶாண்டில்ய:—ஶ்ருதாநீக கிமாயுகம் குமாரகம்
ப்ராப்தவாநஸி ॥௩௭॥ யத்கர்த்தவ்யமிஹாஸ்தி தே தச்ச வக்
தும் ஸமர்ஹஸி । ஶ்ருத்வைவம் வசநம் தஸ்ய த்ருஶாந்நிருபாத்ய
ஸ: ॥௩௮॥ ஸமவேக்ஷ்ய கேஶாராஜா ப்ராக்ஜோதிஷ க
ஶிபுத: । ஸவஞ்ம் ஶரணம் ப்ராப்தஸ்ஸம்ப்ரதம் புத்ர
காரணாத் ॥௩௯॥ ஶ்ராவ்யாபுத்ரக்ஷஜம் தூ:கம் க்ஷேபாக
தபோஷ்யலி । இதி தஸ்ய வசஶ்ஶ்ருத்வா ஶாண்டில்யோ

னை யடைந்து விநயத்துடன் வணங்கிப்புத்திரனைப்பிரார்த்திக்கக்கடவீர். அவர் கருணையினால் தங்களுக்குப் புத்திரனுண்டாகும்படிசெய்வாரென்று சொன்னான். அதைக்கேட்டு அரசனும் மிகவும் மனம்மகிழ்ந்து மந்திரியுடன் கூட மாமுனிவன் ஆசிரமமடைந்து பக்தியுடன் பணிந்தான். அப்பொழுது முனிவர் தன் பர்ணசாலைக்கு வந்த அரசனுக்கு ஆதித்தியம் செய்து பிரகவனை நோக்கி, அரசனே! இங்குவந்த காரணமென்ன? யென்றால் நடக்கவேண்டியதைச்சொன்னால் செய்கின்றேனென்று சொன்னார். அரசன் யுகந்தரனைப் பார்த்தான். யுகந்தரன் முனிவனை நோக்கி ஓமகாநுபாவா! யெங்களரசன் புத்திரனில்லாத குறையை விலக்கத் தங்களிடம் வந்தார். பங்கமில்லாமலங்கீகரித்து அநுக்கிரகம் செய்

[illegible] ॥௭0॥ [illegible]
[illegible] 𑌕𑍌𑌶𑌾𑌮𑍍𑌬𑍀 [illegible]
[illegible] ॥௭௧॥ 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌜
[illegible]
[illegible] ॥௭௨॥ [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌨𑍀𑌕
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 । [illegible] 𑌶𑌤𑌾𑌨𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑍋𑌤𑍍
𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥௭௩॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௭௪॥ [illegible]
[illegible] 𑌯𑍌𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 [illegible]
𑌷𑍁 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥௭௫॥ 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪
[illegible] । 𑌰𑍁𑌮𑌣𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 [illegible]
[illegible] ॥௭௬॥ [illegible] 𑌤𑌨𑌯𑍋

யம்வேண்டுமென்று தெரிவித்தான். அதைக்கேட்டு முனிசிகாமணியாகிய சாண்டில்யர் அப்பொழுதே அரசனை நோக்கி மன்னவனே! மயங்காதே; மனவருத்தந் தீர்க்கக் கடவேனென்று பிரதிஜ்ஞைசெய்து சத்தியந்தவறாமல் கௌசாம்பியை யடைந்து புத்திரகாமேஷ்டியென்னும் வேள்வியைச் செய்வித்தார். பிரது முனிவருடைய மகிமையினால் சதாநீகனவன் ஸ்ரீராமபிரானை தசரதனடைந்ததுபோல் ஸஹஸ்ராநீகனென்னும் புத்திரனையடைந்தான் முனிவர்களே! இவ்விதம் விதூமாவானவன் சதாநீகனுக்கு விஷ்ணுமதியினிடமவதரித்தான். பிரகு மால்லியவான யுகந்தரனென்கிற மந்திரிக்கு யௌகந்தராயணனென்கிற பெயருடன் கூடிய புத்திரனாகப்பிறந்து மந்திரசாஸ்திரங்களிலும் சமர்த்தனுமாய பவித்தான். புஷ்பதந்தனென்கிற வஸுவானவன் விப்ரதீகனுக்குப் புத்திரனாகப்பிறந்து ருமண்வானென்று பெயரோங்கி யரசனுக்குத்தளகர்த்தனாகிச் சத்துருக்களை வசம் செய்தான். பலோத்கடனென்ற வஸு வல்லபனுக்குப் பிறந்து

வைபவம் யாத்க்ருதः । ஸர்வதேஜஸ்ஸமாயுக்தோ நரேந்த்ரே
ஸ கோவிதः ॥ ௭௭ ॥ அத தே வஸவோ ஸர்வே ராஜவம்
ஶம்பராஶரா: । ஸங்க்ஷாயநதாம் தேஷாம் யாதே
ஷாம் தத்ருஜராஷ்ட்ர ॥ ௭௮ ॥ அப்ஸரோஸாபி ஸந்ஸ்ரா
ந்ருபதே: க்ருதவர்மண: । அயோத்யாயாம் மஹாபுரா
கந்யா ஜாதா ம்ருகாவதீ ॥ ௭௯ ॥ ஏவம் விதூமஸ்ஸவ்யா
ஸோ ஜஜ்ஞே க்ஷிதிமண்டலே । பாலயாமாஸ ஸந்தோஷ:
பாலயாமாஸ மேதிநீம் ॥ ௮௦ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே மஹாபுராணே
ஏகாஶீதிஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஶ்ரீஸூதஸம்ஹிதாயாம்
பஞ்சமே பாகே யஜ்ஞவைபவகாண்டே
வ்யாஸ ஶ்ரீமாஹாத்ம்யாநுகத
ஶ்ரீகர்ணிகாரவநமாஹாத்ம்யே
விதூமஶாபப்ராப்திர்நாம
பஞ்சமோऽத்யாய: ॥

வஸந்தகனென்று பெயர்பெற்ற மன்னவனுக்கு மனமக்கல்கத்திரக்குறிய சகாயமுள்ள இவர்கள் பாரில் பிறந்து சுக்கிலபக்ஷசந்திரன்போல் வளர்ந்து ஐந்துவயது சென்ற ஸமயத்தில் அலம்புஸையென்கிற அப்ஸரஸ்ஸு. கிருதவர்மனென்கிற அயோத்திமன்னவனுக்கு மிருகாவதியென்கிற கன்னிகையாக ஜனித்தாள். சௌனகாதிகளே! சகலகல்யாண குணங்களும் பொருந்திய புதல்வனை யடைந்து மனமகிழ்ச்சியுடன் மனுநீதி தவறாவண்ணம் தரணிமண்டலத்தை தாக்காத்துவந்தானென்று சூதமகாமுனிவர் சொல்லிமுடித்தார்.

கர்ணிகாரவநமாகாத்மியத்தில் ஐந்தாவது அத்தியாயம்
விதூமா சாபம்பெற்ற சரித்திரம் முற்றிற்று.

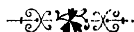
𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌮𑌾𑌲𑌿𑌶𑌾𑌪𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌋𑌷𑌯𑌃 — 𑌸𑍂𑌤 𑌸𑍂𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ க ॥ 𑌸𑍂𑌤𑌃 — 𑌶𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇 [illegible] ॥ உ ॥ [illegible] ॥ ௩ ॥ [illegible]

ஆறுவது அத்தியாயம்.

வித்யுமாலியினுடைய சாபநிவிருத்தி.

இவ்விதம் சொன்ன சூதமுனிவரை நோக்கிச் சௌனகாதிமகரிஷிகள் ஸூக்ஷ்மமான தத்துவத்தை யுணர்ந்த ஸூதமகாமுனிவரே! இந்திரதீர்த்தத்தின் மகிமையை விரிவாய்ச் சொல்லுமென்று வினவச சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார்:- கேளுங்கள் முனிசிகாமணிகளே! இவ்விதம் சதாநீகனரசு செலுத்திவருஞ் சமயத்தில் மகாபல பராக்கிரமசாலியான அஹிதமஷ்டிரனென்கிற வொரு மஹாஸூரனுனவன் ஸ்தூலசிரஸ்ஸென்கிற துஷ்டனை இஷ்டனுடன் கூடப்படையெடுத்து அமராவதியை அடைகோட்டைசெய்து வானவர்களை வாட்டும்பொழுது, தேவர்களெல்லோரும் தாவிப்பிடித்துத்தானவர்களைத்தலைசிதற அடிக்க கட்செவிப்பல்லன் கடுகடுத்துக காலாக்கினிபோல் சீறி அமரர்களையலரும்படி யடித்தான். அதையறிந்த அமரவேந்தன் தன் சூதனைநோக்கி

[illegible]

மாதலியே! நீ பூதலஞ்சென்று நமது சதாநீகனைத் தேர்தனி லேற்றி அழைத்துவாவென்று அனுப்பினான். உடனே மாதலியுமரசனைக்கண்டு அமரேசனுஜ்ஞையைத் தெரிவிக்க வுடனே சதாநீகன் யெவ்விதமாகுமோவென்றெண்ணி தன்னுடைய புத்திரனை ஸஹஸ்ராநீகனுக்கு இளவரசுப்பட்டம் கட்டிவிட்டு விண்ணுலகஞ்சென்று தானவர்களிடம் யுத்தஞ் செய்யும் வானவர்களை மத்தியஸ்தமாகவைத்துவிட்டு அசுரப்பண்ணையை யறைநொடியில் மாய்த்து அஹிதப்ஷ்டிரனுடன் அநேகநாள் சண்டைசெய்து அவனையும் கொன்று அவனால் தானும் மடிந்தான். பிறகு தேவர்கள் சந்தோஷா துக்கமிரண்டு மடைந்து மன்னவன் சரீரத்தை மண்ணுலகங் கொண்டுபோய் அவனது புத்திரனிடம் ஒப்பிவிக்க வப்பொழுது அரசன் குமாரனவன் அதிக துக்கத்தையடைந்து தனதுதந்தையுடன்கூட அனுமரணஞ்செய்த மகாபதிவிருதா சிரோமணியான விஷ்ணுமதியென்னும் மாதாவுக்கும் பி

सह संव्रातैः हरिवासरे कीर्तिपोषिताः ॥१०॥
भेजे राज्यं शतानीकतनयो जिष्णूनां श्रिया । यस्य सं-
यशो विस्तीर्णके बभूव स्थिते सति ॥ ११ ॥ यौग
न्धरायणाद्या वा सन्तस्तत्रास्य सचिव हि । शतानीक
सामन्तस्यास्य तत्तत्कार्यप्रवर्तकाः ॥ १२ ॥ एकदा स
वासवपुरे महीं राजसन्तोषदो वशी । यदा तत्काले
उत्सवे सह नन्दनोत्सवे ॥ १३ ॥ निमन्त्रितस्तत्र
विमानं सानीकश्रेष्ठिनां त्वयाप्य । जज्ञे:—स्वयम्
षिक्ष ब्रह्मशापवशा अयोध्याधीशसम्भवा ॥ १४ ॥
जाता मृगावती कन्या हरिवर्तेः कृतवर्मणः । वि
वाहं सहस्रानीक च वस्त्वं नाकश्चनां वरा ॥ १५ ॥

தாவுகதுஞ் செய்யவேண்டிய கிருத்தியங்களை முடித்துவிட்
டு மந்திரிகளின் வேண்டுதலால் முடிசூடிச்செங்கோல் செ
லுத்திவந்தான். அப்பேர்ப்பட்ட மன்னவனுக்குத் தன்னு
டன்கூட அவனியிலவதரித்த மால்லியவான்முதலான வ
ஸுக்கள் யௌகந்தராயணன் முதலானபெயர்கொண்டு அ
வரவர்களின் பிதாவினவஸாநத்திலந்தந்தக் காரியத்தைச்
செய்து வந்தார்கள். அப்படியிருக்கவொருசமய மிந்திர
னவன் அமராவதியில் நந்தனவனோத்ஸவம் நடக்கும்பொழு
து பூபதியை அழைத்துவரச்செய்து அவனுடன்கூடவுத்ஸ
வத்தில் வெகுவிநோதங்களை யனுபவித்து மனதைச்சந்தோ
ஷிப்பித்து யேகாந்தத்திலிருக்கும்பொழுது அரசனை நோக்
கி ஹேமித்திரா! ஸஹஸ்ரா நீகா! உனக்குச் சரியான நாயகி
யொருவளிருக்கின்றாள். அவளையே நீ மணஞ்செய்யவேண்
டும். அவளாரென்றால்; அலம்புஷையென்கிற வப்ஸரஸ்ஸா
னவள் அயன்சாபத்தால் அயோத்தியாதிபதியான கிருத
வர்ம்மனுக்குப் புத்திரியாகப்பிறந்து மிருகாவதீயென்ற பெ

[illegible] ॥ ௧௬ ॥ [illegible] ॥ ௧௭ ॥
[illegible] ॥ ௧௮ ॥
[illegible] ॥ ௧௯ ॥
[illegible] ॥ ௨௦ ॥

யருடன் பெருமபுகழ்ச்சி பெற்றிருக்கின்றாள் அவனியிலுள்ள அரசர்களெல்லோருமவளையடைய விருப்பங்கொண்டு அருந்தவம் செய்கின்றார்கள். அவளைக்கண்ட முனிவர்கள் மனங்கெட்டு மயங்குகின்றார்கள். வானவர்கள் வரும் காரியமறிந்ததினால் வெறுப்புற்றார்கள். ஆனாலுனக்கவளெப்படிக்கிடைப்பாளென்றால், நீ முன்ஜன்மத்தில விதூமவென்கிற வஸு பிரமன் சபையில் நடனமிடுமலம்புஸையினுடையலைந்தபொழுது காமத்தாலவளைக் கண்ணுற்றதாக கமலாஸநன் சாபம்பெற்றாய். ஆகையால் அவளை மணஞ்செய்யவிதி யுனக்கே. சாபத்தையெண்ணியும் நீ வருந்தவேண்டாம் கோபத்தால் விதி கொடுத்த சாபம் பெரியலாபத்தால் நலமாக பலித்ததிப்போ. சாபத்தின் முடிவையுந்தவிதியே செய்தார். அதையுமுனக்குரைக்கின்றேனென்னவென்றால், புத்திரனையவளிடத்திலுண்டுபண்ணி அவனிடத்திலவனியை நீ ஒப்பிவித்து ஆகமங்களரனடியைத்தொழுது யெங்கே அசுத்திதனை நிவிருத்தித்துக்கொண்டு பின்பு செடிகொடிகளாய் முளைத்து வஸிக்கின்றனவோ; அந்த மறைக்காட்டிற்குவடமேற்கில் ஆருருக்கருகிலமர் கோங்குக்காட்டில் சந்திரநதிய

[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௨ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௩ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௪ ॥
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௨௫ ॥ இதி

ருக்லமரிந்திர தீர்த்தமசென்று மிருகாவதியுடனே நீராடிய பின் காச்சினன லிங்கத்தைப் பூஜித்தாலுன் சாபமுடன் துலைந்துவிடுமென்றுரைத்தான். அதைக்கேட்டு அரசன் மிருகாவதியை மனதிலெண்ணிக்கொண்டு இந்திரனிடமனுமதி பெற்றுக் கௌசாம்பியையுத்தேசித்து வரும்வழியில் திலோத்தமையானவளரசனைக்கண்டு; இவனோ? சந்திரனோ? அல்லது மன்மதனோவென்று மதிமயங்கி மதனவெறிகொண்டு நடமைப்படைத்துக்கெடுக்க பிரமன்கொடுத்த சாபத்தாலவனியிலுதிக்க மறுவற்ற மானிடச்சந்திரனிவனெனவறிந்து அருகில் வந்து புஞ்சிரிப்புடன் கொஞ்சிப்பேச, மிருகாவதிமயமான மனதுடன் கூடிய மன்னவன் தன்னைச்சற்றுங்கூடச் சட்டைசெய்யாததைப்பார்த்து அடே அரசனே! உன்னைச்சபித்தவிதியே முதலிலொருஸமய மென்னைப்படைத்து மிகமோகத்தையகங்கொண்டான். விண்ணிலுத்தமையான வென்னை நீ வெறுத்தது போய் மண்ணினிலுதித்த பெண்மானை நாடினதாலே அனலிலிட்டமெழுகதுபோலகமுருகி நொந்தேன் நான். அவள் விரகமீரேழுவருஷ முனக்கதின்பயனாம். யென்றிவ்விதம் சபித்தாள். அதைக்கேட்டு

ஸத்வதீம் ராஜா ப்ராஹ திலோத்தமாம் । அயி திலோத்தமே யதி
ப்ராஜேவ தநுஜ்ஞாம் க்ருதவாந்பூர்ணம் ॥ ௨௬ ॥ வதாக்ஷ்யஸ
ஸ்ரா த்வம் ஸம்வீக்ஷ்ய தஸ்யோபஜ்ஞ । இத்யுக்த்வா த
த்தநா ந்ருபம் ப்ராயாதிஜாம் வாஸீம் ॥ ௨௭ ॥ ததஃ கா
ஸேந தநபாம் ஸம்ஜ்ஞாதஃ க்ருதவாந்பூர்ணம் । காலோஸஸாக்ஷ
த்யிதாம் ஸமுத்வம் வாஷய்யநஃ ॥ ௨௮ ॥ ம்ருகாவதீம் ஸலா
ஸாத்ய விலாஸதாரவல்லரீம் । விஜ்ரம்பாமோஹிதஸம்ஸீம் நந
ந்த ஸத்தத்யாதிஃ ॥ ௨௯ ॥ ஸா தஸ்மாத்ஸஹஸ்ராநீகாத் ஸாஸ்வதீமேவ

அரசன் திலோத்தமையை நோக்கி அயி திலோத்தமையே! நீ திலத்திலுத்தமையானதா லுன்னைப் பிதாமகர் விரும்பிச் சிருஷ்டித்தார். பாரிலுயிருள்ளவர்கள் பார்ப்பாரோ உன்னைக் கண்ணுல். மண்ணுலகிலுள்ளவர்கள் மிருகாவதியையல்லோ பார்ப்பார். அவளை நானடைவேனுல் விரகத்தைச் சகிப்பேன் செல்லாய் யென்று சொல்லிவிட்டு கௌசாம்பியை யடைந்து மந்திரியினிடம் நடந்தவரலாரைத்தெரிவித்து ஸ்வயம்வரத்தில் மன்மதனுடைய விஜயக்கொடிபோலும் விலாஸமாகிற விருக்ஷத்தின் துளிர்போலுமிருக்கிற மிருகாவதியை மணஞ்செய்து ரதியுடன்கூட மன்மதன்போல் பலவிதமான போகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அந்தமாது சந்திரசேகரனை ஜகதீசனிடமிருந்து பதிவிருதாதர்மத்தினுல் ஸதீயென்று பெயர்பெற்ற மலையரசன்புத்திரிபோல் ஸஹஸ்ராநீகனிடமிருந்து கெர்ப்பத்தைத் தரித்தாள். அந்தகர்ப்பகாலத்தில் அந்த மிருகாவதியினுடைய அரைவைத்த தங்கம்போலழகான வங்கமெல்லாம் வெள்ளுள்ளித்தோல்போல் விசும்பவே வெளுப்பேரி அமிருதத்தாலலம்பியவோரிந்துகலைபோலாச்சு. கேசமதாம் கார்முகில்கள் கடுஞ்சினத்தால் மேல்விழுந்து குப்புறவே கவிர்த்த பாதி மதியாகுமவள் நெற்றி. காமனதுகணையாலே கற்பித்த பு

ந்த்³ரோபமாந: । பாணீந்த்³ரா ஶஶிலேகேவ பீயூஷக்ஷா
ளிதா ப³பௌ⁴ ॥ ௧0 ॥ ஸாந்த்³ரௌ தஸ்யா: ஸுவ்ருத்தௌ ஸ்தநௌ ச
ஸந்த்³ரஸ்ய ஜித: । ராராஜ ராஜஹம்ஸீவ ராஜநீகரமத்⁴யகா ॥
॥ ௧௧ ॥ ஸா தஸ்யாஸ்தநவக்ஷ்யா ஜ்ஞா யத்ரீதத்ர்யம் ஸதா ।
ஸந்தந்வத்ஸஹிதேஷு தா தத்ஸம்பத்ஸ்யோஹராத் ॥ ௧௨ ॥
பத்ரீ ஸுஹிதகேஶ ஸாகாராதி ப்ருத²க்³வதீ । வைபா
லே தேம் பஶ்யந் ரக்தவாரீந்த்³ரஜௌ ந ॥ ௧௩ ॥ ஈத்³ருஶாம்
ச விஜ்ஞாய ப்³ருஹத்க்ருதா தேம் பத்ரிகா: । கலஸம்ஹஸ
ஸ்ய: பத்³மாதாம் க்ஷணாத்³வாபீகாரயத் ॥ ௧௪ ॥ ஈத்³ருஶீ
ந்த்³ரஜலே ராஜ்ஞீ ஸ்நாநம் ஸாகரநந்தநா । தத்ஸ்நாம்
ரக்ததோயாத்³ருதாம் ஹேமக்ஷிம்ஶாகஸஞ்ஜிஹாஸ ॥ ௧௫ ॥ ராஜ

ருவதில் பூட்டியா தாமரைக்கணைகளவள் கண்களதிலமர்ந்த
வண்டுகளே கருவிழிகள். கடைக்கண்ணே கருங்குருவி. கி
ளிக்கூடுபோன்ற கண்டநாதத்தைக் கேட்டுக் காமன் கிளிபி
டிக்கவைத்த கோலப்பூமேபோமவள் தாம் தொப்பிள் புதரிலி
ருந்து தொடர்ந்தேரி வெளியேவந்த ரோமக்கொடியான க
றுகாகமுயரே சென்று கொங்கைக்குடம் கண்டு பக்கத்தி
லொதுங்கியதே. இவ்விதம் குற்றமற்று குணங்களுற்ற அங்
கங்களுடைய அந்த மிருகாவதி கெர்ப்பத்திலுண்டான ம
சக்கையினால் கேட்டதெல்லாம் கொடுத்து அரசனவளுடன்
திவ்யபோகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்
திலொருநாள் கணவனை நோக்கியந்தத் தையல் ஹேநாதா!
எனக்கு இரத்தவாய்க்காலில் நீராடவேண்டுமென்று வரும்
விதியால் வருந்திவேண்ட வப்பொழுது அரசன் புதிதாக
வொரு குளம்வெட்டி அதில் குசும்பாததண்ணீரைநிரைப்பி
யதில் நீராடச்செய்தான். அவ்விதம் முழுகி வெளிவந்தமன்
னவன் மனவியை மாம்ஸமென்றெண்ணி மலைபோலப்பெரி
தானவொரு கெருடபக்ஷியெடுத்துக் கால்களிலிடுக்கிக்

[illegible]

கொண்டு தனதிருப்பிடமான உதயகிரியின் குகையிற்கொண்டுபோய் கீழேவைத்து வந்தவேகத்தால் மோகமுற்றிருக்கும் மிருகாவதியைப்பார்த்துவிட்டுப் பயந்து ஓடிவிட்டது. பிறகு மயக்கம் தெளிந்து கண்களை விழித்துப்பார்த்து ஒருவருமில்லாத மலையின் குகையிலிருப்பதைக்கண்டு பயந்து கால்பதரிக் கைகளையுதறிக்கொண்டு கணவனைக்காணாமல் தேம்பித் தேம்பியழுது புலம்பி ஓ என் பிராணவல்லபா! யென்னை யாருக்குப் பறிகொடுத்துவிட்டீர் மகாபாபியான நானும்முடைய முககமலத்தை இனி யெப்பொழுது காண்பேனென்று கதறியழுது அந்தப் பதிவிரதாசிகாமணியாகிய மிருகாவதியானவள் குகையிலிருந்து வெளியில்வந்து மரணத்தையடையத் துணிந்து புலிகளுடையவும் யானைகளுடையவும் சிங்கங்களுடையவும் கூட்டத்தில் போய் நிற்க அவைகளெல்லாமிவளைக்கண்டு முகர்ந்துவிட்டு ஒதுங்கிவிட்டதுகள். முனிவர்களே! காலத்தையனுசரித்துத் தானல்லவோ மரணமுமேர்ப்படும். இவ்விதமலறுகின்ற மிருகாவதியின் அழுகைக்குரலைக்கேட்டு மான்களெல்லாம் மேயாமலசையாமல்

[illegible] ॥ ௪௧ ॥ [illegible] ॥ ௪௨ ॥ [illegible] ॥ ௪௩ ॥ ஜமதக்நி [illegible] । ஜமதக்நி: — [illegible] ॥ ௪௪ ॥ [illegible] ஜமதக்நி [illegible] ॥ ௪௫ ॥ [illegible] ॥ ௪௬ ॥ [illegible]

கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டு அவளைச்சூழ்ந்து நின்றதுகள். அப்பொழுது தற்செயலாய் அங்கேவந்த ஜமதக்னிமுனிவன் குமாரனவளைக்கண்டு மனுநீதிதவறாமல மண்ணுலகத்தையரசாளும ஸஹஸ்ராநீகனுடைய தர்மதார மிவளென்றறிந்து சமாதானம் சொல்லித்தனது பர்ணசாலைக்கழைத்துக்கொண்டுபோய் பிதாவினிடம் தெரிவித்தான். அப்பொழுது ஜமதக்னிமகாமுனிவன் அந்தப்பெண்ணரசைநோக்கி அடி! குழந்தாய்! மிருகாவதியே! நீ பயப்படாதே; என்னை நீ உன்னுடைய தந்தை கிருதவர்மனைப்போல் நினைக்கக்கடவாய். என்னுடைய பத்தினியை யுன்னுடைய மாதாவாக நினையென்றுசொல்லி தைரியத்தையடையச்செய்து தனது குழந்தையைப்போல் பாதுகாத்துவந்தார். பிறகு கொஞ்சகாலத்திலந்த ராஜகன்னிகையானவள் ஸாக்ஷாத்பராசக்தியானபார்வதியானவள் ஷண்முகனைப்பெற்றதுபோல் மகாசூரனும் மன்மதன்போல் வடிவுகொண்ட புத்திரனைப்பெற்றாள். அவளுக்குச் சூதிகாகிரகத்தில் செய்யவேண்டியகாரியங்களையெல்லாம் அங்குள்ள முனிமனைவிகள் போட்டியு

[illegible] । [illegible] यानि का-
र्याणि [illegible] ॥४७॥ चक्रे जात[illegible] [illegible]
[illegible] । तं सञ्जातं नृपसुतं [illegible]
वागशरीरिणी ॥४८॥ उदयाचलजातत्वा[illegible]
[illegible] । [illegible] ॥
॥४९॥ [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥५०॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥५१॥ किं [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥५२॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥५३॥

டன செய்துவந்தார்கள். குழந்தைக்கு ஜாதகர்மம் முதலானவைகளை க்ஷத்திரியனுக்குரியவிதிப்படி மாமுனிவர் நடத்திவந்தார். குழந்தை பிறந்தவுடனே ஒரு ஆகாயவாக்குண்டாகி இவன் உதயாசலத்தில பிறந்ததினால இவனுக்கு உதயனனென்று பெயர்வைத்தது. பிறகு வேந்தன்மகன் உதயனும மிகவும செழிப்புற்று வளர்ந்து பதினாறுவயதிலுப நயனஞ்செய்யப்பட்டு முனிவரிடமிருந்து சகலவித்தைகளையு மப்பியசித்தான். ஒருநாளவன் வேட்டையாடிவருஞ்சமயத்தில் ஒருவேடன் ஒருஸர்ப்பத்தைப்பிடித்துப் பெட்டியிலடைப்பதைக்கண்டு மனமுருகி அடே அப்பா வியாதா! மேனிந்த சர்ப்பத்தைக் கொண்டுபோகிறாய். இதைவிட்டுவிடென்று சொல்ல வப்பொழுது அந்தவேடன் இதைவைத்துக்கொண்டு நான் பிச்சையெடுத்துக்காலம் கழிப்பேனென்றுசொல்ல வுடனே தன்கையில்தன்தாய் பூட்டியிருக்குமரத்தினகங்கணத்தைக் கழட்டியவன் கையில்கொடுத்துச்

உத்ஸ்ருஜ்ய வ்யாதி⁴காயாம் தம் ப³பா⁴ஷ ஸ்வபராயுஷ꞉ । பஞ்
சாஶ்ரோக்த்யா ஸஹஜம் ஶவராய யதா²யிருஷே ॥ ௫௪ ॥ ஸ
ஶோசயந் ஸ்வஜநீதேஷ்டம் ததா³ ஸ க்ஷணாத் । ஶோசிதஸ்ய
ந ஸம்வர்த⁴ஸ்ய நமோ ஹரிக்த்வா க்ருதாஞ்ஜலி꞉ ॥ ௫௫ ॥
ஸக்²யம் க்ருத்வா ச ஸஹஸா பாதாலம் நிநாய ச ।
கிந்நராக்²யேந நாம்நா ச த்⁴ருதராஷ்ட்ரஸுதேந ஸ꞉ ॥ ௫௬ ॥
பாதாலம் ப்ராபிதஸ்தத்ர ந்ருபஸ்ஸ பரிணீதவாந் ।
த்⁴ருதராஷ்ட்ரஸ்ய தநயாம் ப⁴கி³நீம் கிந்நரஸ்ய ச ॥ ௫௭ ॥
லலிதாக்²யாம் கு³ணோபேதாம் ப்ரியாம் ஸேவே த்³ருடா⁴
ந்வித꞉ । ஸ தஸ்யாம் ஜநயாமாஸ புத்ரம் ஶ்ரேஷ்ட²மிதௌஜஸம் ॥
॥ ௫௮ ॥ ததஸ்ஸா லலிதா ப்ராஹ ஸ்வாமிநந்தோஷயந்தம் ப்ர
தி । லலிதா—ஸாஹம் வித்³யாத⁴ரீ பூர்வம் ஸுகர்ணீநாமி

சர்ப்பத்தை மீட்டிவிட்டான். வேடனும் சென்றான். பிறகு அந்தஸர்ப்பம் மானிடசரீரத்தையெடுத்துக் கொண்டு ஓ ராஜகுமாரா! நான் திருதராஷ்டிரனென்கிற நாகராஜனுடைய குமாரன் யென்பேர் கின்னரன். உன்னுடைய சினேகத்தை நான் விரும்புகிறேன். உன்னைப்போல் தயவுள்ளவர்களை இவ்வுலகில் காணேனென்று சொல்லிப் பாதாளத்திற்கழைத்துக்கொண்டுபோய் பிதாவினிடம் தெரிவிக்க அவனுமதிக சந்தோஷத்துடன் அரசன்மகனுக்குத் தன்புத்திரியான லளிதை யென்பவளை விவாகஞ்செய்து வைத்தான். இவ்விதமுதயனன் லளிதையை மணஞ்செய்து நாகலோகத்திலவளுடன் ரமித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்திலவள் கர்ப்பமாகி அளவற்றமகிமையுடைய வொருபுத்திரனைப்பெற்றாள். பிரகு அந்தலளிதை தன் கணவனைநோக்கி ஓநாதா! நான் ஸுகர்ணீயென்கிற வித்தியாதரீ; சாபத்தால் நாகமானேன்; யெனக்குச்சாபம் நீங்கிவிட்டது. இந்தாரும் யெனக்குப்பதிவிந்த வாடாமாலையைக்கழுத்தில் தரித்துக்கொள்ளுமென்று

நாரத: ॥ ௫௯ ॥ ஶாவாஜ ஸர்வஜ்ஞோத்ஸவஸ்ய ஶாவா
ந்த்ரோ க்ருஹம் ஸமேத: । தஸ்மிந் வ்ருத்திக்ருஹ்ணீஷ்வ ப்ராத்ருஷ்வ
க்ஷீரஜலம் ॥ ௬௦ ॥ தாந்யாதாய ஸ்ரஜம் வீணாம் தயா
கோஷவதீமபி । தயோதிஸ்வ்ருதிஜக்ராஹ தத்வம்சம்ப்ருவ
ந்நத: ॥ ௬௧ ॥ பஶ்யதாம் ஸர்வஸர்வாணாம் ஸர்வஸ்ய க்ஷ
மிதாமயதா । ததஸ்ஸர்வம் க்ருஹீத்வா து வீணாம் ச
ஸாம் ச பாத்ரகம் ॥ ௬௨ ॥ ஊர்த்வம் ததாத்ஜநநீம் த்ரு
ஷ்டுகாமஸ்ஸ்வாநித: । ஸ்வஸார்தாநநாஜ்ஞாப்ய தந்ந்ரே
ராஶ்ரமம் யயௌ ॥ ௬௩ ॥ ஜநநீம் ஶோகஸந்தப்தாம் தீநநா
ஸ்வாஸிதாம் ஸதா । ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ப்ரணம்யாஸ்ய பித்ருசரணே
ஸ்வகீயகம் ॥ ௬௪ ॥ தத: ப்ரஹ்ருஷ்டஹ்ருதயா ஸா ஸமாஶ்லிஷ்ய
ஸூநவே । ஸுதாநந்த ததௌ ஸர்வம் ஸ்வம் ஸர்வஸ்வம் ச

ஒருவாடாமாலையையும் கோஷவதியென்னு மொரு வீணையையும் புத்திரனையும் பக்ஷியினிடம் கொடுத்துவிட்டுத் தன்னுருவையடைந்து தனதிருப்பிடம் சேர்ந்தாள். உதயனும் மனவருத்தத்துடன் மூன்றையும் பெற்றுக்கொண்டு மாதாவைப்பார்க்கவேண்டி நாகங்களிடமனுமதி பெற்றுக்கொண்டு முனிவருடைய பர்ணசாலை வந்துசேர்ந்தான். அவ்விடத்தில் தன்னைப்பிரிந்தது முதல் துக்காக்கிராந்தையாய் ஒவ்வொரு நாளும் புலம்பியழுது ஜமதக்கினியினால் ஸமாதானஞ்செய்யப்படும் தனனுடைய தாயைக்கண்டு தாளடியில் பணிந்து தன்வரவினால் மனம்மகிழ்ந்து தன்னைக்கட்டியணைத்து உச்சிமுகர்ந்து யென்கண்மணியே நீ யென்னைவிட்டு யெங்கேபோனாய்; உன்பிதாவைவிட்டுப் பிரிந்ததுக்கத்தை உன்முகத்திலாரின யென்னை இப்படிமோசஞ்செய்தாயே யென்று வருந்தின அவளிடம் தன்வரலாற்றைத் தெரிவித்துத் தன்குழந்தையையு மவளிடம் கொடுத்து மாதாவும புத்திரனும் சிசுவைப்பரிபாலித்துக்கொண்டு பர்ணசாலையிலேயே யிருந்தார்

णिजं ययौ ॥ ९५ ॥ सहस्रानीकनामाङ्कं विक्रेतुं मणि-
कङ्कणम् । राजसूनुं समालोक्य कङ्कणे स वणि-
ग्वर: ॥ ९६ ॥ शबरेण सह गत्वा सत्वरं राजसन्नि-
धौ न्यवेदयत् । तत: सहस्रानीकोऽयं तच्च दृष्ट्वा म-
णिकङ्कणम् ॥ ९७ ॥ मृगावतीवियोगविषाग्निपरिता-
पित: । तद्वार्तामृतसंसिक्त इवाशीकरशीतल: ॥
॥ ९८ ॥ कङ्कणं हृदये न्यस्य विशश्राम साश्रुवि-
त: । उवाच च कुत: प्राप्तं कङ्कणं शबरं रुषा ॥ ९९ ॥
स चैवमस्तत्त्वं सत्यादितत्त्वं तथैव न्यवेदयत् ।
शबरस्य वच: श्रुत्वा सहस्रानीकभूपति: ॥ १०० ॥
पुत्रवत्युदयाद्रिस्थां वियोगेनकलां तत: । य

கள். இந்தாநத்தியிலந்தவேடன் கௌசாம்பீ நகரத்தைய
டைந்து ஒருவியாபாரியினிடம் கங்கணத்தை விலைக்குக்
கொடுக்க வெண்ணிக் காண்பிவிக்கான். அப்பொழுது அந்
த வியாபாரி அதிலரசன்பேர் பதித்திருப்பதைப்பார்த்து அ
வனையுமழைத்துக்கொண்டுவந்து அரசனிடந்தெரிவித்தான்.
அதைப்பார்த்துப்பூபதியும் மிருகாவதியைக்கண்டது போல
கண்குளிர்ந்து மாரிலணைத்து மிகவும் துக்கித்து அதின் வர
வையவனிடம் விரிவாய்க்கேட்க வேடனும்அரசனைநோக்கிச்
சொன்னதாவது; எம்பிரானே! நானொன்றுமறியேன். நானு
தயமலையிலுள்ள வேடன். ஒருநாளென்பிழைப்பிர்க்காக
ஒரு பாம்பைப்பிடித்தேன். அப்பொழுது பதிமூன்றுவய
துள்ள வொருராஜகுமாரன் யெனக்கிந்தக் கங்கணத்தைக்
கொடுத்துப் பாம்பைவிடச்சொன்னான்.நானுமப்படியேசெய்
தேன். ஆனாலந்தகுழந்தை தங்களைப்போலவேயிருந்தான்.
இதுதானெனக்குத் தெரியுமென்று சொல்ல வுடனே அரச
னவனுக்கு அளவற்ற திரவியத்தைக் கொடுத்தனுப்பிவிட்டு

[illegible] ॥ ௭௧ ॥

[illegible] ॥ ௭௨ ॥

[illegible] ॥ ௭௩ ॥

[illegible] ॥ ௭௪ ॥

[illegible] ॥ ௭௫ ॥

[illegible] ॥ ௭௬ ॥

[illegible] ॥ ௭௭ ॥

[illegible]

மிருகாவதியை யெப்பொழுது காண்போமென்று மனதில் வேகங்கொண்டு மந்திரிகளுடன் புறப்பட்டு அநேக ஆறுகள் மலைகள் வனங்கள் தாண்டி அங்கங்கு தங்கி இராப்பகல் நித்திரையில்லாமல் வைநதகனால் சொல்லப்பட்ட விசித்திரங்களான கதைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு காலத்தை நயிப்பித்து இந்திரதிக்கையடைந்து சிங்கமும் யானையும் பசுவும் புலியும் கிரியும்பாம்பும கூடி விளையாடுகின்ற தபோவனத்தையடைந்து தவத்திலுயர்ந்த மகாமுனிவரைக்கண்டு தண்டம்போல் பாதத்தில்பணிந்து துதித்துச்சென்னிமேல் கரங்குவித்துக்கொண்டுநின்றான். அப்பொழுது ஜமதக்கினியும் அரசனை ஆசீர்வதித்து ஆதித்தியஞ்செய்து வைத்து மன்னவனே! இதோ உன்னுடைய தர்மபத்தினியிருக்கின்றாள். இவன் உன்னுடைய புத்திரன் உதயனன். இந்தசிசு உன்

தா ஸிம்ஹாஸநஸம்ஸ்தேந ராஜ்ஞா ॥ ௭௮ ॥ ஸுதஸ்ய ஸஷ்
டோஹாஹ ததா²த்⁴யாதயநாத்மஜ꞉ । ஜயம் ஶ்ருகாலக்ஷ்மா
ப்ரா வாதிவ்ருத்யைராயணா ॥ ௭௯ ॥ ததே²தாம்ஸ்ருஷ்டு
டோராராஜ வ்ருதிஶ்ய ஷ்ஷி டா விராஜ் । உபேக்ஷ்யம் டாநிநா
உத்தாஸ்து தாஸ்து ஶ்ருஷீக்ஷ்வா டோஷ்வதி꞉ ॥ ௮௦ ॥ ஷ்ரியாஸஹா
யஸ்ஸ வாரீம் வ்ருதஸ்யே டோஸ்ஸிவம்ப்ருத꞉ । வ்ருவிஶ்ய க்ஷ்வய
க்ஷௌஶாம்பீநகரம் ஸ நூபோ(?)த்தத꞉ ॥ ௮௧ ॥ ஸ்லாஸ்து ஶக்ர
ஸ்ய வசநம் டாநாஷம் ஜந்ம க்ஷாதயந் । டோஷீடோஷயநாயைவ
தூதள வாத்ராய யீடோக ॥ ௮௨ ॥ ததிந்நாஷயநே வா
தேஷ்ய ராஜ்யவாயநக்ஷிணே । ராஜ்யஹாரா வி நிக்ஷிவ்ய
ஸஶாவவி நிவ்ருத்தயே ॥ ௮௩ ॥ கஸந்தகாராடோணஸ்ய்ராம் டோ
ஹாவத்யா வ ஷாயபுயா । யௌகந்தராயணேநாபி டோநிவா
தேத்ரண ஸம்யாத꞉ ॥ ௮௪ ॥ ஐந்த்ரீ தீதேபு டோஹாவாணேத்ர
வஹ்நந்த்யாஸ்ஸீவஸே ஶ । ஸாநம் க்ஷத்ரும் யயௌ தபணோம்
ஸவபு தீயேபுா தபோதத்தே ॥ ௮௫ ॥ ஶாஹபேநவபுா கரம்

னுடைய பேரன். இவர்களை யழைத்துக்கொண்டு நகரஞ்
சென்று சுகமாக இராச்சியத்தையாசுசெலுத்தென்றுசொல்
லியனுப்பினர். அரசனும முனிவனை வணங்கி மூவர்களையு
மழைத்துக்கொண்டு மிகவும் ஸந்தோஷத்தோடு வரும்வழி
யில் மிருகாவதியின் வரலாறையுமுதயனனுடையசரித்திரத்
தையும் கேட்டுக்கொண்டே நகரம்வந்தான். பிறகு வெகு
காலம மிருகாவதியுடன் ஸுகமாகச் செங்கோல்செலுத்தி
விட்டு இந்திரனுடைய வசனத்தை மனதிலெண்ணி மானிட
ஜன்மத்தைத்தொலைக்கக்கருதி உதயனனுக்கு முடிசூட்டி பூபா
ரத்தை ஒப்பிவித்துவிட்டு யௌகந்தராயணன் ருமண்வான்
வஸந்தகன் இம்மூவர்களுடனும் மிருகாவதியுடனுங்கூடத்
தேரேரித்தென்திசைசென்று திருக்கோங்குவனமடைந்து

[illegible] कर्णिकारवनं दृष्ट्वा । सम्प्राप्य [illegible]
तीर्थे [illegible] स्नानं च कृत्वा यथाविधि ॥ ८६ ॥ सम्पू-
ज्य देवदेवेशं [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥
॥ ८७ ॥ विनष्टं तत्क्षणादेव [illegible] ।
[illegible] ॥
॥ ८८ ॥ दिव्याम्बरधरास्सर्वे दिव्यगन्धानुलेपनाः ।
[illegible] विभूषिताः ॥ ८९ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
॥ ९० ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ९१ ॥ [illegible]
[illegible] । स्नानं [illegible]
[illegible] ॥ ९२ ॥ [illegible]
[illegible]

வித்தப்படி தீர்த்தரத்தினமான இந்திரதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்து திருக்கரச்சின்னமகாலிங்கத்தையும் சுவேதவலயாம்பிகையையும் பூஜித்துத்துதித்து ஈசனுடைய அனுக்கிரகத்தால் பிரமன்சாபம் நீங்கி திவ்வியவஸ்திரம் தரித்து திவ்விய கந்தம்பூசிதிவ்வியாபரணங்களணிந்து திவ்வியவிமானத்திலேறிக்கொண்டு மாலியவான் புஷ்பவான் பலோத்கடன் அலம்புஷை இன்னுன்குபேர்களுடன்கூட இந்திரதீர்த்தத்தைத் துதித்துக்கொண்டு தேவலோகம் சேர்ந்தான். அதுமுதலவர்கள் யெல்லோரும் ஒவ்வொருவருஷமும்வந்து ஸ்நாநஞ் செய்கின்றார்கள். எவர்களிந்திரதிர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்கின்றார்களோ அவர்கள் ஸ்வர்க்கஸுகத்தை யடைவார்கள்.

... ॥ ௯௩ ॥ यः षष्ठमिममध्यायं शृणुयाच्च समाहितः । यं यं कामयते कामं तं तं सर्वं शीघ्रमाप्नुयात् ॥ ௯௪ ॥

इति श्रीस्कान्दे महापुराणे
शतरुद्रसंहितायां श्रीस्कन्दरुद्रसंवादे
[illegible]
[illegible]
श्रीकर्णिकारवनमाहात्म्ये
इन्द्रतीर्थमहिमवर्णने
विधूमशापनिवृत्तिर्नाम
षष्ठोऽध्यायः ॥

இவ்விதமுங்களுக்கு அலம்புஸை விதூமனிருவர்களுடைய சரித்திரமும் சொல்லப்பட்டது. இதைப்படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் சகலமான அபீஷ்டங்களையு மடைவார் களென்று சொல்லி முடித்தார்.

ஸ்ரீ கர்ணிகாரவநமாகாத்மியத்தில
இந்திரதீர்த்தமகிமையில் ஆறுவது அத்தியாயம்
விதூமாவினுடைய சாபநிவிருத்தி
முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஏழாவது அத்தியாயம்.

மித்திரஸஹ சரித்திரம்.

இவ்விதஞ்சொன்ன சூதமகாமுனிவரைநோக்கிச்சௌநகாதிமுனிவர்கள் ஓ மகாபாக்கியசாலியான சூதமகாமுனிவரே! உம்மைப்போல் புராணங்களினர்த்தத்தைத் தெளிவாயும், விரிவாயுஞ்சொல்ல யார் வல்லவர்கள். ஆகையாலிந்திர தீர்த்தத்தின் மகிமையை மறுபடியும் விரிவாய் கேட்க விரும்புகின்றோமென்று சொல்லவப்பொழுது சூதர் சௌனகாதிகளை நோக்கிச் சொல்லுகின்றார்:- கேளுங்கள் முனிவர்களே! இந்திரதீர்த்தத்தின் வைபவத்தை யெளிதில் சொல்ல வொண்ணாது. ஆனாலும் தெரிந்த வரை சொல்லுகின்றேன். சொல்லப் போகின்ற விஷயத்தில் கொஞ்சமுஞ்சந்தேகப்படாதேயுங்கள். அதென்ன வென்றால், உலகத்திலுள்ள ஜீவராசிகள் முன் செய்த தீவினையாலிழிவான குலத்தில் ஜநித்து கெர்ப்பத்திலே மலமூத்திரமாம்ஸங்களாலும், அன்னையினுதரக்க

க்ருமிகீடஸமஶ்ச ॥௬॥ ஜாதோ பாலஸ்ஸ்தந்யபானாஸக்தஸ்ஸ்தா-
நை꞉ ஶனைஶ்ச கௌமாரம் ப்ராப்ய । யௌவனே மதாந்தோ யதேச்சமா-
சரதி ஜாதோऽபி ரோதிதி ॥௭॥ ஜாத꞉ காமக்ரோதலோப-
மோஹமதமாத்ஸர்யாதிபி꞉ । க்ஷுத்பிபாஸாதிபிர்ஜ்வராதிபிஶ்ச வ்யா-
திரூபைர்துஷ்டைஶ்ச பாதிதோ ரோதிதி ॥௮॥ பாலஸ்ஸ்வமாத்ருஸ்தனபானேன
புஷ்டோ மாத்ருஸ்தந்யபானமாத்ரே பாலோ ரோதிதி ॥௯॥ யௌவனே கா-
மாக்ராந்த꞉ ... ॥ ௧௦ ॥
...

னலாலும், அவளருந்துமுப்புறைப்புக்களாலுமலதியடைந்
து அலலும் பகலுமலறிக்கொண்டு கடுஞ்சிரையில் வைக்கப்
பட்ட திருடன்போல தேம்பித்தேம்பியழுது பத்துமாதஞ்
சென்ற பிறகு சூதிகாவாயுவினால் தலைகீழாகப் பிறட்டி வெ
ளியில் தள்ளப்பட்டுக் கஷ்டத்துடன் வெளிவந்து கதறியழு
கின்றதுகள். பிறந்த ஜீவன் பசியாலுந்தாகத்தாலும் வருந்
தி வார்த்தை பேசமுடியாமல் மலமூத்திரங்களில் பிரண்டு
கதறுகின்றான். பிறகு பந்துக்களால் செய்யப்பட்ட கர்ண
வேதநமென்கிற காதுகுத்தினால் கஷ்டப்பட்டுப் பாம்புக்கும்
ஆற்றிற்கும், குளத்திற்கும், கிணற்றிற்குந்தப்பிப்பிழைத்து
தருணவயதை அடைகின்றான். உடனே மதங்கொண்டு தன்
னையாவலுடனுதரித்த தாய் தந்தைகளை யவமதித்துக்காமன்
வசமாகி மைதுனத்தில் மனம் பற்றி யாரை யணைவோம்? அ
ழகுள்ள பெண்டிரெங்கிருப்பார்களென்று தேடித் திரிந்து
தையலார் வசமாகி மதிமயங்கி வேதசாஸ்திரங்களை விட்டு
பிரம்மசரியங்கெட்டு முன்னோர்கள் தேடிவைத்த தனத்தை

[illegible] ॥௯॥ [illegible] ॥௧௦॥ [illegible] ॥௧௧॥ [illegible] ॥௧௨॥ [illegible] ॥௧௩॥ [illegible] ॥௧௪॥ [illegible] ॥௧௫॥ [illegible] ॥௧௬॥ [illegible]

யெல்லாமழிந்து இது வெல்லாம் நமது குலத்திற்குசிதமில்லையென்று மதியுறைக்கும் மாதாபிதாக்களை வீட்டைவிட்டு வெளியில் துரத்திப் பிண்டத்திற்குத் திண்டாடவிட்டுச் சிலவுக்குத்தனமில்லாமல் திருடியவமானப்பட்டும், கொஞ்சமும் வருத்தமற்று மறுபடியும் விடனாகத்திரிந்து மகாபாபத்தைத்தேடுகின்றான். இப்படியிருக்க வுலகத்தில் யார் தந்தை? யார் புத்திரன்? யெல்லாமூழ்வினையின் பயனே; புத்திரன் மரித்தால் பிதா கூட மரிக்கின்றானா? அவன் மரித்தாலிவன் மரிக்கின்றானா? யெல்லாம் மனதின் விருப்பும் வெறுப்புமே தவிர, வேறில்லை. சரீரமுண்டானால் மனவருத்தமுண்டு. மனவருத்தத்தால் சரீரத்திற்குப் பிணி.

பக்ஷ்மபீடநதா । ஸத்த்வஸ்யாபி ஸஹிதஸ்ய தத்தேஹ
வேதநாபி ஸ்ம்ருதி꞉ ॥ ௧௭ ॥ தேஹஸௌக்யேந தேஹஜாட்யம் தத
ஸௌக்யே புஷ்டதா । ஸங்கல்பவிகல்பாப்யாம் ஸம்பந்த
வியோகதா ॥ ௧௮ ॥ ஏதாம்ஸ்த்வவிசார்யைவ ஜாயாபுத்
ராதிபி꞉ ரத꞉ । ததாஸௌ ஜந்மநிஷ்பலம் கரோதி வ்ருதா க்ஷணா
த்விதி ॥ ௧௯ ॥ ஜலயந்த்ரவத்தேஹ꞉ வாயுநா சேஷ்டதே ஸதா
வாயுவியுக்த꞉ । ததாஸௌ பஸ்த்ரிகேவ யந்த்ரம் த்வசிஸோ
ஷித꞉ ॥ ௨௦ ॥ கார்யகாரணபாவஸ்து ம்ருத்கடயோ யதா
ததா । ததாஸௌ பித்ருபஸ்த்ரி ஸம்பந்த꞉ புத்ரஸ்ய ஜீவஜந꞉ ॥
॥ ௨௧ ॥ அந்யஜீவஸ்ய காரணாத் அந்யதேஹம் ஹந்தி பாபத꞉ । ஜ
ந்த்ரம் ஜீவயுக்தம் விஸேஷம் வ்யர்தம் ஜலவிஹீநயோ꞉ ॥ ௨௨ ॥

கண்வலியாலிமை நோகும் இமையின்நோயால் கண்ணுக்குப் பீடை. சரீரசௌக்கியத்தால் மனதிற்குச்சந்தோஷம். மனதின் சந்தோஷத்தால் சரீரத்திற்குப் புஷ்டி. மனதின் சங்கர்ப்பவிகர்ப்பங்களால் சம்பந்தமும் பிரிவுமுண்டாகின்றது. இவைகளை யெல்லாஞ் சற்றுஞ் சட்டைசெய்யாமல் தாவிகளுடன் ரமித்துச் சென்மத்தை வீணாக்குகின்றான். சரீரமானது ஜலயந்திரம்போல் வாயுவினால் சேஷ்டை செய்கின்றது. வாயு பிரிந்தால் தோல் துருத்திபோலாய்விடுகின்றது. மண் குடத்திற்குக்காரணம். குடம் மண்ணின்காரியம். இது போல் பிதாவின் தோல்துருத்திப் புத்திரன் தோல்துருத்தியின் காரணம். அது இதினுடைய காரியம். ஜீவனுக்கென்ன சம்மந்தம்? ஆகையால் புத்திமானிவைகளில் பற்றுதல் செய்யக் கூடாது. செய்தாலவனைத்தவிரப் பசு வேறுண்டோ. ஒரு ஜீவனுக்காக மற்றொரு சரீரத்தையறுத்து புஜிக்கின்றான். சரீரமானது வொரு யந்திரம். அந்த யந்திரத்திற்கு ஜீவனிருந்தால் விசேஷம். இல்லாவிட்டால் ஜலமில்லாத பம்புபோல் வீணாகும். தருணனும் தன

[illegible] ॥௨௩॥ [illegible] ॥௨௪॥ [illegible] ॥௨௫॥ [illegible] ॥௨௬॥ [illegible] ॥௨௭॥ [illegible] ॥௨௮॥ [illegible] ॥௨௯॥ [illegible]

முள்ளவனையுமிருக்கின்ற கணவனை இல்லாள் மதிக்கின்றாள். வயது சென்றும், தனமற்றும், ரோகியாயு மிருப்பவனை யலட்சியஞ் செய்கின்றாள் பிதாவானவன் புத்திரவாஞ்சையினாலவனைச் சிறுவயதில் சிக்ஷிக்காத தோஷத்தினாலவன் தருணவயதில் மூடனாயும் விடனாயும் பணித்துப்பிதாவினுடைய இகபரங்களுக்கு ஹிதமாகாமல் பிதாவை யவமதிக்கின்றான். பிறகு முதிர்ந்த வயதை யடைந்து கண் தெரியாமல் கிரகத்திலேயே யொடுங்கித் தன்னைக் காப்பவர்களில்லாமல் அய்யோ! யென்னை யிப்பொழுது ஆதரிக்கின்றவர்களொருவருமில்லையே; பரலோகத்திற்குறிய புண்ணியத்தைக் கொஞ்சமுஞ் செய்யாமல் நரகத்திற்கேதுவான பாபத்தைச் செய்துகெட்

[illegible] ॥௧௦॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௧௧॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௧௨॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௧௩॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௧௪॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௧௫॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௧௬॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௧௭॥ [illegible]

டேனே; யென்ன செய்வேனென்று அலறிக்கொண்டே மரிக்கின்றான். பிறகு பந்துக்களொரு நொடியிலிவனை மயானங்கொண்டுபோய் கொளுத்திவிட்டு ஒருக்கால் கூட நினைக்காமல் தங்கள் தங்கள் சுகத்தைத் தேடுகின்றார்கள். ஆகையால் முனிவர்களே! புத்திமானாயுள்ளவன் தர்மத்தை யனுஷ்டித்து பிரமத்தை விசாரித்து மெய்ஞ்ஞானத்தை யடைந்து முக்தியிலே நாடவேண்டும் இந்தவிஷயத்திலொரு விசித்திரமான சரித்திரஞ் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள். யென்னவென்றால்; முன்காலத்தில் ஸஹ்யபர்வதப்பிராந்தத்தில் அநேகம் தர்மவான்களான வேதியர்களால் வஸிக்கப்பட்ட மணிமானென்கிற அக்கிரகாரத்தில் மித்திரஸஹனென்றொரு பூஸுரரிருந்தார். அவரெப்பொழுதுந்தர்ம

[illegible]

சிலர். நல்ல சீலமும், பதிவிருதாதர்மமுமுடைய சத்களத்திரமுமுடையவர். இஷ்டர்கள் பந்துக்கள் முதலானவர்களை யாதரித்ததால் மித்திரஸஹரென்று புகழ்ச்சி பெற்றார். வேதம் சாஸ்திரம் முதலானதுகளை யப்பியாஸஞ் செய்து சமம், தமம் முதலான குணங்களுடன் கூடி தத்துவஞ்ஞானம் பெற்றவர். அவருக்கு மணியென்றும், நியக்ரோதனென்றும், ஈசுவரனென்றும் மூன்று புத்திரர்கள். அத்தருணத்திலவர் முன் ஜந்மத்தில் தானஞ் செய்யாத பாபத்தாலில்லாமையை யடைந்து கஷ்டப்பட்டு மரணத்தை யடைந்தார். பதிவிருதையான அவர் மனைவி அவருடன்கூடவே மரித்துவிட்டாள். புத்திரர்கள் பிரம்மசரியத்தைக்கைக் கொண்டு வேதாத்தியயனஞ்செய்து நல்ல சீலத்துடனிருந்தார்கள். அவர்களில் மணியும், நியக்ரோதனும் பிதாவின் மரணத்தால் சோகமுற்றுக் கொஞ்சகாலத்திலிறந்துவிட்

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌯𑌃 ॥௪௪॥ 𑌸𑌂𑌸𑌾-
[illegible] । 𑌤𑌪𑌃 𑌕-
[illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ॥௪௫॥ 𑌉𑌵𑌾𑌸
[illegible] 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌜𑌲𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 । [illegible]
[illegible] ॥௪௬॥ [illegible]
[illegible] 𑌉𑌵𑌾𑌸 [illegible] ॥௪௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
[illegible] 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦 [illegible] 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇
[illegible]
[illegible]
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌨𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌹𑌿𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍇
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

டார்கள். மூன்றாவது குமாரனான ஈசுவரன் சாஸ்திரத்தை யப்பியஸித்து ஞானத்தை யடைந்து வைராக்கியத்தால் ஸன்னியாஸஞ் செய்துகொண்டு திவ்வியஸ்தலமாயும், தவத்திற்குறிப்பாயுமிருக்கின்ற கர்ண்ணிகாரவநத்தை யடைந்து கரச்சின்னேசலிங்கத்தைப் பூஜித்து இந்திரதீர்த்தக்கரையிலாச்சிரமங் கட்டிக்கொண்டு உக்கிரமான தவத்தைச்செய்து வந்தாரென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸ்ரீகர்ண்ணிகாரவநமாகாத்மியத்தில்
இந்திரதீர்த்தமகிமையில் ஏழாவது அத்தியாயம்
மித்திரஸஹசரித்திரம்
முற்றிற்று.

அஷ்டமோऽத்⁴யாய꞉॥

ஈஶ்வரசரித்ரம்॥

ஶ்ரீஸூத꞉ — இத்த²ம் தீர்த்தே² ஜலே ஸ்னாத்வா ஶம்பு⁴ஸ்தத்ராவஸத் ஸமாஹித꞉। த்ரீணி வர்ஷஸஹஸ்ராணி ஶைலே கைலாஸதீர்த²க꞉ ஶுசி꞉ ॥ ௧ ॥ ஜடாவிபூ⁴ஷிதோ விப்ரா꞉ விஶாலாக்ஷஸ்ய ஶங்கர꞉। த்ரிபுண்ட்ரோத்³தூ⁴ளனஸ்ஸர்வம் ருத்³ராக்ஷைர்விபூ⁴ஷிதா꞉ ॥ ௨ ॥ க்ரோதா⁴விஷ்டா꞉ க்ருத்³த⁴ஸத்த்வா꞉ ஸ்தா²வஜங்க³மா꞉। விப்ரா ஸபா⁴ ஹ்யஹோராத்ரம் ஸ்துதகம் கஷ்டகல்பமபீதிகா꞉ ॥ ௩ ॥ த்ரிம்ஶத்ஸஹஸ்ரவர்ஷாணி த்ரிவர்ஷமிதகாலகா꞉। ஸத்ருக்ஷ

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ஈசுவர சரித்திரம்.

மறுபடியுஞ் சூதர் சொல்லுகின்றார். கேளுங்கள் தவத்தையே தனமாகக்கொண்ட தன்னியர்களே! இவ்விதமாக ஈசுவரனிந்திரதீர்த்தத்தை யடைந்து திருநீறு பூசி அங்கங்களில் ருத்திராக்ஷங்களணிந்து பூமியில் வலதுகால் கட்டைவிரல்நுனியை யூன்றி மறுகாலைத் தூக்கிக்கொண்டும் கரங்களை யஞ்சலியாய்க் குவித்து ஆகாயத்திலுயரவெடுத்துக் கொண்டு மறைக்கண்மூடி மாலும்மறையுங்காணாத மகாதேவன் மலரடியை மனதில் நண்ணி விண்ணோர்கள் சங்கிக்க விசுவாமித்திரரும் கூடமெச்சிக்கொண்டாடும்படி மூவாயிரம் வருஷமாக மேனியசையாமல் தவஞ்செய்தார். அந்தத் தருணத்திலொருக்கால் கார்காலத்திருள் போல் கறுத்துக் கொடிமரம்போலுயர்ந்தசரீரமும் தணல்போல் சிவந்து புரு

கபாலாப⁴ரணாஶ்ச வக்ரநாஸிகபாலகா꞉ ॥ ௪ ॥ க்ருக்ரூ
ஶ்ரோணா வேவேஶந பாவந்தஸ்வ ஸந்தக꞉ । ஊர்த்⁴வ்ருஷ்டாஷ்ட்ராக்ஷா
ஜிஹ்வாந்தம் ப்ராக்ருவந்து ஸக்ஷிணாத்ருதா꞉ ॥ ௫ ॥ அஶக்தா꞉
ப்ராப்தமேநம் ஏக ஊர்த்⁴வோநாஸ்தூளஜஸா । திஷ்டந்தா
ஊ க்ரோஶமாத்ரே ஸாஷி ரக்ஷீதி வாக்யம் ॥ ௬ ॥ த
தோ தத்வாதோகஷ்ய வேஶ்வேரா ப்ராஹணாதத꞉ । வ
ஶ்வமாலை ஊர்த்⁴வஸ்ய தீவ்ரவிராவாநதிஷீக்ஷணாநு ॥ ௭ ॥ ப்ர
வணாவதம் க்ருத்வா தாநவாவ ஊபாதியி꞉ । கேயம்ருபம்
காத க்ஷாபா தா꞉ காத்ரத்ரா꞉ க்ருஷ்ணவிரூஷா꞉ ॥ ௮ ॥ ஆ
ம க்ராஶய கிமேதம் வ த்ராஹி த்ராஹீதி ஊசிவிதா꞉ ।
கதம்ப்ரஶ்ரத ஹோமவாரா உஸிஷ்ட்ராத்ஸம்ஸிவ꞉ ॥ ௯ ॥
விப்ரவாக்யம் ஶ்ருத்வா வீராவா அதிஷ்டந்தோ விதா꞉ । தத்

ஸமவளைமுளைத்த சுருண்டகலைமயிரும் பாழுங்கிணர்போல் பள்ளமான கண்களும் வளைந்த மூக்கும் தெத்துப்பற்களும் புழுத்தகன்னங்களும் பருத்தவயிரும் நீண்ட முட்டுக்களும் சுருங்கினதொண்டையுமுடைய மூன்று பிசாசுகளோடிவந்து பசியுந்தாகமும் தாங்காமலலரிக்கொண்டு கிட்டே நெருங்கி அவருடைய தவக்கனலால் பொசுங்கி விலகியோடித்தூரத்தில் நின்று கொண்டு ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென்று கூக்குரலிட்டதுகள். அப்பொழுதீசுவரருமந்தக்கூக்குரலைக்கேட்டுக் கண்ணைவிழித்துப்பின்பக்கத்திலதிகோரமான உருவத்தோடு கூடிய மூன்று பிசாசுகளேயும் பார்த்து ஆசமனம்பண்ணித் தவத்தைநிறுத்திவிட்டு நீங்களார்? யெங்கேயுள்ளவர்கள்? யெங்கிருந்து வந்தீர்கள்? உங்களுக்கிப்பேர்ப்பட்டவுருவம் வந்தகாரணமென்ன? யேன் ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென்று அலறுகின்றீர்களென்று வினவவுடனே அவருடைய ஸன்னிதானத்தில் பசிதாகம்

[illegible] ॥ ௧௰ ॥ [illegible] ॥ ௧௧ ॥ [illegible] ॥ ௧௨ ॥ [illegible] ॥ ௧௩ ॥ [illegible] ॥ ௧௪ ॥ [illegible] ॥ ௧௫ ॥ [illegible] ॥ ௧௬ ॥ [illegible]

நீங்கிமனம்குளிர்ந்த பிசாசுகளிலொருபிசாசானது சொல்லுகின்றது. ஓ மகாமுனிவரே! கேளுமெங்கள் விருத்தாந்தத்தை. யென்னவென்றால் நான் ஸௌராஷ்ட்ரதேசத்தில் பிறந்த பிராமணன். விஷ்ணுசர்மாவென்று பெயர்பெற்றவன். அளவற்றதனமும் அழகும் அநேகம் புத்திரர்களுமுடையவன். வேதாத்யயனமும் சாஸ்திராப்பியாஸமும் செய்தவன். அப்படியிருக்க தனத்தாலுமழகாலும் கல்வியினாலும் குலத்தாலுங்கர்வங்கொண்டு நமக்கு யாருமநிகரில்லையென்கிற வகங்காரத்தால் யாவரையுந்தூஷித்து மனம் வருந்தச்செய்து நாஸ்திகனாய் ஆலயம் மடமக்கிரகாரம் முதலானவிடங்களில் சற்கதைகள்படிக்கும் சாதுக்களைப்பிடித்து அத்தியயனஞ்செய்யுமந்தணர்களையவமதித்தே

யத்ர ஶ்ருதா க்ஷுத்பிடிதா ந்ருபேணாவம்ருதம் யத: ॥
॥ ௧௭ ॥ சோரைர்ஹ்ருதா பஶவஶ்ச பாந்த⁴வாஸ்த்யக்தவந்தஶ்ச
மாம் । ததோ து:கா²ர்தி³தோ ஹித்வா பஹூந்தே³ஶ
க்ஷயாத³டித: ॥௧௮॥ ஶரீரஸ்ய நிபாதேந ஶ்வகா
க்³ரதா பக்ஷிப: । க்ருத்வா து: பி³தேந த³ஹநதி
பஞ்சபதேயாஶ்ரயம் ॥ ௧௯ ॥ சீர்ணேநா ஹம் த்வாரேண
து: பி³தேநாஸ்மி கஷ்ட நிபாதித: । தாமிஸ்ரஸந்தாமி

ன், அந்தமகாபாபத்தினால் பிள்ளைகளும் பெண்டிரும் மரித்தார்கள். பயிர்களழிந்துவிட்டதுகள். தனங்களையுமாடு மாடுகளையுந் திருடர்கள் திருடிக்கொண்டுபோனார்கள். பந்துக்களுமென்னைத்தள்ளிவிட்டார்கள். அதினால் மிகவருத்தமுற்றுக் காலங்கழிக்குமுபாயமில்லாமல் தேசாந்திரஞ்சென்றுதிரியுங்காலத்தில் நடுவழியிலிடிவிழுந்து மரித்து நாய்நரிகளுக்கிரையானேன். இவ்விதம் நடுவழிப்பிணமாய் மரித்துப் பிரேதகிருத்தியமற்ற என்னை யமதூதர்கள் பாசத்தால்கட்டிக்குப்புறக்கவிழ்த்தி முள்ளிலுங்கல்லிலும் பிறட்டிப் பிறட்டி யிழுத்துக்கொண்டுபோய் இருளடைந்த தாமிஸ்ரமென்கிற நரகமென்ன, மயக்கத்தையடிக்கடியுண்டுபண்ணுமந்ததாமிஸ்ரமென்கிற நரகமென்ன, பசியால் வருந்தி தன்னுடைய மாம்ஸத்தைத் தானேகடித்துத்தின்னக்கூடிய ஸ்வமாம்ஸாசனமென்கிற நரகமென்ன, கத்திபோன்ற இலைகளால் நெருங்கிய அஸிபத்திரமென்கிற நரகமென்ன, குடத்திலடைத்துத் தண்ணீரைவிட்டுப்பிராணிகளை உயிரையும் வாங்காமல் தளதளவென்று வேகவைக்கும் கும்பீபாகமென்கிற நரகமென்ன, சகிக்கமுடியாததண்டனையால்பிராணிகளய்யோ அய்யோவென்று அலரிமடியும் ரௌரவம் மகாரௌரவம் முதலான நரகங்களென்ன இவைகளிலும் மற்றுமுள்ள கொடியநரகங்களிலும் தள்ளிக்கொடுமையான தண்டனைகள்

ஸ்ரம் ஸ்வர்ணஸ்தம்பநவேஷ்டயா ॥ ௨௦ ॥ அவஶிஷ்டத்வகம் பா
ப்ரம் காலமேவாஹம் ச பாபவத் । ஸஞ்சாந்த்ராம்ஸ்தந் நரகா
ந்நாநாதுஃகாந்யனுபூதவாந் ॥ ௨௧ ॥ பைஶ்வாசம் பிப்ராவதாம்
ப்ராப்ய ஸ்வத்தராஷ்ட்ரே த்ருஃகிதஃ । விகர்ண இதி விக்யா
தோ நாம்நாஹம் பாபிநாம் வரஃ ॥ ௨௨ ॥ அயம் த்ராவிட
தேஶஸ்தோ த்ராவிடஸ்ய த்விஜாநநஃ । ஸர்வவித்யாபரோ
பீதோ விப்ரஶ்ரேஷ்டோ விவர்ஜிதஃ ॥ ௨௩ ॥ நித்யகர்மவிஹீ
ஹ்ருஷ்டஃ பராந்நநிரதஸ்ஸதா । விஶ்ருதஃ ஶ்ருயதஸ்தந்நாம்
தேதைஶ்வர்யாதிலாலஸஃ ॥ ௨௪ ॥ க்ருஷிகர்மரதோ நித்ய
மயிகம் ஸ்வீரதஸ்ஸதா । அயாஜ்யயாஜகஃ க்ரூரஃ ஸ்நாநதாந
விவர்ஜிதஃ ॥ ௨௫ ॥ ஸோமயாஜீத்யஹம் ஸர்வாந் த்ருணீ

செய்தார்கள். அறுபதினாயிரம் வருஷம் நரகங்களையனுப வித்துவிட்டுப் பிறகு இந்தப்பிசாசரூபத்தையடைந்து மகா துக்கத்தையனுபவிக்கின்றேன் இது யென்னுடையவரலா றென்றுசொல்லிவிட்டுஅருகிலிருக்கும் மற்றொருபிசாசைக் கையால்சுட்டிக்காண்பிவித்து இவன் தமிள்நாட்டில் பிறந்த வேதியன். விகர்ண்ணனென்று பெயர் பெற்றவன். செவிடன். வேதசாஸ்திரங்களைப்படித்துமாசாரமில்லாமல் நித்தியகர்ம்மம் விட்டு பரஸ்திரீகளை யணைந்து பரான்னத்தையே புஜித்து ஸோமயாஜியென்று காதுகளில் குண்டலங்களணிந்து வெளிவேஷங்கொண்டு அயோக்கியர்களுக்கு யாகஞ்செய்துவைத்தும், பால், தயிர், நெய், எண்ணெ, வஸ்திரம் முதலியவைகளை விற்பனை செய்தும், பண்ணைவைத்துப்பயிர்செய்தும் அறுப்பதினாயிரம் தனத்தைத்தேடி ஸ்னானம் தானமொன்றுமில்லாமல் நான்பிரம்மஞானியென்று கர்வங்கொண்டுசாதுக்களையவமதித்து மகாபாபத்தைத்தேடி யதினால் பதினான்கு இந்திரப்பட்டம்வரை கொடியநரகங்

க்ருத்வா விஜாநு ஸம்ப்ராப்ய । யாவயந்தஸ்ஸ்வயோஷிதஸ்ஸ்வாமி
நாட்டேந யஜ்ஞமக்ஷணே ॥ ௨௬ ॥ ஸ்வயம் ப்ரேதோத்திர்ணோதே
ஹாந் க்ராமலஸ்தூஜ்ஞாபிஃ । ந ஜந்தம் ந ஸ்தாதம் ந ஸ்தந்தம் நஷ்
தம் வ விஜாதயே ॥ ௨௭ ॥ ஸவம் ஸம்வாதயாமாஸ யதா
நாமேயாக்ருதந் । நித்யம் வயஸாஷிதாஸீ வ ந நிமேஷ்யா
ந்மஹாஜநஃ ॥ ௨௮ ॥ தேந பாபேந நஷ்டாயாஸோ க்ருஹா
வஹீஸ்வாதநாஃ । நரகாண் மஹாக்ஷ பாத்ரம் யாவஜ்
ஜ்ராஸ்வதாதிஸ ॥ ௨௯ ॥ ஸதாநந்யாநவலா ஹாக்லா த
தஃ ப்ராப்தம்விஸாவதாம் । க்ரிமிகண்டகி வ்யாதஸம்ப்ரா
மோகந்யக்நாமதாம் ॥ ௩௦ ॥ மேதாகவ்யபிகஷாஃவா தந
ஸ்மக்ராஸதி ஷிவாநிஸம் । ஸவாவஜ்ஜயிநீவாஸீ ராஜா ஸ
ஜ்ஜநநிந்தகஃ ॥ ௩௧ ॥ தாஜந்நவ்ஸ்ரீ க்ருத்ந்ய்தம் மஜ்ஞு ஸம்ஸார
ஸாகரே । தாமந்த்ரிஸஹிதோ மாலவம்ஸ்ஸஃ க்ராமேஷா தி
வாநிஸம் ॥ ௩௨ ॥ ஸவஸ்ராஸ்த்ராயவகாவ வஜ்ஞவமாவேந
வாவயீஃ । ஸிவமேத்ராஹமதா நித்யம் ஸிவஹஸ்தவ்ரவா
யகஃ ॥ ௩௩ ॥ பாமேணா தஸ்மாமேஸ்யா வ்ருஷவலஜம்ஹள
மெஷமேத்ராத்மாள ஹாஸ்கரவஷ்ஜிவவலஸள । ஸமேதவி வா

கஞயனுபவித்துவிட்டு இப்பொழுது புழுத்தகழுத்துடன்
கிரமிகண்டனென்று பேர்கொண்ட பிசாசமாகியென்னிலும
திகதுக்கத்தை யனுபவிக்கின்றான். யென்று சொல்லிவிட்டு
மறுபடியும் மற்றொருபிசாசைக்காண்பிவித்து இவனுஜ்ஜயி
னீநகரத்தரசன். பந்துகீர்த்தியென்று பெயர் பெற்றவன்;
துஷ்டரக்ஷையும் சிஷ்டசிக்ஷையுஞ்செய்தவன்; துஷ்டமந்
திரிகளோடுகூடக்கெட்ட ஆலோசனைகள் செய்து ஜனங்களை
ஹிம்ஸித்தவன்; மகாகோபி; தாஸீவிடன்; யெல்லாசாஸ்
திரங்களையுங்கற்றும் விதண்டாவாதஞ்செய்து விஷ்ணுபக்
தனென்று வியாஜம் வைத்துக்கொண்டு சிவதூஷணைபண்

நேத்ர பக்ஷவோऽஸ்மேரேஜ்யா உபாஸ்ய ஸம்ஹாரம் விமதா
யாஷோ மதா: ॥ ௧௪ ॥ உபாஸகாநாம் ஸமயேஷா ரூகீ
ப்ருஷு: கா வாऽப்யஸ்யா ஹி கபாலோமிந: । விஶாவ
மோஷீதிரதஸ்யஸாநஹேவஸு வஸாநஸ்ய தரகூஜாம்
ஸ்வது ॥ ௧௫ ॥ இதி கஷ்டதிமூமேஷா ராஜ்யமவேண
மவித: । வஸூகீர்திரிதிவ்யா தஸ்மாச்சிவபேதஷயக் ॥
॥ ௧௬ ॥ விஷ்ணுமக்ஷஸ்தமாஹம் தீஷயந் காமதேஷிண: ।
ஶிவக்ஷேத்ராண்யுதா க்ருத்ய பாஹோஜ ஸ்வயபோஜத: ॥ ௧௭ ॥
ப்ராகாரமோபுராதீம்ஸ்ச ஸிந்த்ஷு ஸ உ வேலதி: । த
தேஶஸ்தா: ப்ரஜாஸ்ஸ ஹேபஸ் ப்ருதம் வீக்ஷ்ய பாயிதம் ॥
॥ ௧௮ ॥ த்ருக்ஷா பாபம் ஸ தேஶம் ஸ நாநாதேஸாந்வா
மதோ । தாஸ்யாஸஸ்ஸ்வகாம் ஹாயபோத் ருஜஸ் பதிவ்ரதாம் ॥
॥ ௧௯ ॥ ஈத்ருக்தேந பாபேந தோஷாநாம் வ்யாயிதந்
ஹேதுக் । ஸவபேஷஜவ்ருணீ காஷ்டீ ஹாமோஹதி ப்ராப்நு
வநா ॥ ௨௦ ॥ ரூபேதாऽநஹேய நரகாந் க்ரோஷ வள

ணிச் சிவபக்தர்களையுபத்திரவஞ்செய்தவன்; பாணன் இராவணன், விருஷபர்வா, ஜம்பன் முதலான அசுரர்கள் புலித்தோலுடுத்தி முண்டமாலை யணிந்து பிசாசுகளோடு கூட மயானத்தில் வஸிக்கின்ற ருத்திரனையாராதித்து அற்பாயுஸ்ஸாய் அழிந்துவிட்டார்களென்று ஜகதீசனைத் தூஷித்து ஆலயங்கள், மதில்கள், கோபுரங்களை யெல்லாமிடித்து சிவக்ஷேத்திரங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டவன். பதிவிருதையான பத்தினியைத்தள்ளினவன் இவனுடைய வுபத்திரவத்தைச் சகிக்கமுடியாமலூரையுந் தேசத்தையும் விட்டு ஓடின பிரஜைகளுடைய தனத்தையபகரித்தவன். இவ்விதமான மகாபாபங்களாலிவன் குஷ்டத்தையடைந்து சரீரம்பூருவும்புழுத்து அலரிமடிந்து பிரமனுடைய இரண்டு

[illegible]

நாள் முடியும் வரைமகாநரகங்களையனுபவித்து கன்னம்பு மூந்த கிரிமிதானுமென்கிற பிசாசாகி யெங்களிருவரைக்காட்டிலும் அதிகதுக்கத்தை யனுபவிக்கின்றான். ஓ மகாதயாளுவான மகாமுனிவரே ! இது யெங்களுடைய விருத்தாந்தம் நாங்கள் படுந்துயரஞ் சொல்லிமுடியாது. யெங்களைக்கரையேற்றவேண்டுமென்று வினயத்துடன் பிரார்த்தித்த பிசாசுகளை நோக்கி ஈசுவரர் வினவுகின்றார். பிசாசங்களே ! உங்களுக்கு வாஸமெங்கே ? ஆகாரமெங்கே ? சுகமான சயனமெங்கே ? யென்றுகேட்கப் பிசாசுகள் கையை சென்னியில் குவித்துக்கொண்டு ஓ முனிசிகாமணியே! எந்தக்கிரகத்தில் ரக்ஷாக்னமென்கிற மந்திரஜபமில்லையோ; யந்திரதேவதாபூஜை நடக்கவுமில்லையோ; அந்தக்கிரகத்திலெங்களுக்காஹாரம். எந்தவீட்டில் ஔபாஸநம், சோபனமான துளஸி

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

யால் பூஜை, பஞ்சயக்ஞம், தேவபூஜை முதலியவைகள் நடக்கவில்லையோ; அந்தவீட்டிலெங்களுக்காஹாரம். எந்தவீட்டில இல்லாள் சுத்தமில்லையோ; யெதில் கோமயத்தால் சுத்தி செய்வதுமில்லையோ; யெதில் ஸ்திரீ அதிகாரஞ்செலுத்துகின்றனளோ, அந்தகிரகத்திலே பேய்தின்ற மீதியைத்தின்னுகின்றார்கள். யெந்தகிரகத்தில் வேதகோஷமும் புராணபடனமும் நடக்காமல்பிராமணநிந்தையுமேற்படுகின்றதோ, யெவ்விடத்தில் நல்லஆசாரமும் நித்தியகர்மானுஷ்டானமும் நடக்கவில்லையோ, அப்பேர்ப்பட்டகிரகம், அக்கிரஹாரம், மடம் முதலியவிடங்களிலெங்களுக்காஹாரமும் வாஸமுமேற்பட்டிருக்கின்றது. இதுயெங்களுடைய யோகக்ஷேமம். யெங்களைக் காக்கவேண்டும். சூரியனைக்கண்டபின்னிருவருடைய சம்பந்

ஶம்ஸந்தம் தேஷாம் ராஜந்தம் காரணம் வச꞉ ॥ ௫௫ ॥
ஶ்ருத்வா காருணிகோ விப்ரோ ரக்ஷிஷ்யந்நத² தாந் ।
மா பை⁴ஷ்ட த்யஜ்யதாம் து³꞉க²ம் ஶோசயே வ꞉ விஶாவ
தாம் ॥ ௫௬ ॥ இத்யுக்த்வா ஜலாதா⁴ராய பெ⁴ஶ்ருதீயஶுவ்ய
மேவமாஸ꞉ । ஸம்ஸ்வரோத்³யாதவாந் ஶ்ரோபா யதிஸ்த²
கஷீண்ணலா ॥ ௫௭ ॥ ஹரிப்³ரஹ்மஶ்வராந் த்⁴யாயந் ப்ராணா
யாமவாரஸ்ஸரு । ஶிரஸ்ஸ்வப்ராக்ஷபாஶோஸ தாநாஹவய
நிஜாஞ்சிகஶு ॥ ௫௮ ॥ க்ஷிப்ரநேஜத்ருதீயஶுவ்ய மேவஷி
கவப்ராக்ஷிதாஸ்து தே । வைஶாசீம் யாநிமோத்ஸ்ருஜ்ய ஸ
தே³வ்யா தி³வ்யவபுர்த⁴ரா꞉ ॥ ௫௯ ॥ ஜ்யோத்ஸ்நேஷு நமஹா
ஷேமே ஜ்யோதயஞ்ஜா திமோ ஜஶ । ஹாவமேஶந ஶ
ஹாஹாரா꞉ க்ருதாஞ்ஜலிபுடாஸ்ததா ॥ ௬௦ ॥ ரக்ஷிதாஸ்ஸ
ப்⁴யா ப்³ரஹ்ம ரக்ஷ்யோ ஶோசிதா வயஶு । நமஸ்தேஸ்து
நமஸ்தேஸ்து நமஸ்தேஸ்து நமோநம꞉ ॥ ௬௧ ॥ இதி ஸ்துத்வா
பரிக்ரம்ய ப்ரணம்ய பு³நந꞉ புந꞉ । ஆஜ்ஞாம் ப்ராப்ய தி³வ்ய
தே³ஹா விமாநஸ்தா² யயுர்தி³வம் ॥ ௬௨ ॥ புநமேலம் வஸ

தமெப்படியில்லையோ, அப்படியேசாதுக்களைதெரிசித்ததின் பிறகு ஸம்ஸாரபந்தம் விலகிவிடுமென்பதைக் காருமென்று ஒனமாக முறையிடும் பிசாசுகளுடைய வசனத்தைக் கேட்டு தயாநிதியான ஈசுவரர் பயப்படவேண்டாம்; இங்கே வாருங்களென்று சமீபத்திலழைத்துக் கமண்டலுவிலிருந்து தீர்த்தத்தையெடுத்து ஓங்காரத்தைச்செபித்து மும்மூர்த்திகளையுந்தியானித்துக்கொண்டு பிசாசுகளின் சிரஸில் புரோக்ஷித்தவுடனே அவைகள் பிசாசரூபம் நீங்கித் திவ்வியரூபத்தையடைந்து ஈசுவரரைப்பிரதக்ஷிணநமஸ்காரங்கள் செய்து சென்னிமேல்கைகுவித்துப் பலவாறுகத்துதித்து அவருடைய அனுமதியின்பேரில் திவ்வியவிமானத்திலேறிச்

[illegible]

கொண்டு தேவலோகஞ்சென்றதுகள். பிற்பாடு ஈசுவரர் மறுபடியும் மௌனத்துடன் சமாதிநிலைபெற்றிருக்க வப்பொழுது சகலமான தேவர்களும் முனிவர்களும் கர்ண்ணிகாரவநம் வந்து ஈசுவரரை மெச்சிக்கொண்டாடி புஷ்பங்களால் வர்ஷித்துவிட்டு அகோ என்ன ஆச்சரியம்! இந்திர தீர்த்தத்தின் மகிமையென்னமகிமை. எவர்களிந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஜகதீசனை ஸேவிக்கின்றார்களோ; அவர்கள் இகத்தில் மகாபோகங்களை யனுபவித்துவிட்டு பரத்திலும் பரமசுகத்தையடைவார்கள். சந்தேகமில்லை. தவிரவும் வச்சிரதீர்த்த ஸ்நாநமும் வாஸவலிங்கத்தின் தெரிசனமும், அநேகங்கோடிகாலம் தவஞ்செய்தவர்களுக்குத்தான் கிடைக்கும். யெல்லாருக்குமெளிதில் கிடையாது. இந்த

ப்ரவர்திதே । மாத்ருஹா பித்ருஹா வாபி ப்³ரஹ்ம-
க்⁴நோ வா ப்ரமுச்யதே ॥ ௭௦ ॥ தே³வதீர்த²ம் மஹாதீர்த²ம் தே³-
வதே³வப்ரியம் ஸதா³ । தத்தீர்த²ஸ்பர்ஶநாதே³வ நரோ மு-
ச்யேத கில்பி³ஷாத் ॥ ௭௧ ॥ நாராயணமுகா² தே³வா: ஶு-
ப்³ரஹ்மாத்³யா: ஸநகாத³ய: । வஸிஷ்டா²த்³யா த்³விஜஶ்ரேஷ்டா² ஸ-
நகாத்³யா மஹர்ஷய: ॥ ௭௨ ॥ தே³வதீர்த²ம் ப்ரஶம்ஸந்தி தே³-
வஸ்ய பார்ஷதா³: । த்ரைலோக்யே ச ப்ரயத்நேந நாஸ்தி
தீர்த²ம் விஶேஷத: ॥ ௭௩ ॥ தத்தீர்த²ஸ்பர்ஶநாதே³வ நரோ
ஸர்வாணி பஶ்யதி । தே³வதீர்த²ஸ்ய மாஹாத்ம்யம் கோ வா
வர்ணயிதும் க்ஷமீ ॥ ௭௪ ॥ தத்தீர்த²ஸ்ய ஸமம் தீர்த²ம்
நாஸ்தி லோகத்ரயேஷ்வபி । அத² தத்தீர்த²ஸ்ய மாஹாத்ம்யம்
வேத்தி தே³வோ மஹேஶ்வர: ॥ ௭௫ ॥ இத்யுக்த்வா ப்ரயயு:
ஸர்வே தே³வா: ஸர்வே முநீஶ்வரா: । ததஸ்தே ஸம்ஹ்ருஷ்டா:

வச்சிர தீர்த்தத்தில் ஸ்னானஞ்செய்து ஒருகபளமன்னமும் ஒருகாசுமாவது உத்தமனான வேதியனுக்களித்தவர்கள் சக்கிறவர்த்தியாகபவிப்பார்கள். ஜகதீசன் சன்னிதானத்திலிருக்கின்ற தேவதீர்த்தத்தில் ஸ்னானஞ்செய்தவன் சங்கடம் நீங்கி மாதிருஹத்தி பிதிருஹத்தி முதலான மகாபாபங்களுங்கூட நசித்து திவ்வியபோகங்களை யடைவான். தேவதீர்த்தத்தை ஸ்பர்சித்தமாத்திரத்தில் சகலபாபங்களும் நீங்கிப் புனிதர்களாவார்கள். விஷ்ணுமுதலான தேவர்களும் வஸிஷ்டர்முதலான முனிவர்களும் சநகர்முதலான யோகிகளும் நந்திமுதலானகணதிபர்களும் இந்த தேவதீர்த்தத்தைப புகழுகின்றார்கள். மூன்றுலோகங்களிலேயு மிதற்குச்சமமான தீர்த்தங்கிடையாது. இதைத்தெரிசித்தமாத்திரத்தில் சகலமங்களங்களுமுண்டாகுமென்று வாழ்த்திவிட்டு வானுலகஞ்சென்றார்கள். அப்பொழுது சிவகணங்கள் வி

[illegible]

பூதிருத்திராக்ஷதாரிகளாய்க்கொண்டு விமானத்துடன் கைலையிலநின்றும கர்ண்ணிகாரவநமவந்து சச்சிதாநந்தமான சதாசிவத்தைத்தியானஞ்செய்துகொண்டிருக்கு மீகவரரைக்கண்டு ஓ! மகானுபாவா! கண்ணை விழியும்; கைலாசத்திற்கெழுந்தருளும்; உமக்கெம்பிரானுத்திரவென்று விநயத்துடன் வேண்டவப்பொழுது முனிவரும் கண்களை விழித்துக் கணங்களைக்கண்டு வணங்கி ஸ்துதிசெய்து அவர்களால் கைலாகுகொடுக்கப்பட்டு திவ்வியவிமானத்திலேரிக்கொண்டு பதினெட்டுவகை வாத்தியங்கள் முழங்க தேவதாசிகள் நடனஞ்செய்ய ஸித்தவித்தியாதரர்கள் ஸ்துதிக்க முனிவர்கள் கண்டு களிக்க ஆகாயமார்க்கமாய்கைலைசென்று விமா

[illegible] ॥ ௮௪ ॥ [illegible]
[illegible]
॥ ௮௫ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௮௬ ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]

னத்திலிருந்து இறங்கி பிரதக்ஷிணஞ்செய்து உபரமேறி போகவதீபட்டணத்தில் பிரவேசித்து ஆலயத்தை வலம்வந்து கோபுரவாசலிலிருந்து தண்டம்போல் பணிந்து இருகைகளையும் சென்னிமேல் வைத்து ஸ்ரீ ருத்திராட முதலான மகாமந்திரங்களாலீசனை ஸ்துதித்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்குள் பிரவேசித்து ஆசாரவாசலில் மண்டியிட்டு ஸ்வர்ணப்பிலய்ப்பு தாங்கிக்கார்த்திருக்கும் சைலாதியை வணங்கி யனுமதிபெற்று ரத்தினஸ்தம்பமண்டபத்தில் பிரம்மவித்தியாரூபியான பராசக்தியுடன் ஸசளீகரித்து பிரம்மவிஷ்ணுவாதி தேவர்களாலும் அகஸ்த்யாதி முனிவர்களாலும் ஸனகாதி யோகிகளாலும் சூழப்பட்டுக்கொண்டு நவரத்னகசிதமான சிங்காஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் ஸச்சிதானந்தமாயும் சாந்தமாயும் சகலஜகத்திற்கு மதிஷ்டானமாயும் பரமாத்மஸ்வரூபமாயுமிருக்கிற ஸ்ரீகண்டபரமேசானனைக்கண்டு பணிந்துபணிந்து பரவசமாகி ஆனந்தபாஷ்பம் பெருக அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நின்றார். அப்பொழுது ஸர்வேசுவரனான ஜகதீசன் மந்தஹாஸத்துடன் ஓ ஈசுவரா! வாரும்; வாரும்; இதுவரை யெனக்கு ஒரு ஈசுவரனில்லாமலிருந்தேன்; இதுமுதல் நானுமீசுவரனுடன் கூடிவிட்டேனென்று ஸந்தோஷிப்பித்து ஸன்னிதானத்தில் வைத்துக்கொண்டார். முனிவர்களே! இதைப்படித்தவர்களும் கேட்டவர்களு மீசுவர

ஸர்வதா ரக்ஷ்யதாம் ப்ருஷ்டம் ॥ ௮௯ ॥

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தே மஹாபுராணே
ஏகாசீதிஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸ்ரீஸ்காந்தஸம்ஹிதாயாம்
பத்ரபர்வணி ப்ரஹ்மோத்தரகண்டே
வ்யாஸ ப்ரோக்தே மஹாத்ம்யே நைமிஶீய
ஸ்ரீகர்ணிகாரவனமாஹாத்ம்யே
இந்த்ரதீர்த்தமஹிமவர்ணனே
ஈஶ்வரசரித்ரவர்ணனம் நாம
அஷ்டமோத்யாய: ॥
இந்த்ரதீர்த்தமாஹாத்ம்யம் ஸமாப்தம் ॥

நவமோத்யாய: ॥

க்ஷேத்ரமஹிமவர்ணனம் ॥

ஸ்ரீஸூத: — கதிதம் வசனம் ஶ்ருத்வா ப்ராஹ பாராஶர்ய ஸ்வ
ஸம்ப்ருஷ்டிவா: । ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ஸர்வகாரணம் வனமாஹ

னைப்போலவார்களென்று சொல்லிமுடித்தார்.

ஸ்ரீகர்ணிகாரவநமாகாத்மியத்தில்
இந்திரதீர்த்தமகிமையில் எட்டாவது அத்தியாயம
ஈசுவரசரித்திரம்
முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

க்ஷேத்திரமகிமை.

மறுபடியுஞ் சூதமகாமுனிவர் சௌநகர்முதலான மு

[illegible] ॥ ௧ ॥ [illegible] ॥ ௨ ॥ [illegible] ॥ ௩ ॥ [illegible] ॥ ௪ ॥ [illegible] ॥ ௫ ॥ [illegible] ॥ ௬ ॥ [illegible] ॥ ௭ ॥ [illegible] ॥ ௮ ॥ [illegible]

வர்களை நோக்கி, ஓ மகாதவம் பொருந்திய பெரியோர்களே! ஒருசமயம் தென்னாட்டிலுள்ள திவ்யஸ்தலங்களைத் தெரிசித்துவரும்பொழுது அந்தக்கர்ண்ணிகாரவநத்திலும் ஸ்நாநஞ்செய்து கரச்சின்னலிங்கத்தைப் பூஜித்துக்கொண்டு வசிக்கும் ஸமயத்தில் நான்கண்டவிசேஷத்தைச்சொல்லுகின்றேன்; கேளுங்கள். யென்னவென்றால், அப்பொழுதவ்விடத்திலாறுருதுக்களிலுமருமையான வஸந்தருதுவானதேற்பட்டது. உடனே அங்குள்ளமாமரங்கள், அடிமுதல் நுனிவரையுந்துளிர்த்துத்துளிர்மறையப் பூத்துப் பூவுதிராமல் காய்த்துப்பனங்காய்கள்போல் பறுத்துப் பக்குவமாயுதிர்ந்த பழங்களால் பாத்திகட்டி அப்பாத்தியில் பூந்தேனைப் பெருகவிட்டு, அதினால் மறுபடியுஞ் செழிப்புற்று

விடெதரவி ॥௯॥ விவிதைர்வாத்யகோஷைர்ந்ருத்யைஸ்ச ஸம்யுத
வாஸிவாஸிதம் । ஸங்கீதஸ்வநிதாகீர்ணம் ப்ரஸூநாநாம்
தம் ॥௧௦॥ கந்தவிட்கோத்வஸம்க்ஷோபக்ருத்யஜ்ஜக்ஷஜம் த
ஹா: । தாத்ருங்நயாவஸக்காரதாவர்க்கு தத்ரவம் ॥௧௧॥
ஸாமஜாம்வெயவகாஜாதிஹிரவ்யாவரோஹிதம் । கண்டு
காரண்யம் ரம்யம் ஸவ்யஸாம்பஸ்வாதாயகம் ॥௧௨॥ த்ருஷ்டா
த்ருண வாவம் வஷிக்த்ரகு தாநவம் தவொஹிவ
ஹாஹிமத்யம் கண்டுகாரண்யம் ஶாஹம் ।௧௩॥ அத்ராஶ்ச
யகாரம்வ்யாவ்ய தாநயோவீதகஜ்ஷா: । ஸாகாதீர்ய
ஷாஸவெஷா வஸஹதகீஸாவ்யேஷ ।௧௪॥ காரதி

நின்றதுகள் அத்தருணமங்குள்ள கறுங்குயில்கள் அம் மாமரத்துளிர்களை மதிகமாயருந்திக் கண்டங் கரகரத்துப் பஞ்சமத்தொனியுடன் காதுகளுக்கின்பமாகக் கானஞ்செய்யப் பூந்தேனைப் பானபண்ணிப் பூநக்கிச்செங்கரிக்க மல்லிகைப்பூப்பொடிகளையும், மந்தாரப்பூத்தேன்களையும் மருவிக் கொண்டு மந்தமாகமலயமாருதம் வீச, அதினால் காமவெறி கொண்ட கின்னர கிம்புருஷ சித்த வித்தியாதர நாககன்னிகைகள் கணவன்களுடன் கூடக்காமப்போர்புரிந்து இளைத்து முகம்வாடி மதுவையருந்தி ம[illegible]யும் மதங்கொண்டு மாதவத்தோர்மனங்கலங்க மதுரமாகப்பாடி நடித்தார்கள். அதுநிற்க, அக்காட்டிலதிகரித்த திருமலைக்கோங்குகளும், பொரசுகளும், தேக்குகளும், பாக்குமரங்களும், பனைகளும், கொடைப்பனைகளும், அரசு வில்வம்முதலான புண்ணியவிருக்ஷங்களும், நவ்வல்மரங்களும், சம்பகம், சாம்பேயம், அடம்பம், அசோகம், பாடலம், சாலம், தமாலம், முகிழம் முதலான மரங்களும் பருத்துத் தளிர்த்துப் பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்து விண்மறையவளர்ந்து நின்றதுகள். தவிரவும் அவ்வனத்திலுள்ள வச்சிரதீர்த்தம், இந்திரதீர்த்தம், தே.

[illegible] ॥ ௧௫ ॥ [illegible] ॥ ௧௬ ॥ [illegible] ॥ ௧௭ ॥ [illegible]

தீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களில் இளங்காற்றினால் சிறு அலைகளுண்டாகித் தாமரைமலர்களை அசைக்க அவைகளில் பதுங்கியிருந்த அன்னங்கள் முதலான ஜலவாசிகளான பக்ஷிகள் கிளம்பிக் கொடைபோலாகாயத்தில் வட்டமிட்டு மறுபடி இறங்கி மலர்களிலமர்ந்து மறுபடிகாற்றினாலுயரக் கிளம்பிச் சப்தத்துடன் சஞ்சரிக்கப் பாசிக்கொத்துகளுஞ் சல்போலாசைய மச்சங்கள் துள்ளிமாறி விழ பசுவின்கன்று புலியினிடம் பாலகுடிக்க, அவைகளைக்கண்டு வநவாஸிகள் மனமகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். அந்தத்தீர்த்தத்தின் கரைகளில் தவஞ்செய்யும் முனிவர்கள் காதுகளிலும் சடைகளிலும் பக்ஷிகள் கூடுகட்டி குஞ்சுகளுடன் களகளவென்று சப்தித்துக்கொண்டிருந்ததுகள். சரீரம் மறையும்படி புத்துண்டாகிப் புத்தின் புதர்களில் நாகங்களுறைந்திருந்ததுகள். இவ்விதம் மகாமுனிவர்களமர்ந்த சர்ண்ணிகாரவனத்தின் மாக்ஷிமையை ஆதிசேஷனுஞ்சொல்ல வல்லவனல்ல. முனிவர்களே! கரச்சின்னேசனுடைய ஆலயத்தில் கோபுரம் மதில் முதலியவைகளைக் கட்டிப்புண்ணியதீர்த்தங்களையும் வெட்டி சீர்திருத்தஞ்செய்தவர்கள் பூமியில் செழிப்புற்றுப் புண்ணியலோகங்களில் போகங்களை யனுபவித்து முடிவில்

தத்ர வாஸிநோ யாந்தே யஶ்ஶ்ருணோதி ஸமாஹித:
ஸஹஸ்ரா ஸகலாந் போகாந் புக்த்வா ஶிவபதம் வ்ரஜேத்
॥ ௧௯ ॥ கணிபுகாரவநே புண்யே யே வஸந்தி நரோ-
த்தமா: । தே ஸர்வே ஶிவஸாயுஜ்யம் லபந்தே நாத்ர ஸம்-
ஶய: ॥ ௨௦ ॥ க்ஷேத்ரேऽந்நதாநம் ஹேமஞ்ச வஸ்த்ரதா-
நம் ததைவ ச । ஸர்வதாநப்ரதாதாரோ ப்ராப்நுவந்தி
பரம் பதம் ॥ ௨௧ ॥ காரயித்வா து வேஶ்மாநி கர
விப்ரஸ்ய ஶாஶ்வதம் । தேஷாம் ஸ்வர்க்கோ பவேந் நூநம்
ப்ராகாரம் வா ப்ரயத்நத: ॥ ௨௨ ॥ உத்ஸவம் க்ருத்வா
யஸ்ஸமாரம்ப கரோதி ய: । ஸ கைலாஸாதிபோ பூத்வா
மோததே ஶிவஸந்நிதௌ ॥ ௨௩ ॥ அஹோ க்ஷேத்ரம் அஹோ தீர்த்தம்
மஹிமாநம் கியத்வக்தும் ஶக்யதே கல்பகோடிபி: । ஸூதேந
யோக்தம் ஶ்ருத்வைவம் ஸர்வம் ச கரோதி ய: ॥ ௨௪ ॥ தே ஸூ
க்தா ஸகலாந் போகாந் ஶௌநகாத்யா மஹர்ஷய: । உத்ரா

முக்தியை யடைவார்களென்பதிலென்ன ஐயம். அந்த க்ஷேத்திரத்தில் அன்னதானம், சுவர்ணதானம், வஸ்திரதானம் முதலான தானங்களைச் சிறிதேனுஞ் செய்தவர்கள் அழிவில்லாப்பதத்தை யடைவார்கள். வீடுகளைக்கட்டி வேதியரைக் குடி வைத்தோர்களுக்கு விண்ணுலகஞ்சொந்தமாகும் அவ்விடத்திலீசனுக்கு உத்ஸவத்தை யேற்படுத்தி நடத்திவரும் புண்ணியர்கள் கைலைக்கதிபதியாவார்கள். அஹோ என்ன க்ஷேத்திரம்! யென்ன தீர்த்தம்! யென்னபெருமை! யேதோ தெரிந்தவரைகொஞ்சம் சொன்னோம். கற்ப கோடிகாலஞ்சொன்னாலும் விரிவாய் சொல்லமுடியாதென்று சொல்லிமுடிக்க வப்பொழுது சௌநகர்முதலான நைமிசவந வாஸிகள் சூதரைநோக்கி ஓமகானுபாவா! யென்ன ஆச்சரியம். இப்பேர்ப்பட்ட மகிமையோங்கிய மாகாத்மியத்தை

र्थ्यैः स्नात्वा तत्र स्नानकालोक्ततीर्थेश्वराः ॥ २५ ॥ स-
म्मा विचित्रं स्नात्वा भाविताश्च जया भयं । स-
न्ध्याप्रयुक्तं वर्ण्यं विचित्रं च सप्तनाडिषु ॥ २६ ॥
कावेरीस्नानमात्रं अथ ता भाविता जनाः । सदृत
सप्त स्नानप्राज्ञ जीवजीव शतं समाः ॥ २७ ॥ इति
स्तोत्रं स्नानमाहात्म्यं पारायणोक्तवत् । पुण्य-
दिक्वाऽयमायामेध्यैः पुण्यषोडशकोटयः ॥ २८ ॥
अक्षमे च स्तोत्रवलीवत्रेषु पुनरारोग्यष्टोत्त-
रेण । कण्वकाश्यपनं च तत् सांगं सहस्र तीर्थेश्व-
राः ॥ २९ ॥ सस्तेन तत् स्नात्वा स्नानका तीर्थेषु
षट् निकृशः । पुण्ययिका स्नानदेवं काविष्णुसि
यं पारं ॥ ३० ॥ सप्तसंवत्सरं शतं सप्त
पञ्चिनिवारकं । विष्णुप्रमाणा कथा श्रुतवय्याम्बि
कया सह ॥ ३१ ॥ तज्ज्ञसाक्षात् संप्राप्ता अभी
ष्टा नवीना नवी । पुनर्नवे नुत्रिशस्तोसाक्ष्य सर्वसि-

யுபதேசித்தது யெங்களைப் பரிசுத்தஞ்செய்த வுமக்கு நாங்களென்னசெய்யப்போகின்றோம் ? நீரெப்பொழுதுஞ் சிரஞ்சீவியா யிருக்கடவீரென்று வாழ்த்தி அர்க்கியபாத்தியம் முதலானதுகள் கொடுத்து ஆடை ஆபரணங்களாலலங்கரித்து சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூஜித்துத் தழுவிச்சந்தோஷிக்கச்செய்து அவருடன் திருக்கைச்சின்னம் வந்து திருக்குளங்களில் நீராடி யீசனைப்பூஜித்துச் சகதீசனனுக்கிரகத்தால் பவபந்தம்நீங்கி ஜீவன்முக்தியை யடைந்து மறுபடியும் நைமிசாரண்யஞ்சென்று மனமகிழ்ச்சியுடன்சுகமாகவாழ்ந்தார்கள். இதைப்படித்தவர்களும் கேட்டவர்களுமப்படி

ஷட்பஞ்சாஶத்தம: ॥ ௫௬ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே மஹாபுராணே

ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம் ஶ்ரீஸூதஸநத்குமாரஸம்வாதே

பஞ்சமாம்ஶே யமேஶ்வரமாஹாத்ம்யே

ப்ராச்யாமுத்பூர்வஸூசிமாஹாத்ம்யே நவமே ச

கர்ணிகாரவநமாஹாத்ம்யே

க்ஷேத்ரமஹிமாநுவர்ணநம் நாம

நவமோ(அ)த்யாய: ॥

கர்ணிகாரவநமாஹாத்ம்யம்

ஸமாப்தம் ॥

யே செழிப்புடன் வாழ்ந்து முடிவில் முக்தி வீடடைவார்கள்

கரச்சின்னமாகாத்மியத்தில் ஒன்பதாவதத்தியாயம்

க்ஷேத்திரமகிமை

முற்றிற்று.

கர்ணிகாரவநமாகாத்மியம்

முற்றிற்று.

